

ചിന്താസന്താനം

67/22

25-8-6
23/10/68
27/6-28/10/68
20/10/68

ചിന്താസന്താനം.

ഒന്നാം ഭാഗം.

ആർ. ഊഗാപിള്ള എസ്. എസ്.

പ്രസാധകൻ.

വി. ഐ. നാരായണപിള്ള.

“ലിവാൻ കൃഷ്ണൻനായർ ഗ്രന്ഥശാല” മലപ്പുറം

പരിഷ്കരിച്ച പാഠ പതിപ്പ് കാല്പി ൨൦൦

“രാജാനന്ദൻ” പ്രസ്സ്—ചെൽവ.

മുദ്രിതം

[പകർപ്പവകാശം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്]

വിജ അണ മ.

ഗ്രന്ഥശാലയുടെ മുദ്രയില്ലാത്ത പതിപ്പ്

പുറംഭാഗത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിയിട്ടില്ല.

അവതാരിക.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാലായിട്ടുള്ള പ്രബന്ധപരമ്പരയുടെ കർത്താവായ മഹാ. മാ. മാ. ശ്രീ. ആർ. ഇരശ്വരപിള്ള അമ്പർകുറു എന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അസ്ഥിവാദം കെട്ടിയതിൻ അഗ്രഗണ്യനായാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെപ്പറ്റി ഞാൻ ചെയ്യുന്ന നിരൂപണം പരമാർത്ഥമായി നിന്ന് പ്രസരിയ്ക്കുന്ന ഉപകാരത്തെ അവലംബിച്ച് ജീവാത്മാക്കൾ പരമാർത്ഥപ്രാപ്തപക്ഷം ചെയ്യുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ശിഷ്യവത്സലനും ഉഭയബുദ്ധിയുമായ അദ്ദേഹം ഇതിന് അനുവദിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇതെഴുതുന്നതിന് ഞാൻ അനധികാരിയായിരിയ്ക്കാമായിരുന്നു. അധ്യാപകവൃത്തിയിലും, പാഠശാലകളുടെ അധ്യക്ഷനായും, നിയമനിർമ്മാണസഭയിലും മറ്റും ശ്രീമാൻ ഇരശ്വരപിള്ള അമ്പർകുറുക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധി പരക്കെ അറിയാപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ആവക സംഗതികളെ ജന്മവർത്തിച്ചുപറയുന്നതുകൊണ്ട് വിശേഷാൽ ഒന്നും നിർവ്വഹിപ്പേണ്ടതായില്ലാത്തതും ആകുന്നു. സാഹിത്യ വിഷയമായി അദ്ദേഹത്തിനുള്ള ഉൽക്കണ്ഠ പ്രായേണ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് പരിമിതംതന്നെ; എങ്കിലും അതിന്റെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതി ഇനിയും ജനങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് നിശ്ചയില്ല. പക്ഷെ, അടുത്തു് പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചിത സംസ്കാരവും അവലോകനശക്തിയും അനായാസേന അനുഭവപ്പെടാതിരിപ്പാൻ തരമില്ല. സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കല്ലാകുന്നതും മാതൃവക്താക്കളും ആണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്

“വാക്യസമ്മേശ്ഠനപരത സുഷുപ്തരത്നമാപ്രതഃ”

എന്ത് ഭഗവാൻ വേദവ്യാസൻ പറയുന്നത്. മിസ്റ്റർ-
ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിൽ വാൽസംഭവത്തെക്കുറിച്ചു അത്ഭുതപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് “അപ്രാപ്തകാലവചനമോ”
അസ്ഥാനത്തിൽ മെഴുനീർത്തോരണമോ അഴിമതിയെക്കുറിച്ച് ഉണ്ടാകാ-
റില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾ ചൊല്ലുന്നതെന്തെങ്കിലും ഗദ്യമോ, പദ്യമോ, വളരെമോ, ഇങ്ങനെയോ എഴുതുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടാനൊന്നുമില്ല. നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഗ്രന്ഥമെഴുത്ത്, ശാസ്ത്രോക്താവായ ചെറിയൊരുപോലെ അത്ര സൂക്ഷ്മമായി വളരെപ്പേർ കാവിട്ടും അന്ധരായിട്ടും വരുന്നു. ഈ കൂട്ടം കൂട്ടുന്ന കോലാഹലത്തിനിടയിൽ മിസ്റ്റർ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥ-
മുഖ്യമന്ത്രിയായ ഒരു സൗമ്യസാരമായ സാഹിത്യരീതി മനസ്സു-
മാധാനമുള്ളവർക്കുവേണ്ടി തിരിച്ചറിയാൻ കഴികയില്ല. കേരള-
പക്ഷപാതകരും അഭിമാനമുള്ളവരും സൂക്ഷ്മവും മധ്യസ്ഥമായ
വീണാനിനാദം കേട്ടില്ലെങ്കിൽ അത് വീണയല്ല. അവകൾക്കായി
ആരെങ്കിലും ആരോപിക്കുമോ?

“മീശയാ മോണ്ടൻ മോണ്ടൻ
മോണ്ടൻ മീശയാ മോണ്ടൻ
മീശയാ മോണ്ടൻ ചെവ
മോണ്ടൻ വിരളൻ.”

ഇങ്ങനെയുള്ള കവിതകളും, “കല്യാണിക്കുട്ടി” എന്നൊരു
“കല്യാണിക്കുട്ടി” എന്നൊരു മറ്റൊരു വലിയ അക്ഷരത്തിൽ
പറയുന്നത് അടുപ്പിച്ച് അകമെ “കല്യാണിക്കുട്ടി”യ്ക്കുപകരം കല്യാ-
ണിയും കുറിയുമായി ചെവിയും മനസ്സിലും തോന്നുന്നത-
കവിയാ പീഡാകരമായ വാചകങ്ങളും ആശയങ്ങളും കത്തി-
ച്ചെടുത്തിട്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഗദ്യകൃതികളും കൊണ്ട് മോഷ്ടാ-
സാഹിത്യത്തെ പലതരത്തിൽ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവർ കേവലം
അവതാരികയല്ലെന്നു തുറന്ന് പറയേണ്ടതല്ല അതിക്രമി-
ച്ചിരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിലുള്ള അച്ചുകൂടങ്ങളിൽനിന്ന്

മലയാളപുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുന്നവർക്കു മലയാളത്തിൽ കൂടി ഒഴികിവരുന്ന തടി മുതലായതു് നഷ്ടമായും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകാരെ വഞ്ചിച്ചു പിടിച്ചു് എടുക്കുന്നതിന് നിർദ്ദേശം വരുത്താൻ പ്രസ്തുത പുസ്തകങ്ങൾക്കു് അകൃത്യമായി ആരുടെ എങ്കിലും കണ്ണിൽ പെടാതിട്ട് വല്ല ആരായവുണ്ടാകാനല്ലാതെ മനുഷ്യാക്ഷിപ്യവും സാമിത്വപോഷണത്തിന് ഉത്സാഹിതമാകുന്നവർ എത്രയുണ്ടെന്ന് നോക്കുക. “ഇപ്പോൾ മലയാളഭാഷയിലുള്ള ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പത്തുപറമ്പായിട്ടു നോക്കിയാലും അപ്പുറമിട സാമാന്യ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രയാസമായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നതു്.” എന്ന് മിസ്റ്റർ ഈശ്വരപിള്ള പറയുന്നു. ഇവിടെ “ചില” എന്നതു് “പല” എന്നാക്കിയാൽ വാസ്തവത്തിൽ കരകൂട്ടി സാമീപ്യമുണ്ടാകുമെന്ന് തോന്നുന്നു. വാങ്ങുതക്കവരെയും വെളിച്ചപ്പാടാക്കുവാൻ പെട്ടെന്ന് വെളിച്ചത്തു് പെടുത്തുന്നവരെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളാണല്ല. ദീർഘവും ലഘുവും വിഷയവുമായ ഈ കാവ്യങ്ങളെ വിസ്തരിക്കുവാൻ കൗതുകമില്ല. മലയാളഭാഷയിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പ്രളയമുണ്ടാക്കുവാൻ പാളയമിട്ടു് പണിതുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന “പാളയൻ” കോടൻകൃതികളുടെ കർത്താക്കൾ നിമിത്തമുള്ള കർമ്മനകരശാസ്ത്രങ്ങളും, നാമധാനപ്രിയനും, മിതഭാഷിയുമായ ചിന്താസന്താനകർത്താവിനെക്കൂടി ഇളക്കിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്കു് ഈ ശ്രമത്തിന്റെ പ്രാബല്യം കണ്ടാൽ ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

ഈ സ്ഥിതിയിൽ ചിന്താസന്താനത്തിന്റെ ആവിർഭാവം അനുകമ്പിതത്തിൽ പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥമഴയത്തുപട്ടാളത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർ ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഇളികൾ സേവിച്ചാൽ വളരെ ആശ്വാസമുണ്ടാകുന്നതാണ്. “ആരോപകിന്നസൗമ്യവചനം ഹിതശ്ചൈവയുദ്യോഗിഷ്ടം” എന്ന് കാവ്യാലങ്കാര സൂത്രകൻ പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഗ്രന്ഥമഴയത്തുകാരിൽ ചിലരെങ്കിലും ഇപ്രകാരമുള്ള കൃതികൾ വായിച്ചു് സാരം ഗ്രഹിക്കു-

നന്തായാൽ അതു് അവർ് വളരെ ഗുണപ്രദമായിരിയ്ക്കും. മറ്റു ചിലരുടെ സാഹിത്യവാചസ്പത്യങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളുന്നതിന് ഇക്കത്താ വിശദമായ ആശയമായും വീക്ഷയും. ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിയ്ക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ സാഹിത്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, നമുക്കായപരിഷ്കാരം ഇങ്ങനെ മൂന്നധിധത്തിൽ പ്രധാനമായി വിഭജിച്ചിട്ടുമാ. ഇവയിൽ ഓരോന്നിലും അടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ വളരെ ആലോചിച്ചും മനോന്മത്തരൂടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ പുറത്തുവിട്ടും പാശ്ചാത്യവിചിത്രങ്ങളാകുന്നു. വിഷയങ്ങളുടെ പ്രതിപാദനരീതിയും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവനയാഗ്രഹിക്കുന്നു. വിവക്ഷിതത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളുന്നതിന് ഉചിതമായ ശബ്ദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചും, ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളുന്നതിൽ കൂടുതലായ കുറവായ ആയി അർത്ഥസ്പർശമില്ലാത്തതും, വാചകങ്ങൾ വളച്ചുപൂർത്തിയ്ക്ക് അർത്ഥത്തിന് അപ്രകാശി നേരിട്ടിയിട്ടുള്ളതായും, ഒട്ടനവധി കാണുന്ന ഇതിലെ ഗദ്യരീതി മനോഹരമായിരിയ്ക്കുന്നു. ഭിസ്സറർ-ഇശ്ശാപിള്ളയുടെ വാചകങ്ങൾ പൂർണ്ണകാലത്തും പോലെ അർത്ഥസമ്പന്നവും അതുനിമിത്തം ശബ്ദസംബന്ധമുള്ളതും ആകുന്നു. അങ്ങനെയായ അർത്ഥം അഭിപ്രായത്തിന്നു കേൾ നീക്കമുള്ള ഒരു വാചകമാക്കിയെന്നോ മെപ്പിൽ അടങ്ങുന്നതു് ഒത്തക്കിട്ടുള്ളതായി ചിമിദിപ്പിച്ചുവെന്നോ ഉള്ള അപരായം ഇതിൽ ആരോപിച്ചു തരക്കുന്നില്ല. വിഷയാനുരൂപമായ ഭാഷാരീതിയും വിശേഷമായിരിയ്ക്കുന്നു. ദൈവോന്മുഖനായതിന് ആപ്തിയുടെ നിഷ്പന്നധിനെ ആശ്രയിച്ച് പത്തുപതിൽ അഞ്ചാദ് സംസ്കൃതപദങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചെല്ലു് വാചകങ്ങളിൽ തിങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഗദ്യകാര കീഴകന്മാരുടെയും പച്ചവെള്ളമുദമത്തിൽ സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള അപരജ്ഞാത സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളെല്ലാം ചെമ്മിഷ്ടമായിട്ട് കേവലം ഗ്രാമീണഭാഷയിൽ അവതരിയ്ക്കുന്ന ഗദ്യകാര പച്ചവെള്ളമുദമത്തിന്റെയും “ഗാഗാകളും” ഉൾക്കിടത്തുവെന്നും ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ ഒരിടത്തും കാണുന്നില്ല. ദൈവശ്രീതീരം നിഷ്കർഷയും, സൂക്ഷ്മതയും, അചക്രപ്രയോഗത്തിനും മോഹ-

മുള്ളവർ മിസ്റ്റർ ഇശ്വരപിള്ളയുടെ ഗദ്യരീതിയെ അനുകരിച്ച് അഭ്യസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു.

സാഹിത്യത്തെ പുസ്തകമായിട്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾക്ക് പാഠക സാമ്പത്തിക വിദ്യാഭ്യാസം, കായിക വിദ്യാഭ്യാസം, അദ്ധ്യാപകവൃത്തി ഇത്യാദി ഇതിലടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസത്തെ കലാപരമായൊക്കെയോ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് ജനങ്ങൾ കൗതുകിക്കുന്നുണ്ടെന്നു എന്ന് രൂപമില്ല. ലഹള-സ്ഥിതിയും എവിടെ നില്ക്കുന്നു എന്ന് ഗ്രാമീണനിലെത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെടുകമല്ല. ഈ വിഷയങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സാമാന്യങ്ങളാണെന്ന് നാം പ്രത്യേകം രാജ്യഭരണത്തും അവയെ അധികരിച്ച മിസ്റ്റർ ഇശ്വരപിള്ളയുടെ അറിവ്യാലും വളരെ ആദരണീയങ്ങളും ആകുന്നു.

ഇതിലൊക്കെയും എനിക്കും ഓരോവിഷയമായി തോന്നിയത് മനോഹരമാകുന്നു. * സ്ത്രീകളും സ്വാതന്ത്ര്യവും, സ്ത്രീകളും മിഥ അധികാരങ്ങളും, ദേശീയ വർത്താവർഗ്ഗം ഇത്യാദികളിൽ അടങ്ങിയ ആശയവിശാലതയാകുന്നു ഈ സംഗതി. നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ സ്ഥിതി സ്ഥല പരിഷ്കാരപ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുന്നു. സ്ത്രീകളെ പുരുഷന്മാരുടെ വിവനാഭത്തിന് പാശാലികളായി പ്രപഞ്ചത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

“യത്രനാമുസ്തപുഷ്തൗ
രമഞ്ഞതത്രദേവതാ”

എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിൽ കാണുന്ന വാക്യാത്മകത അനുസരിച്ചുള്ള ഭാവന സമുദായശ്രേഷ്ഠിന് ദേഹശ്രമമാണെന്നും ഉള്ള തത്ത്വം ഉപദേശിക്കുന്നതിന് മിസ്റ്റർ ഇശ്വരപിള്ളയുടെ വിശേഷാൽ ഒരു അധികാരമുണ്ട്. എന്തുകൊ-

* ഈ വിഷയങ്ങൾ എല്ലാം പലം ഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

(പ്രസാധകൻ)

ഒന്നെന്നാൽ അദ്ദേഹം വയോധികനും, നിവൃത്തിയുള്ളിട-
ത്തോളം സ്ഥിരസ്ഥാപക പ്രതിപത്തിയോ, വിദ്യാഭ്യാസവും
സമ്പാദ്യനിയ്ക്കും കൊണ്ട് നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ പൊതു-
വിൽ ആദരിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളാകുന്നു. സമുദായ പരിഷ്കാ-
രവിഷയമായി ഇങ്ങനെ ഉള്ള മഹാനാർ പാവുന്നതിൽ ക-
ള്ളനാണയശക്തയ്ക്ക് അവകാശമില്ല. “എട്ടുവെട്ടടി പയനറി-
വിട്ടടി” എന്നക്ഷമ അദ്ദേഹത്തിൽ സ്വപ്നേപി നിഴലിച്ചിട്ടില്ല.
അതുകൊണ്ട് മിസ്റ്റർ ഇശ്വരപിള്ളയുടെ മുഖത്തുനി-
ന്നൽഗളിച്ചിട്ടുള്ള സ്മിതനവിഷയമായ പിന്നകൾക്ക് ഒരു
വിശേഷപ്രകാശമുള്ളതാകുന്നു.

കുഞ്ഞനായർ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രവർത്തകന്മാർ ഈ
പ്രസംഗങ്ങളെ സഞ്ചയിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിൽ കേരളീയ-
രുടെ കൃതജ്ഞതയ്ക്ക് പാത്രീഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. സംശയമില്ല.

കോട്ടയം
ഒ. എ. സി. } പി. കെ. നാരായണപിള്ള.

വിഷയവിവരം.

- ൧. സാഹിത്യം.
- ൨. ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതി.
- ൩. വായന, അക്ഷേപിത ഗ്രന്ഥപാരായണം.
- ൪. കായിക വിദ്യാഭ്യാസം.
- ൫. മനുഷ്യജീവിതം--ചില വിമർശനങ്ങൾ.
- ൬. നൃത്യം.
- ൭. കളി.
- ൮. യോഗം--അനന്തം ഉന്നതം.
- ൯. വാർഷികം.
- ൧൦. നാട്ടുതോഷയും, നാട്ടുതോഷാ വിദ്യാലയങ്ങളും.
- ൧൧. ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഗ്രന്ഥശാലകളും.
- ൧൨. സന്മാർദ്ദവിദ്യാഭ്യാസം.
- ൧൩. കാശി.
- ൧൪. അദ്ധ്യാപകവൃത്തി.

മുഖം.

ഈ വസ്തുക്കളിൽ അടങ്കലിനിൽക്കുന്ന ഉപഗ്രാഹങ്ങൾ മിസ്സൗറിയും അസ്സമോയും ചില ഭാഗികകളിൽ പ്രാദേശിക സ്വകാര്യമായിട്ടുണ്ടുവെന്നും ഇവയെ നഗ്നീകൃതവത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ട് കൊള്ളാമെന്ന് പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. തന്നെ വില്പ് ഇപ്പോൾ അപകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ് എന്ന് നോൽ ഇതിൽ ഇനിയും പല ഉപഗ്രാഹങ്ങളും ചേക്കേഴ്ന്നു നോക്കിട്ടുണ്ട്. അവയെ ഇതു രാജധാനിയിൽ പ്രാദേശിക സ്വകാര്യതാക്കെന്ന് വിചാരിയ്ക്കുന്നു.

அதன் காரணம் இரண்டாவது.

ചിന്താസന്താനം.

ഒന്നാംഭാഗം

൧. സാഹിത്യം.

ആദ്യമുതൽക്കേ ലോകത്തിൽ കണ്ടു വീശാ ശക്തികൾ പ്രവർത്തിച്ചു വന്നിരുന്നു. ഇവ “ബലവും” “നന്മയും” ആകുന്നു. ഇവ രണ്ടിനെയും മനുഷ്യർ ഉപയോഗിച്ചു നോക്കാത്തതും ഇതെന്നില്ല. ഇവയുടെ താമരമുഖിമുഖമായതും അവർ ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമാണ്, “പ്രതികരണഗുണങ്ങൾ ശക്തിമത്താണ്” എന്നുള്ള മഹദ്വാക്യത്തിൽ സംഗ്രഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ വാക്യം, സാഹിത്യത്തിന് ലോകത്തിലുള്ള മഹത്വസാധാരണമായ പ്രേരണാശക്തിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ലോകാകാരം മുതൽക്കു് ഇത് മനുഷ്യരുടെ പ്രതിപത്തിയ്ക്കു് വിഷയീഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു വസ്തുവാണെന്നുള്ളതിന് ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ അക്ഷയമായും അനന്യമായും ഉള്ള ഒരു പൊതുസ്വഭാവം വ്യക്തം ലോകത്തിൽ ഉള്ളതിൽ അത് സാഹിത്യം തന്നെയാണെന്നുള്ളതിന് മണ്ണുപക്ഷം ഇല്ല. ലോകവർത്തം സാഹിത്യകർമ്മാജ്ഞാരില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തെപോലും ഏതുതരം അപൂർണ്ണമായിരുന്നെന്നു ഇതിൽക്കൊണ്ടു് അറിയാം. പ്രകൃതിയായ പാലാഴിയെ ആദ്യമായി ജഗന്നുചെയ്തു് സന്തതമുത്തരം ഇവർതന്നെയാണ്. ആദ്യമായി കായയുടെ മാറുമാർച്ച നോക്കിയതും മറന്നതല്ല. മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ വിവിധതാ

കണ്ടറിഞ്ഞു് നേരമെടുപ്പിക്കിയതും ഇവയെല്ലാംതന്നെ പിന്നെയൊരാളാണു്? വേദകളെന്തെങ്കിലുമില്ലെന്ന മായയായ ആവരണം പൊക്കി നോക്കിയതും ഇത്രയും തന്നെയാണു് ശബ്ദങ്ങളുടെ കോട്ടു് നോക്കി അവയിൽ അന്യം സംഗ്രഹിച്ചതും മറന്നുപോയതു്. ലോകത്തെ നഗരത്തെ ആദ്യമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചതും ഇവരായിരുന്നു. മനുഷ്യനെ അനശ്വരനാക്കുവാൻ വിശിഷ്ടമായും ഉള്ള ഒരു സമുദായത്തിന്നു് നയിച്ചതും നോക്കുന്നതും ഈ സാഹിത്യകാരന്മാരായതു്.

സാഹിത്യം മനുഷ്യന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രത്യേക സൗഖ്യങ്ങളെ നൽകുന്നതു്; സമയം പൂർണ്ണ സാഹിത്യകാരന്മാർ ലോകം കർമ്മപഥം, നഷ്ടം മാത്രമല്ല ഉപദേശങ്ങളും ആയിപ്പോന്നു് ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യരിൽ ഭരണമന്ത്രിമാർ വല്ലാതെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ഈ മഹാമാർ തന്നെയാണു് വാൽമീകി, കാളിദാസൻ, ചോമൻ. പക്ഷെ ഈ മഹാമാർ അവരുടെ വേദങ്ങളുടെ വിശദീകരണങ്ങളാകാണു് ഇന്നും സജീവമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു്. ഇവരുടെ “വേദവിശദീകരണം” ഇന്നും നമ്മുടെ ആനന്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതും, പക്ഷെപ്പോലും നിത്യജീവനത്തിൽ നിന്നും ഉയർന്നുവന്നു് ചെറുപ്പത്തിലോ? ജീവിതത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട പല ഇനം പ്രദേശങ്ങളും ഇവർ തങ്ങളുടെ അനന്തരം ലോകത്തിൽ പങ്കുവെച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇവരുടെ ആശയവിശ്വാസങ്ങൾ, ഭരണശാസ്ത്രം, ലോകം വിശദീകരണങ്ങളെ മറ്റേതെങ്കിലും ഇന്നും നാം ആസ്വദിക്കുന്നില്ലയോ? മനുഷ്യരിൽ ചിലർ “ഉപദേശ സമുദായത്തിൽ ചേരുന്നതു്” മറ്റൊരാളെ കേൾക്കുന്നു. ഇതു് അവസാനമായിട്ടുള്ളതും വിശദീകരണവും. എന്തായാലും, അങ്ങനെയുള്ള ഇവർക്കു വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കിടന്നു വെക്കുന്ന നാം ആകെയും ഒരു യഥാർത്ഥ സാഹിത്യകാരന്റെ കൃതി വായിക്കുന്നതായാൽ

അല്പകാലത്തേയ്ക്ക് മാത്രമായിരിയ്ക്കാതെയിവം, നാം കേവലം സ്വർണ്ണമുല്പാദനം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം നോക്കുമ്പോൾ സാഹിത്യം ഒരു വിശിഷ്ട മണ്ഡലമാണെന്ന് വിചാരിയ്ക്കാൻ കാരണമുണ്ട്. നെല്ലുപാളിപ്പൻ ബോണുപ്പാട്ട്, സാഹിത്യകാരന്മാർ നല്ലിയിട്ടുള്ള പേരുകൾ “വാക്യരചനാശാസ്ത്രം” എന്നാണ്. ഇത് ആക്ഷേപമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ, ഇദ്ദേഹമാകട്ടെ, “ലഡ്ഗേജിൽ” സ്വർണ്ണകുരുതികൾ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളാകുകൊണ്ട് ഇതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടാനാവാത്തവിധം ഇദ്ദേഹം സെൻറ് ഫെലിസിറ്റിയിൽ താമസിച്ചുകാലത്ത് ഓരോ അഭിപ്രായം കേൾപ്പിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തുണ്ട്.

ഇനി മറുചിലർ എന്നാണ് പറയുന്നതെന്ന് നോക്കാം.

“സുകവിതായത്വമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്” എന്നുള്ള വാക്യം എന്തിനെന്നാണ് സൂചിപ്പിയ്ക്കുന്നത്?

“സംഗീതസാഹിത്യസാന്നിദ്ധ്യം, സ്വാഭാവികമായും പലപ്പോഴും പലവിധമാണെന്നും” ഈ കവി വാക്യത്തിന്റെ സാരം എന്താണ്?

“പ്രവൃത്തിരഹിതമായ സാഹിത്യകാരൻ ഇമ്മാനുവേൽ ഒരു ആശ്ചര്യമാണ്” എന്ന് ലാർഡ് ബീക്കൺസ്റ്റീൽഡ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുസാഹിത്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രശ്നമാണ്.

“ഞാൻ ഒരു രാജാവല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ബാലിശനായിരുന്നെന്ന് എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരിയ്ക്കുന്നതാണിത്. ഇതിനാൽ എന്ന് ഇദ്ദേഹത്തിൽ രാജാവായ ഒന്നാമത്തെ മട്ടയിൽ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ സാരവും ഏതാണ്?

ബീക്കൺസ് എന്ന നഗരത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതിന് അദ്ദേഹം സാമ്പൽമാമാരാജാവ് കല്പനകൊണ്ടുപോൾ “പിൻഡാർ” എന്ന കവിയുടെ വേദം ആണ്. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം പറയുന്നത്

അദ്ദേഹം ആഴംകൊണ്ടു സാഹിത്യത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ കാണിയ്ക്കുന്നില്ലേ?

“ഞാൻ കൃഷ്ണകവിന്റെ ജ്ഞാനാധിപതിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ആയുധ കലാപരമായ കലാപരമായ കലാപരമായ അധികം ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു” എന്ന് സേനാധിപനായ വാൾഫ് എന്ന മഹാൻ പ്രസ്താവിച്ചത് എന്തിനെ സൂചിപ്പിയ്ക്കുന്നു?

മോശയുടെ ജനനസ്ഥലത്തിന് ഒൻപത് നഗരങ്ങൾ അറകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്തിനാണത്? യൂറോപ്പിൽ ഇന്ത്യയുടെ ഉൾപ്പെടെ നിന്നും, അമേരിക്കയിൽ നിന്നും അറകാശം വിപരീതം പ്രതിപക്ഷം ചേർന്നിട്ടുള്ളത് എന്ന മഹാൻ ജനനസ്ഥലത്തെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനായി ഇപ്പോഴുള്ള വലിയതെന്തിനായി?

ഇപ്പോൾ വിശിഷ്ടമെന്ന് സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സാഹിത്യത്തിന്റെ ഏകദേശമായ ഒരു സ്വഭാവപരമായ നമുക്കുപ്രായോഗികം വേണ്ടതാണ് എന്നാൽ, അത് എന്തിന് നിന്നും വലിയതെന്ന് വിശദീകരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് പറ്റാത്തതാണ്. ഒരു വിഷയത്തിൽ ഒരു പാടില്ലാത്ത കിട്ടാത്തതാണ് കഴിഞ്ഞതാണ്. ഒരു വിഷയത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമായും വലിയതെന്ന് അറകാശപ്പെട്ടവർ, പണ്ഡിതന്മാരുടെയും ഏ. ആർ. നാജാജയമ്മ കോളിത്തറുമാൻ തിരുമനസ്സിലെ “സാഹിത്യസാഹിത്യം” എന്ന പുസ്തകം വായിച്ചാൽ അവർ ഉദ്ദിഷ്ടമായ സിദ്ധിയ്ക്കുന്നതാണ്. ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതാണ് പോകുന്നത് ചില ചുറ്റുപാടുകളെ സംബന്ധിച്ച മാത്രമാണ്.

മലയാളത്തിൽ ഇപ്പോൾ സാഹിത്യകർത്താക്കൾ വലിയതെന്തിനായി കാലമാണല്ലോ. അപ്പോഴും ശാലകളും

[illegible]

“സാഹിത്യനിർമ്മാണം മനോഹരമാണ്. അത് ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും വികാസമാണ്.” എന്ന് കർമ്മാവിന്റെ മുമ്പാകെ ഒരു ശരിയായ പ്രതിഫലനമെന്ന ആതിഥിത്യം ഇദ്ദേഹം മുള്ള പ്രതിഫലനമായ ഒരുപ്രകാരമെന്നു വാചാരിയെന്നു നോക്കി, അന്ത്യമായി ഇദ്ദേഹം വ്യക്തം പ്രത്യേകം ഉപദേശിക്കുന്നതെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി ചർച്ചയ്ക്കും ഇദ്ദേഹം തയ്യാറായി, സാഹിത്യരചനയ്ക്കായി പുറപ്പെടുന്നവർ തുടർച്ചയായി വെളിച്ചത്തിന് കൃത്യമായ കാർ സാഹിത്യകാരൻ എന്ന നിലയിൽ വെളിച്ചം ഉണ്ടായ ഒരു കാര്യമെന്നും ചർച്ചയ്ക്കും റിപ്പോർട്ടും വിവിധതരം വെളിച്ചം നന്നായും വെളിച്ചം ഉണ്ടാകുന്നു. ഇത്തരം ചർച്ചയിലൂടെ തങ്ങൾ വായനക്കാരുടെ മുമ്പാകെയും സ്വയംവെളിച്ചം വെളിച്ചത്തിനും, അവരുടെ അഭിപ്രായം അനുകൂലമായിത്തീർന്നു വന്നുവെന്ന് ഉറപ്പായും നയിക്കുന്നതിനും ഇദ്ദേഹം അർത്ഥം, ഇദ്ദേഹം തങ്ങൾ തന്നെ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു ഉറപ്പു ചെയ്തു പ്രവർത്തിക്കാൻ കൊള്ളാമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

(2) കാർ എന്തിനായിട്ടാണ് എഴുതാൻ പോകുന്നത്?

- ൨) അമ്പലമുക്ക് പള്ളിയിൽ നൽകുന്ന പണം തന്റെ മുഖേനയ്ക്ക് പങ്കുപറ്റിയും, തനിക്ക് ലോകപരിവേഷവും വന്നിട്ടുണ്ടോ?
- (൩) തന്റെ ഏതുതരം വായനക്കാർക്ക് വേണ്ടിയാണ് ഏഴ് താൻ തുടങ്ങുന്നത്?
- (൪) ജനസാമാന്യരെ അപേക്ഷിച്ച് തന്റെ നിയമങ്ങൾ?
- (൫) വിശ്വതലത്തിൽ തനിക്ക് വല്ല പ്രത്യേക പാണ്ഡിത്യവും ഉണ്ടാവുമുണ്ടോ?
- (൬) ആത്മവിശ്വാസത്തിന് അടിസ്ഥാനമുണ്ടോ?

ഇപ്രകാരം ഒരു സ്വസാമർത്ഥ്യപരീക്ഷ കഴിച്ച് തൃപ്തനായിട്ടുവെങ്കിലും തന്റെ അന്തർഗ്ഗതങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഇതൊന്നുമില്ലെന്നു കണ്ടാൽ രാജ്യ യഥാസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയിരിക്കട്ടെ എന്നു വിചാരിയ്ക്കുന്നതാണ് ഭേദം. എന്തായാലും, മിസ്റ്റർമാരായിരിക്കുന്ന സാഹിത്യ കർത്താക്കൾക്ക് എന്തൊന്നുമാവശ്യമില്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇവരുടെ ഉള്ളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ധർമ്മത്തിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥകളാലൊന്നിനാലും സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് സകല നിമിഷങ്ങളിലും അതിക്രമിച്ച് നില്ക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയാണ് എന്നാൽ, ഇങ്ങനെ യുള്ള മിസ്റ്റർമാർ ലോകത്തിൽ അപൂർവ്വമായിട്ടു അവതരിയ്ക്കുന്നവർ എങ്കിലും, ഇവരുടെ കൃതികളാണ് സാഹിത്യകാരന്മാർക്ക് മാതൃകകളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത് വായനക്കാർക്ക് ഇവയാണ് പ്രായേണ ആസ്വാദ്യങ്ങളായിരിക്കുന്നതും. ഇവയ്ക്കാണ് നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ശാശ്വതമായ ഒരു സ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ “സാഹിത്യരോഷം” ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിയ്ക്ക് സാഹിത്യകർത്താക്കളായ തന്നെ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തിയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നാൽ നന്നായിരിക്കും.

“ഭാവാപോഷിനി” സഭാ പിടന്നതും തദ്ദേശ അധികാരി
 ചെല്ലുന്നതും തോന്നുന്നത് ഇന്നിങ്ങനാണോയോ ഉണ്ടെന്നു? ഇത്
 സാമ്രാജ്യത്വത്തിൽ ഇങ്ങനെയായിരിക്കും വിനോദത്തിൽ
 വല്ലതും ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നു ഇപ്പോൾ പ്രതിഭിമതമെ-
 ന്നപോലെ പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന മാസികകളിൽ ഒന്ന്
 പ്രതിഭാസ്യം പ്രത്യേക ചുമതലപ്പെട്ടിരുന്നതും മേൽമാർഗ്ഗം
 യുക്തം.

സാഹിത്യം എന്നത്, ഒരു വിഭാഗം വിചാരങ്ങൾ,
 വികാരങ്ങൾ, യുക്തികൾ, മനോധർമ്മങ്ങൾ മുതലായ മനോ-
 വ്യാപാരപരമ്പരയുടെ പ്രത്യേകരൂപമാകുന്നു എന്ന് പറയാം.
 ബാഹ്യവസ്തുക്കളോടും, ആന്തരികവസ്തുക്കളോടും, സാഹിത്യകാ-
 രന്റെ ബുദ്ധിയാകുന്ന മൂലങ്ങളിൽനിന്നു കടന്നുവരുന്ന
 വസ്തു, ഒന്ന് അഭ്യർത്ഥ്യവുമായിട്ടുള്ള ഭൗതിക നിരൂപണം,
 എന്ന് കണക്കാക്കുന്നു. അവ നമ്മുടെയടുത്ത് ഒരു അർത്ഥവും
 ആനന്ദപ്രദവും ആയ വികാരത്തെ ജനിപ്പിച്ചതും ചെയ്യുന്നു.
 സാധാരണ വസ്തുക്കളും സാഹിത്യകാരന്റെ ജാലവിദ്യകൊണ്ട്
 വിശിഷ്ടങ്ങളായിത്തീർന്നുവെക്കുന്നു. ഏതു വിഷയവും, തന്റെ
 ബുദ്ധിയാകുന്ന മൂലയിൽ ഉൾക്കി പറ്റത്തുവരുന്നതാകയാൽ, ഒരു
 പുതുവസ്തുതയോടും, ഗുണമോടും, ശോഭയോടും കൂടി കാണു-
 ച്ചെന്നു. സാഹിത്യകാരന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, മനോവ്യക്തിയോടും,
 ആ വഴി മനോനവും നൽകുകയാകുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്
 അനുരൂപമായിട്ടുള്ള വിധത്തിൽ വേണം സാഹിത്യകാരന്റെ
 രചന. മനോധർമ്മവും, പരിപാടി ബുദ്ധിയും ഇവ്വരാണ്
 ഇതിലുള്ള അത്യാവശ്യങ്ങളായ ഉപകരണങ്ങളാണ് മനോ-
 ധർമ്മം, “മനസ്സിന്റെ കസേര” മെന്നാണ് പറയപ്പെട്ടിരി-
 യ്ക്കുന്നത് ഇതിലൊരു മുതിച്ചു ഉച്ചിപ്പാത്ത കുറിയും ഒരു
 പോലെത്തന്നെയാകട്ടെ ഉച്ചിപ്പാത്തതുമുള്ള “രാവുവശം”
 “ആശ്ചര്യസാഗ്രം” മുതലായ കവിതകൾ കേവലം ചരിത്രങ്ങളെ-
 ഉപേക്ഷിക്കുകയും, മേൽ കസേരയിന്റെ സാഹചര്യം നിമിത്തം

എത്രയോ പെന്തക്കോസ്താക്കളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇത് ശ്രദ്ധേയമാകട്ടെ നിയമപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഗുണമാണെന്നു് മറ്റൊരാളിന്റെ മുന്നിൽ അംഗീകാരം ഇല്ലാത്തതും സാഹിത്യരീതിയിൽ ചർച്ചകൾ തുറന്നിരിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹം സാമൂഹ്യമല്ലെന്നു് എന്നു് സംശയം ഉണ്ടു് ഇവർ വായനക്കാരെ വലുതാക്കുന്നതു് ഇതുകൊണ്ടു്, പഴയതായിത്തീർന്നു് ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നു് മനസ്സിലാക്കുന്നവർ ചെയ്യുന്നതെന്നു് പറയാൻ നിവൃത്തി കാണുന്നില്ല. "സാഹിത്യകാരൻ" എന്ന പേരിൽ നമുക്കല്ലെന്തൊരു കോതിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാലും ഇല്ലെന്നില്ല. പക്ഷെ, ഹൃദയമടങ്ങി, "വാചന"ന്റെ അനന്തരം നമുക്കു കിട്ടിയതൊന്നും കാര്യമേയുള്ളൂ.

സാഹിത്യകാരന്റെ പ്രധാന ഉപകരണം കൈയാണ്-
 ഡോ. ഒരു ചിത്രകലാജ്ഞാന്റെ തന്റെ മനസ്സിൽ പതി-
 യ്ക്കപ്പെട്ട ഒരു പഴയ വസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ സംരക്ഷണക്കൊ-
 ണ്ട് എങ്ങനെ നമുക്ക് ദൃഷ്ടിഗോചരമാക്കിത്തീർക്കുന്നുവോ അ-
 പ്രകാരം തന്നെ സാഹിത്യകാരൻ പക്ഷത്തുകൂടി ശ്രദ്ധയോടെ പല-
 നകൊണ്ടു് അയാളുടെ അനുഗൃഹങ്ങളെ സുരക്ഷിതമായിരിക്കാൻ
 പ്രകാരമു് ദൃഷ്ട്യുന്ന ഒരു സാഹിത്യകാരൻ, വകുപ്പു് തന്നെയു
 ദൃഷ്ടാവു് കൂടാതെ തിരുത്തലും വസ്തുക്കളെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി-
 യിൽ കാണുകയും കാണുന്നതുപോലെ അവയെ അന്യമായി
 കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇതിലാണ് സാമത്രിയം
 ഇരിക്കുന്നത് എന്നാൽ, വാക്കുമാറ്റവും ചിത്രപരിഭ്രമംകൊ-
 ണ്ട് സന്നദ്ധതയോടെ ഒരു ഇണകാണ് തന്നെ വസ്തുക്കളാണെ-
 ന്നും വെറും വെറും വെറും വെറും വെറും വെറും വെറും വെറും
 അന്യായം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന "വാക്കു" "വിചാരം"
 ഇവയുടെ കൈകാര്യത്തിൽ അന്യായം ഒരു അസാമാന്യസാമ-
 ന്ത്, ഉള്ള ആളായിരിക്കണം. അനവരതങ്ങളായി പ്രവർത്-
 ത്വകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഗൃഹങ്ങളെ വേണ്ടവിധം വെളിപ്പെ-
 ട്വകൊണ്ടു് അയാളുടെ മുമ്പു് ഉദ്ദേശ്യം. ഇതു് അതു്

[illegible]

“ഞെളുതിക്കുമെന്നപോലെ അന്തഃകീർണ്ണമായി ഉത്തരവാദിത്വം കൈമാറിയവർക്ക് മാത്രമേ ഈ സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടതാകട്ടെ. അതിനാൽ ഏതൊരു വ്യക്തിയെങ്കിലും പങ്കെടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ ഈ സമരത്തിന്റെ ആശയം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഞെളുതിക്കുമെന്നപോലെ അന്തഃകീർണ്ണമായി ഉത്തരവാദിത്വം കൈമാറിയവർക്ക് മാത്രമേ ഈ സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടതാകട്ടെ. അതിനാൽ ഏതൊരു വ്യക്തിയെങ്കിലും പങ്കെടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ ഈ സമരത്തിന്റെ ആശയം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

മനസ്സിൽ സങ്കല്പിക്കപ്പെടുന്ന മാതൃകയും അതു അനുസരിച്ച് സൃഷ്ടിയ്ക്കുന്ന വസ്തുക്കളും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസം കണ്ടുവരുന്നതല്ലെന്നുള്ളത് സാമ്പ്രദായമായിട്ടുള്ള ഒരു കാല്പമാണ്. ഞ് മാറാതിന്റെ ഒരുപുണ്യമായ പ്രതിബിംബമായിട്ട് മാത്രം ഇരിയ്ക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ഇത് ഉപകരണങ്ങളുടെ സ്വഭാവമൊഴുകുന്ന സംഭവിയ്ക്കുന്നതായിരിയ്ക്കണം. ഈ കാലത്താണ് ഒരു സാഹിത്യകാരന്റെ യോഗ്യത അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു മാത്രം അനാദിയിൽ ഉണ്ടായതായാ അത് ശരിയായിരിയ്ക്കുമെന്ന് വിചാരിയ്ക്കാൻ പാടില്ല. ലോകത്തിൽ നാം ഇപ്പോൾ ഭിന്നമാണെന്ന് സമ്മതിച്ചു പോകുന്ന വാതത്തിനി, ഷേക്ക്സ്പിയർ മുതലായവരുടെ യഥാർത്ഥ യോഗ്യത നാം അറിയാതിരിയ്ക്കുന്ന അതിൽ നിന്ന് ഏതുകൊണ്ടായിരിയ്ക്കണം. മേൽത്തലം നാം അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ നാം നമ്മുടെ മഹാ കവികളെ മെക്കയും തുടങ്ങി നോക്കി അറിയുക എന്ന സ്വഭാവം കണ്ടുവരികയിരിക്കുന്നു. ഇത് നമ്മുടെ അഭിരുചിയുടെ അഭിരുചിയാണെന്നു കൊണ്ടുവരുന്ന മറ്റൊരു കാര്യമാണ്? നമ്മുടെ കൊച്ചു മക്കൾക്ക് അറിയാത്ത വസ്തുക്കളാണ് ഇതിൽ ദൈവമെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സമർത്ഥനായ ഒരു സാഹിത്യകാരൻ, തന്റെ വികാരങ്ങൾക്കും അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും അനുസൃതമായ ഭാഷയെ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നു. മനോഹരമായ ഉന്നി വർണ്ണനകൾ അത് അലങ്കാര രൂപം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും കഠിനമായ വികാരങ്ങൾക്ക് ഭാഷാഭിരുചിയോടൊന്നിച്ച് വാക്കുകളും രീതികളും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഒരു കൊണ്ട് ചിന്തയും ആർത്ഥഭാവവും പരസ്പരം മറുകെനിൽക്കുന്നവയല്ലെന്നു വ്യക്തം. എന്നാലേ, സകല രസങ്ങൾക്കും ഉപയോഗമായിരിക്കുന്ന പക്ഷങ്ങൾ സുലഭമായിത്തീരുന്നവയല്ല. അന്തസ്സത്തയ്ക്കും വാർദ്ധക്യം

പരസ്പരം കരാകുടന്നശക്തി മിരപരിവയം കൊണ്ട് വന്ന കൂട്ടനാണ്. ഇക്കത്തയെന്നാണോ മനുവിധ യോഗ്യതാലാപ കൂടി ഈ ഘട്ടത്തിൽ എത്തുന്ന അങ്ങനെയുള്ള ഒരുത്തൻ സാഹിത്യ സ്രോതസ്കരണത്തിന് പുറപ്പെടുന്നതായാൽ അയാൾക്ക് ഒരുവിധം വിജയം പ്രാപ്തമാൻ കഴിയുന്നതാണ്. എന്നാലും, സ്ഥിരഹൃദം, ഉത്സാഹം എന്നീ രണ്ടു ഗുണങ്ങൾ അദ്ദേഹം വേണ്ടതാകുന്നു. ഭോഷണമുള്ള മറ്റൊരാൾക്കുള്ളെന്നപോലെ ഇവിടെയും മറ്റാൾക്കുമെല്ലാം പ്രതിബദ്ധങ്ങളും നേരിട്ട് എന്ന് വർണിക്കാം പക്ഷെ, ഹൃദയം, ക്ഷമയും ഉള്ള ഒരാൾക്ക് വിജയം താണതെന്നുവന്നാൽ, 1964 കാരംകൊണ്ട് പഴയ ഫർമാനാട്ടാ പട്ടാളത്തെ സ്വാർത്ഥ കൂടിവയമായി കാണപ്പെട്ട നൂറ്റാണ്ടിനു സാക്ഷ്യത്തായി ജനകൊണ്ടല്ലാ പരാജയംകൊണ്ടാണ് വിജയം പ്രാപ്തമാനത്ത്. ഈ തത്വം സാഹിത്യപരതനിയിൽ പ്രബലിപ്പിച്ചു നില്ക്കുന്നവർ സദാ മാർഗ്ഗരേഖകൾ വന്നാണ്.

സാഹിത്യം അസംസ്കൃതമായ ഒരു സമ്പത്താണെന്ന് പറഞ്ഞുവെല്ലാം സാഹിത്യകാരൻ എന്തെങ്കിലും കലാരൂപത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും, വേറൊരു ശില്പിയും, ഭാവത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, ഭൂതയായെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും, ഇന്നുഭാവങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയും, അനുഭവത്തെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും, വിനയാനന്തരം നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റൊരുവിധം മനുഷ്യാവസ്ഥയെ ഏകീകരണവും, അത്മക സമ്പ്രദായത്തെ അമയം അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, ഭൂതവും, ഭാവിയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവർ മനുഷ്യവൃത്തികൾ വകുത്താലും പരീക്ഷിക്കുന്നവരാണ്.

“സമ്പത്തിന്റെയും സൗഖ്യമുള്ളതും
 മാപത്തിന്റെയും സൗഖ്യം
 മ. പരാമിൻ നൽകുന്ന നിത്യം,
 സാദാപദേശങ്ങളായി

အဘဏ္ဍာ - ၁။ ဘဏ္ဍာ စာရင်းအကျဉ်းချုပ်

രണ്ടാം സ്തരിയുടെ വികാസം

നടത്തുമ്പോൾ അർദ്ധശതകത്തിലധികം

ഗ്രന്ഥം: നവായുധം-19

உதா. 5^{ம்} எடுத்துக்காட்டு.

௨. முன்கணிப்பி.

ഗ്രാമപരിഷ്കാരം ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധമായിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ വിഭാഗങ്ങളെല്ലാം പൂർവ്വകാലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് നമ്മുടെ കാലം നമ്മുടെ വിഭാഗങ്ങളിൽ വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ കാലം പഴയ കാലത്തേക്കാളും പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ ഗ്രാമപരിഷ്കരണ വളരെ മുന്നേറ്റത്തിലായിത്തന്നെ ഇരുന്നതായുള്ള ഏതായതിന് മകുടങ്ങളും ഉണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെയും ധനപരമായതെയും കുറവുകളുണ്ടുണ്ട്, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഭാവം കൊണ്ടും അറിവില്ലായ്മയും നിമിത്തമുണ്ടാകാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകാത്തതും ഗ്രാമങ്ങളും വളർത്തുന്നതിനായിട്ടുള്ളതും ഇതാണ്. ഏതായതന്നെയുമുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ “എല്ലാവരും പങ്കെടുക്കുന്നതും ഗ്രാമപരിഷ്കാരമാണ്” നമ്മുടെ ഏകദേശം അഭിപ്രായമുണ്ട്. അത് വിദ്യാഭ്യാസത്തെയും നമ്മുടെ വിഭാഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ പതിവിലായിരുന്നു. സാമൂഹികവ്യക്തിയുടെ അർത്ഥം അവിശ്വസനീയമായ വിധത്തിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് “കേന്ദ്രം”വും അപ്പുറത്തുവന്നതായിരുന്നു.

ഇതുകൂടായതുകൂടി, പിന്നെയൊന്നു് അതു ലഘുവായിട്ടു് ഉത്തരം, നിസ്സാരമായിട്ടു് ഉത്തരം അല്ലെന്തായിരുന്നു അക്കാലം-
 ൾക്ക ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ദൈവായം. ആ വിഷയത്തിൽ

[illegible]

ബാണിമിതൃണയ്ക്ക് അവയെ ബുദ്ധിമുട്ടായാട ചിലക്കാക്കെ വിഴുപ്പനും ഉണ്ട് എന്നാൽ, ഇവയ്ക്ക് എത്രമാത്രം പോഷകാഹാരം ഉണ്ടെന്നും, എത്രമാത്രം നാം ഗ്രാമിയുക്കൾക്കുതന്നെ നിഷ്കാരയ്ക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ് നമ്മുടെ സ്വഭാവമായ മലയാളത്തിലും ഇപ്പോൾ ഗ്രാമങ്ങൾ വലിച്ചുവരുന്നതെന്തെങ്കിലും ഒരു സഭാസംഹാരമായ സംഗതിയാണോ നമ്മുടെ സാമൂഹ്യരൂപത്തിൽ ഇനിയും പല പ്രശ്നങ്ങളും ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ട് സ്വന്തമായി ഉള്ളതുപോലെ ആവിർഭവിത സമ്പ്രദായസൃഷ്ടിയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ കാണാനുണ്ടെങ്കിലും അവിടം കർമ്മവും സാമാന്യദൃക്പര്യായം കർമ്മവും തുടങ്ങിയവയ്ക്കായിട്ടുള്ളതാണ് ഈ സ്മരണയെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നത് അത്യാവശ്യമാണല്ലോ. വിഷയമായും സുസമ്മതമായായിരിക്കുന്നവർ ഈ വിഷയത്തിൽ പരിശ്രമിക്കുന്നത് അവരുടെ ഒരു വലിയ പങ്കാണ്. അതുകൊണ്ട് ഉപദേശിച്ച് തന്നെ അത്യാവശ്യമായ ആവശ്യങ്ങൾ തന്നെ ഗൗരവമേറിയ ഭാവനയോടെ എന്നാൽ, ഗ്രാമനിർമ്മിതിയ്ക്ക് അനുയോജനമായ വലിയ കാരണമെന്തിനാണ് ഈ ശക്തിയുടെ ആകർഷണത്തിൽ ൧൯൩൧-ാം താരിയ്ക്ക് താഴെപ്പറഞ്ഞവരും അതിന്റെ പേരിൽ അനുഭവിക്കേണ്ട എന്നാൽ, ഉദ്ദേശ്യം ഉൽകൃഷ്ടമാകുകൊണ്ട് ഇവയ്ക്കും നാം അടുത്തടുത്തായിട്ടുള്ളതാണ്.

മലയാളത്തിൽ അവയെക്കുറിച്ചു ശക്തിയെ തമ്മതിലായി ഗ്രാമിയുക്കൾ മുതൽക്കാണ് ഒന്നുകിൽ, ഉള്ളതിലധികമുള്ളതാണോ താഴെപ്പറിച്ചത്, അതിൽ കറവാണെന്നോ നാം വിചാരിച്ചുവെന്നു ഇത്രനിമിത്തം നാം അസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചുപോകുന്നു. ഗ്രാമനിർമ്മിതിയിലും ഇപ്പോഴും സംഭവിക്കുകയുണ്ടെന്നാണ് നമ്മുടെ സാമാന്യഭാവനയെക്കുറിച്ചും പലപ്പോഴും കള്ളനാണെന്നും കണ്ടുവന്നു വരുന്നതും എന്നാൽ, ചിന്താസന്താനം മറിച്ചും കാണുന്നതാണ് സമാധാനപ്പെടാനും,

എന്നാൽ, ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതി അതി ലഘുവായ ഒരു കാലമാണെന്ന് വിചാരിച്ചുകൂടാ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്ക് സഹജമായ ഒരു വാസ്തവം മറവു പല ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതാണെന്ന് വിചാരിച്ചു കെട്ടിയിരുന്നു. അനേക ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മാത്രമേ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം ഉദ്ദിഷ്ടഫലത്തെ തിരികയുള്ളു. ലോകത്തിലുള്ളതിൽ ഏറ്റവും പ്രയാസമായതോടി “ആലോചിപ്പൂ” എന്നുള്ളതാണെന്ന് ഒരു മഹാൻ പറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതിയ്ക്ക് പ്രധാനമായും ആദ്യമായും പേരുള്ളത് ഇതെന്നാണു്. ഞം സ്ഥിതിയ്ക്കു് ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം എത്രയോ പ്രയാസമേറിയ ഒരു കൃത്യമാണു് ആഗോളനയില്ലാതെ ഏതെന്നുവ പ്രയാസമനംകൂടാതെ വായിയ്ക്കു് പ്രാപ്തനാവുമാണു് ഇതു് ഗ്രന്ഥകാരനും ദാർശനികനും സമയ ദുർവ്വയത്തിന് ഇടയാക്കുന്നു. മനുഷ്യസ്വഭാവം വലിയ പ്രശ്നം ഇതിന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ലോകത്തിൽ സ്ഥായിയായി നിലനില്ക്കുകയുള്ള ഇതു കൂടാതെ. ഉൽകൃഷ്ടവിദ്വാന്മാനും കർമ്മനാശകതി, ലോകപരിവർത്തനം, അനന്തം, സകലമുദമിതം, നിരന്തരമായ ഗ്രന്ഥപരമാണു, മനുഷ്യ മോക്ഷിതൻ തത്വം തത്വം, മനുഷ്യ മനു് അനേക ഗുണങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ടു്. ഞം ഗുണങ്ങൾ എല്ലാം സിദ്ധിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ സംഖ്യ നമ്മുടെ പ്രപഞ്ചത്തിൽകൊണ്ടു് എത്രയാണെന്നാണു് ഇവരാണ് നമ്മുടെ സാഹിത്യരചന ഇപ്പോൾ മരിയ്ക്കുന്നതു് ഇവരെ ഏതെങ്കിലും അനുഗമിയ്ക്കുന്നതായി അനേകം പേരുണ്ടു്. പിന്നെ “പ്രാചീനരത്നാശങ്കരം”, “രൂപാന്തരശങ്കരം” മറ്റുമായിരുന്ന സാഹിത്യരചനകൾ പരമ്പരപരമായവയെക്കൊണ്ടു് തിരിച്ചറിയുന്നതാണു്. ഇതെല്ലാംകൂടാതെ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും കവിന് നമുക്കു് പ്രാപ്തം അധികമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പരമ്പരയുള്ള ജീവചരിത്രം, ഭൗമചരിത്രം, വിവിധശാസ്ത്രങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയം, സമുദായവിഷയം ഇവയിൽ നാം ഇത്തരവെ കാൽ വെച്ചു

എന്തുകൊണ്ട് ചന്ദ്രൻ തെളിയാതെനിൽക്കുന്നത് അത്യാലോചനയോടെയും ഗുണമേന്മയോടെയും നിർമ്മിക്കുന്നത് മുൻപ് പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ അദ്ദേഹം പ്രയാസമായിട്ടുള്ള കാര്യമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് നല്ലതെളിയാതെ എന്തായിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന് വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സാമാന്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

[illegible]

ഉണ്ടെന്ന് ഒരു കണക്കെടുക്കുന്നത് സന്നാഹിതിയുള്ള ഒരു കൊല്ലത്തെ പ്രായമില്ലാത്ത പെണ്കുമാരവായിക്കത്തന്നാണ് എ-
മേശ്സൺ ഉപദേശിയ്ക്കുന്നത് ഒരു ഉപദേശാ അനുസരിച്ച്
നാം പ്രവൃത്തിയ്ക്കുന്നതായിത്തന്നാൽ മലയാളഭാഷയ്ക്ക് നമുക്ക്
ഏതു പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാൻ കിട്ടുമെന്ന് ചോദിച്ച്
നോക്കേണ്ടതു തന്നെയാണു്

ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ൧൪ കത്തിൽ വലുതായ മോഷ്ടങ്ങൾക്കും
ഇടത്തരക്കെഴുത്താക്കിട്ടുണ്ടെന്ന് ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും ന-
മുക്കിയാറുണ്ടെന്നാണ് അതുകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥപരിചയം തന്നെ
തന്നിയെന്നു ചർച്ചയ്ക്കേണ്ടതാണ് മറ്റൊരു അഭിപ്രായം
തന്നെ ഏതു വഴിയുമാണ് പല നാടുകളിലും ഉണ്ടെന്ന് അ-
ലോചിപ്പിച്ചാൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ചില പ്രത്യേകതകൾ
ഇക്കാരെ വല്ലതുമാലാപിരിച്ചാണോ നാം ഇപ്പോൾ ഗ്രന്ഥ-
ങ്ങൾ എഴുതിത്തള്ളുന്നതെന്ന് എന്തെങ്കിലും ഉപദേശങ്ങൾ
അല്ലെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥനകൾ വഴിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ പല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ
നാമുൾ ഉള്ള യോഗ്യത കലവർ വെക്കേണ്ടതാണ് പല
പലതരവും വിചാരിച്ചാൽ അതിൽ കൂടെ സമഗ്രതയുള്ളതും
കൂടി സന്നാഹിതാൽ ധാരാളമായി ആരോചനാശക്തിയു-
ള്ളവർക്കുമാത്രം കൈമാറിയിട്ടുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ
വെല്ലു ലഭ്യമാകാൻ ഗ്രന്ഥകാരൻ അത്യാലസ്യമായൊ-
രെയ്ക്ക് “നിരന്തരപ്രാർത്ഥനകൾ”കൊണ്ടുമാത്രം വിചാരിച്ചാൽ
പലമാണു് എന്നാൽ അത് കഴിയാത്തതായിത്തന്നെ സമീപമായിട്ടുള്ളതും
ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇപ്പോൾ മലയാളഭാഷയ്ക്ക് ഉള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ
കുറവുള്ളതും വായിച്ചുനോക്കിയാൽ അല്ലെങ്കിൽ മലയാളം
വഴിയുമാണ് പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്ന് നോക്കേണ്ടതാണ്
മറ്റൊരു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതും നമുക്കായി ഗ്രന്ഥകാരൻ ഉപദേശ-
ങ്ങൾ കൈമാറിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഗ്രന്ഥം ഇപ്പോൾ കൈമാറിത്തന്ന
തല്ലവെന്നും നന്ദി ഗ്രന്ഥങ്ങളെ മോശാക്കു കൈമാറുന്നതാണ് ഉണ്ടെ

മായിട്ടുള്ളത് ഇതു വിമിശ്രം മഹാത്മാക്കളെ ബുദ്ധിശക്തിയോട് നമുക്കടുത്തു പരിചയം സിദ്ധിയ്ക്കുന്നു. ഈ പരിചയം ഉന്നതമായിട്ടു വരാൻ തരമുള്ളിട്ടു എന്നാൽ, ഇത്തരക്കാർക്കോട് ദൈവം ക്ഷമയുണ്ടു്; സംസ്കൃതാദേശം ആവശ്യമില്ലാത്തതിനാലും, ആവശ്യത്തിവധികമായും, അസ്ഥാനത്തിനും കോർമിപ്പാരിയായിരിക്കിയുണ്ടെന്നാണു് വാമിപ്പാൻ ആകാം മനസ്സിപ്പാകാതിരിപ്പാനായ്ക്കുളളൊ ഗുണമം ഏഴിതുന്നതു് ആവശ്യംപോലെ മാത്രം ഉപയോഗി പാൽ ഭേദിയാതിരിയ്ക്കുകെന്നാണു് അറുന്നതു്. കോർമിപ്പാൻ ഉപയോഗിപ്പാൻ മാത്രമേ അധികം പ്രതിഫലിയ്ക്കാൻ ഉദ്ദേശിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ തെളിഞ്ഞുകാണുകയുള്ളു.

ന. വായന

അദ്ധ്യക്ഷൻ

ഗുണനാശയെന്നും.

“വായന ഒരു മനുഷ്യനെ ജ്ഞാനസമ്പന്നനാക്കുന്നു.”

(ലാർഡ് ബേക്കൺ)

ബുദ്ധിശക്തിയുടെ പ്രസംഗവും, പുസ്തകങ്ങൾ, വാർത്താസ്പന്ദരങ്ങൾ, മാസികകൾ ഇവയുടെ സംഗ്രഹം പ്രതിഭാമയനായൊരാൾ വാഗ്ദത്തനാ ഇക്കാര്യത്തു്, യാതൊരുതരം യഥാകാലം ഉപയോഗിക്കുന്നതും ഇതിൽ അധികമായി അതു് വായനകൂടാതെ സാധിയ്ക്കുന്നതല്ലെന്ന് പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളാ “അദ്വൈതവിദ്യ” എന്ന പേരിന് അവകാശം ഉള്ളതായിരിക്കുന്ന എന്തും ഗുണപരാമർശം ഒരു മിച്ചുകൂടാത്ത ആവശ്യമായാണു് ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്നതു് ഇക്കാര്യത്തു്

നാട്ടിൽ നാനാദാശങ്ങളിലും നാമകാണുന്ന വായനശാലകൾ, പുസ്തകശാലകൾ ഇവ, ധരം ആവശ്യമുള്ള അല്ലാതെ മുന്നി-
ക്കാണില്ലെന്നത്? ഇപ്രകാരം വായനയിലുള്ള ഈ അഭിരുചി
അനങ്ങളിൽ അനിമിട്ടമുതൽക്കാണ് എന്തൊരു സന്തോ-
ഷപ്രദമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ് ഇതിനെ വഴിമാർഗ്ഗവണ്ണം
നയിക്കുന്നതായിരുന്നത് കാര്യമുമാകെണ്ണ് ഇത് ഒരു ശ-
ലമായിരുന്നിട്ട് അത് നൂറുകൾ നൂ. ൧൦൦ ഗുണപ്രദമായി പരി-
ണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിന്റെ
വ്യാപ്തിയും ശാശ്വതവും പഠി സർ ജാൻ ഫെർഡി-
നാൻ മഹാൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. — “ഏതെങ്കിലും
ഏകദേശം ഒരു മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടിനുള്ളിൽ, ആഫ്രിക്കാക്കാരെ
യുറോപ്പിയൻ സുഖം നൽകുന്ന കാരണത്താലും അദ്ദേഹ-
ത്തിൽ അടങ്ങുന്ന ഏറ്റവും വലിയൊരു ഭാഗം മനുഷ്യജാ-
തിയുടെ പ്രാപ്തിയും ഒരു രക്ഷയായും ഇറക്കുന്നതായ ഒരു അ-
ഭിരുചിയുടെ പ്രാപ്തിയും അൻ ഇട്ടു മൂന്നു എവിൽ അത്
ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലുള്ള അഭിരുചി തന്നെയാണത്രെ” ഈ
മഹദ്വക്താവിൽ സമ്പ്രദിച്ചിട്ടുള്ള സാരമാണ് അൻ നൂ. ൧൦൦
നൂറ്റാണ്ടുകൾ ഇത്രയും അല്ല വിസ്തരിച്ച പഠനം പൊ-
കുന്നത് വിദ്യയുടെ സ്വാദ് അനുഭവിച്ച തുടങ്ങിട്ടുള്ളവർ
വിദ്യാസമ്പാദനത്തിനുള്ള ഒരു ഉത്തമ മാർഗ്ഗമായ വായന
ഇന്നത്തെപ്പോൾ, അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും ഉപയോഗങ്ങളും ഇ-
ന്നത്തെപ്പോൾ, അതിന്റെ ശീപരമ്പരയുടെ ഉത്തമരീതികൾ എവ-
കൊള്ളുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു വിശദമായ അന്വേഷണം അത്യാവ-
ശ്യമാണല്ലോ ഈ മൂന്നു സഹതികളും ആവശ്യമാക്കി അല്ലാ-
മില്ലാ പാവനമാണ് ആരംഭിക്കുന്നത് വായന എന്ന
വല്ലാത്തതെന്നു എന്താണ്? പുസ്തകങ്ങളിലും മാത്രം അ-
ട്ടുള്ള സംഗതികളെ മനസ്സിലാക്കേണ്ട ഗ്രാമീണരും, ധനിയും
അവയെപ്പറ്റി പഠിക്കേണ്ടതും ചെയ്യുന്നതാണ് ഈ
മൂന്നു പ്രവൃത്തിയും ഉൾപ്പെടുന്നത് വായനയെന്നുള്ള പേ-

നമ്മുടെ ഈ നിയമസഭയിൽ ഒരു ചുരുക്കം തുറന്നു തുറന്നു വെക്കുകയും കൂടി കഴിയുമ്പോൾ, അതുകൊണ്ട്, മനുഷ്യന്റെ ഉപരിജാതിയായ സാധനങ്ങളെ ഉപരിജാതിയായി സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് വായനയെന്ന പദം കൊണ്ട് എന്ന് എനിക്കു സഹജമല്ല. ഇത് നമ്മുടെ സഭയുടെ കർമ്മമായിട്ട് ഒരു വി. മുൻപുള്ള ദൗത്യമായിട്ട് വെക്കേണ്ടതാണ്. പലപ്പോഴും ഉപരിജാതിയായ ഒരു വി. മുൻപുള്ള പലപ്പോഴും നമ്മുടെ നിയമസഭയ്ക്ക് എന്ന് പ്രത്യേക പരിഗണനയ്ക്ക് എന്ന് പ്രത്യേക പരിഗണനയ്ക്ക് എന്ന് പ്രത്യേക പരിഗണനയ്ക്ക്. നാം എന്തെങ്കിലും ചുരുക്കം വായിക്കുന്നതായിട്ട് നാം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു വി. സഭയിൽ അത് കേവലം സമരമായിട്ട് തന്നെയാണ് പലപ്പോഴും ഉപരിജാതിയായ ഒരു വി. മുൻപുള്ള പലപ്പോഴും നമ്മുടെ നിയമസഭയ്ക്ക് എന്ന് പ്രത്യേക പരിഗണനയ്ക്ക് എന്ന് പ്രത്യേക പരിഗണനയ്ക്ക്. നാം എന്തെങ്കിലും ചുരുക്കം വായിക്കുന്നതായിട്ട് നാം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു വി. സഭയിൽ അത് കേവലം സമരമായിട്ട് തന്നെയാണ് പലപ്പോഴും ഉപരിജാതിയായ ഒരു വി. മുൻപുള്ള പലപ്പോഴും നമ്മുടെ നിയമസഭയ്ക്ക് എന്ന് പ്രത്യേക പരിഗണനയ്ക്ക് എന്ന് പ്രത്യേക പരിഗണനയ്ക്ക്.

൧. ഒരു ശേഖരത്തെ വളർന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗം സാമ്പത്തിക സാമ്പത്തികശാസ്ത്രവും വികാസശാസ്ത്രവും മറ്റുമായ ഒരു സംഗ്രഹം ആയിരിക്കുന്ന സാഹിത്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഏക ഉത്പന്നമാണ് വായനയാണു. ഈ വായനയ്ക്കു മില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യൻ ഭൂതകാലം കേവലം സൂര്യപ്രഭാതത്തിലൂടെ ഉൾക്കൊള്ളും. അയാൾക്കുള്ള ബുദ്ധിയുടെ വ്യാപ്തി വായനയാണു. സിദ്ധവാദിയിലൂടെയുണ്ടാകാത്ത ഒരു കേവലം അറിയാതെത്തന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വായന. അയാൾക്കുണ്ടാകാത്ത ഒരു വായനയാണു. അയാൾക്കുണ്ടാകാത്ത ഒരു വായനയാണു. അയാൾക്കുണ്ടാകാത്ത ഒരു വായനയാണു.

൩. വായനകൊണ്ടു സ്വദിശ്ശാസ്ത്രമെന്നൊരു ഗുണം പറയാം. മനുഷ്യജാതിയിൽ സമരങ്ങളായുള്ള കലുത്തുകളിലും മനുഷ്യാധികമുപരിതൽ നമുക്കു ഉൽകൃഷ്ടപദത്തിലെയും അത് ഉയരുന്നതും ഉദമപുരണത്തിന്നും അതുപോലെയുള്ള മറ്റു ആവശ്യങ്ങൾക്കും പെട്ടെന്ന് ലോകത്തിൽ പല വിധത്തിലും ഭേദഗതിയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ചൊഴുത്തുതായിട്ടുള്ളതൊക്കെയും അതിൽ പല നിമിത്തമാത്രങ്ങളിലും നമുക്കു മറ്റു സഞ്ചരിക്കുന്നതായും വരും. എന്നാൽ, ഇവയിൽ നിന്നും നമുക്ക് ആശയവും സിദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ച് ഏതൊരു ശ്രമിച്ചാൽ ഉള്ളത് ഗുണപരമായതും അന്നുതന്നെ അന്നുതന്നെ സംഭവിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. നമുക്ക് അദ്ധ്യയനങ്ങളിലും കലുത്തുകളിലും മറ്റും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഉണ്ടാവുന്ന അപകടങ്ങളും ഉപദേശിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരമായ മാർഗ്ഗമൊന്നാണിത്? “ഈ സംഭവിക്കുന്ന ആത്മവിശ്വാസം, മറ്റും ഉണ്ടാവുന്ന മനുഷ്യാധികം പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രം ഉത്തമ സംഭവങ്ങളായി വേർതിരിക്കുന്നു. എന്ന് ഒരു മഹാൻ അഭിപ്രായമുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. എത്രയും ശരിയാണ്. മാർഗ്ഗം മറ്റൊരു ഒരു നവം-തൽ ഗുണപരമായതെന്നു കേൾപ്പിച്ച് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “പുസ്തകങ്ങളോട് നമുക്കുള്ള ജ്ഞാനബന്ധം എത്രയും അപകടമെന്നും അവ പുസ്തകങ്ങളിൽ ആശ്വാസങ്ങൾക്കുള്ള, മോശത്തിൽ പരിചരിക്കുന്നതും, എന്നാൽ സഞ്ചരിക്കുകയും അവ പുതിയ ഭവനത്തോടു കൂടി ഉണ്ടാവുന്ന കോണുകളോടെ പഴയ സ്റ്റേജിനോടൊത്തും; അവ എല്ലാ അവസ്ഥകളിലും സ്ഥിരമായിട്ടുള്ളതായിരിക്കട്ടെ.”

൪. ഗുണപരമായതും നമുക്ക് അനുഗ്രഹമായ സുഖം നൽകും. ലോകത്തിൽ മറ്റു വിധേയ നമുക്കു വേർതിരിക്കുന്ന സുഖം പ്രാപ്തം ക്ഷണികങ്ങളും ഏതെങ്കിലും മലിനതായാട

ക്രിസ്തവരും ആകുന്നു. മിഖപ്പോഴം ഇവയ്ക്കുവേണ്ടി പന്താ-
പത്രവംകൂടി ചെയ്യേണ്ടിവരും, എന്നാൽ, ഗ്രന്ഥപാരായണ-
ത്തിൽനിന്നും നമുക്കുവരുന്ന സന്തോഷമാ സുഖമാ നിന്മ-
ലങ്ങളും അന്യന് അപഹരിയ്ക്കാൻ പാടില്ലാത്തതും വിരക്തി
വരാത്തതും ആകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള സുഖം മേലകത്തിൽ
അപ്പുറമായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത് അതിനാൽ ദൈവമ-
നുകങ്ങളായ മറ്റു സുഖങ്ങളെ നാം നിവൃത്തിയുള്ളടത്തോളം
വർത്തിയ്ക്കയും, അവനാകം ലഭിയ്ക്കുവോഴിക്കയ്ക്കുമെങ്കിലും ഭോ-
സുഖപ്രദമായ മാറ്റത്തെ അവലംബിയ്ക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.
എല്ലാവിധ പുസ്തകങ്ങളും തെപ്പോലെ സുഖം തരുന്നവനായി-
കിയ്ക്കുകയും പഠിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ വിഷ-
യത്തിൽ കൂടുതൽ ദൃഢപ്പെടുന്നപ്രകാരം ചിലർ തരമില്ലാ-
കാറുന്നടകാടികളായിരിക്കുകയും ഇതിലൂടെ വിഷയത്തിൽ മുറുപ്പ്
നിലയ്ക്കുന്നത് ഓരോ വിധ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും പാരായണമാകാൻ
എന്തുമായും സന്തോഷം ലഭിയ്ക്കുന്നു എന്ന് കൂട്ടി ചൊല്ലാം.
തങ്ങളെ അഭിനയി. മറ്റൊരുത്തർ മതപരമായ ആത്മനി-
ഷ്ഠിയ്ക്കുന്നതായാൽ ഇങ്ങനെയൊരിട്ട് വിശ്വാസപൂർവ്വമായി
പ്രയാസമാണ് ഇത് അനുഭവമാകാമെന്നു അറിയാമെ-
ന്നാകുന്നു.

൪. ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടാവുന്ന
ചേരുന്നതെന്നും, അത് നമുക്കു സഹജമേതും ഉപാധം,
ആശയം, ഇതുകൂടിയും നന്നുനന്നായുള്ള സഹജങ്ങളും
മറ്റും സുഖമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഓരോ സ-
ന്ദർഭത്തിൽ ഇവ നമുക്ക് എത്രയോ വിശദമായി തിരഞ്ഞെടുക്കി
ണ്ടുവിയ്ക്കുന്നു. മറ്റു വിധഗത നമ്മുടെ ദൈവങ്ങളെ ശരിയ്ക്കി-
യ്ക്കുന്നതിന് നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വശസ്ഥാനം, അം വക സ-
ഹജങ്ങളുടെയോ അവയിൽ അന്തർവിചിത്രിയ്ക്കുന്ന സാങ്കേ-
മങ്ങളായ സന്ദർഭങ്ങളുടെയോ സ്വരണ എത്രമാത്രം നമുക്കുപ-

കുറിയെന്നു എന്ത പറയാൻ പ്രയാസമാണ്. ൨൧ മഹാ-
 ന്തരം അസംബീനമായ ഭൂലോലസമയത്ത് ഇന്ദ്രപാദനായനം
 അവലംബിച്ച് ആശ്വാസം തേടിയതായി അനേകം ദ്രുതാ-
 ന്തരം ഉണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള സാധാരണക്കാരെ സ്വർഗ്ഗാഭി-
 ന്തരത്തിൽ തന്നെയും നന്ദിപാലം മഹാമന്ദിരം കൃത്യമായി
 ശോഭനമാകുന്നതായിരിക്കണമെന്ന് ഇവയെ നമ്മുടെ പാ-
 രമ്പാശ. തയ്യാറാക്കുന്ന മണ്ഡപത്തിൽ വൃക്കപ്പെടുത്തുന്നത്
 പ്രത്യേക പ്രശ്നമാകുന്നതും സന്ദർശനശേഷമുണ്ടാവുന്ന ഒരു
 കാര്യമാണ്. ഇതും ഉദ്യോഗമായ ഒരു ധനം എന്താണു-
 മ്മത്ത്? ഇത്രയും വിശദമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ഇവ
 എന്തെല്ലാംവിധത്തിൽ നമ്മെ സഹായിച്ചുവെന്ന് അനേക-
 വസിദ്ധന്മാരേക്കു അറിവാൻ തരമുള്ളു. അതിനാൽ ഇന്ദ്ര-
 പാദനായനം തയ്യാറാക്കി പാ സഹായികൾ പ്രാപ്തം ഉ-
 പേക്ഷിച്ചു വേണ്ടതാണ്. പറ്റാത്തതുകൊണ്ടും.

൩. വായനയുടെ മഹാമന്ദിരം സർവ്വം അത് ന-
 മ്മുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ള വികാരങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതും, നമ്മെ
 സർവ്വസാധനികളും യോഗ്യന്മാരുമായി അറിയിക്കുന്ന ഒരു സൗ-
 വന്നം തന്നെ. ദുഷ്ടന്മാരും ഉപദേശങ്ങളോടൊന്നും ദ്രുത-
 രംഭാവമാണ് പറയണമെന്നുള്ളത്. ദേശമതികളും ജീവ-
 ചരിത്രങ്ങളും നമ്മുടെ അനേകം ഉത്തമദ്രുതന്മാരും നവ്യ-
 ന്നാണ്. മഹാമന്ദിരം യോഗ്യന്മാരുമായിത്തന്നെ അറിയുന്നതും ചരിത്രം നാം സമുദയം പഠിക്കുന്നതായിത്തന്നെ അവയുടെ
 ഗുണങ്ങളിൽ ചിലവയെക്കുറിച്ചും നമ്മുടെ പരിശോധനയിലൂടെ
 നിവൃത്തിയില്ല. “ചരിത്രം എന്തെന്ന് ദ്രുതന്മാരുപേ-
 ഉപദേശം നവ്യം ഒരു തത്വശാസ്ത്രം തന്നെയാണ്” എ-
 ന്ത് ഒരു മഹാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യം, പരമ-
 മഹാമഹാമന്ദിരം, വാക്യമിതി, മഹാമഹാമന്ദിരം, പരമ-
 കാലശാസ്ത്രം, സ്വദേശാഭിമാനം മുതലായ സർവ്വതന്മാരും

ദുരൂഹതയോടെ ചരിത്രങ്ങളിൽ അപൂർവ്വമായ ഒരു രാമിട്ടം എന്നതിൽ ആശ്വാസവും, മനസ്സുശ്ലീഷിൽ അനന്തരകാര്യം, നല്ല നന്നിനം, സദിച്ചയങ്ങളിൽ നമ്മെ മറ്റൊരു സ്ത്രീയെന്നതിനും, ഒന്നുതന്നെതിൽനിന്നുണ്ടായ നിവർത്തിപ്പിയ്യുന്നതെന്നും, നമ്മിൽ ഉൾക്കൊള്ളാത്തതുകളെ ചെവിപ്പിയ്യുന്നതിനും, നിർദ്വന്ദ്വമായ ഒരു കൃഷിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനും, നമ്മൾ ചരിത്രപാഠമായെന്നു വേറിട്ട ശാസ്ത്രമെന്നായ ഉപയോഗമെന്നെന്നു നമ്മുടെ ചരിത്രം

[illegible]

൮. ഇതിനെ പരിഹരിക്കുവാൻ, ഗുണപരമായതും
 പക്ഷപാതമില്ലാത്തതുമായ വിശ്വകൈയെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു കൊണ്ടു
 നിൽക്കുന്നതിന് പറ്റാത്തവിധം സാമ്പത്തികമായി ഉത്തരവു നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങനെയുള്ള തൊഴിലുകൾ ചെയ്ത് തൊഴിലും ക്ഷീണമൊക്കെയും ഇവിടെയുണ്ടാകാൻ എന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗം കാണുകയും ഇതിനായി പലതരം ആശ്വാസങ്ങൾ നൽകുന്നതാണ് ക്ഷീണി-
വിട്ടുള്ള അവസ്ഥകൾക്ക് ഇത് തൊഴിലും വിശ്രമവും നൽകുന്നു.
ബഹുവിധമുള്ള തൊഴിലാളികൾ തന്നെയും സുഖപ്രദമായി
ബഹുവിധമുള്ള വിവിധതരം എല്ലാത്തരം സൗകര്യങ്ങൾ
നൽകുന്നതാണ് എന്തെങ്കിലും.

നീ വരുന്നതല്ലാത്തതും മനോഹരമായതും പലതരം
ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
സംഭവങ്ങളും, അത് രാജ്യങ്ങളിലും എല്ലാഭാഗം, സമുദായ
സ്ഥിതി, ആനന്ദത്തിനാണെന്നും, വിദ്യാഭ്യാസരീതി, വ്യവസായം
മുതലായവയെയും കുറിച്ച് നമുക്ക് ആവശ്യങ്ങളും കാര്യം മി-
ശ്രിതം ചെയ്തുകൊണ്ട് നൽകുന്ന പ്രകാരം നമ്മുടെ
ജ്ഞാനസന്ദർഭത്തിൽ വെളിച്ചമുള്ളതും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം
പലതരംകൊണ്ട് നമുക്ക് നിലനിൽക്കുന്ന പല തരങ്ങളും
താൻ ഇപ്പോൾ പ്രസ്താവിച്ചു. ഇനിയും അനേക തരങ്ങൾ
നൽകുന്നതു ഇവയെല്ലാം വെളിച്ചപ്പെടുത്തുന്നത് താഴെ
നൽകുന്ന പലതരംകൊണ്ട് ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കും മറ്റും എ-
ന്നും ഉത്തമമായ ഒരു മാർഗ്ഗമാണ് വായനയെന്ന് ഇത്രയും
പലതരംകൊണ്ടുതന്നെ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്
ഇതിൽ അനേക പലതരംകൊണ്ട് പലതരം ശീലങ്ങളും രീതിയെ
പ്രകാരമാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ ഒന്നാമതായ എന്തെങ്കിലും
പലതരംകൊണ്ട് ഇന്നുപോലെയെന്നുകൊണ്ട് വല്ല പ്രയാണവും
നിലനിൽക്കുന്നതായി അത് നിയമമോ രീതിയോ അനുസരിച്ച്
വേണ്ടതാണെന്നാണ് ദൈവസംപ്രദി ഒരു ക്ലേശമെന്നും
പലതരംകൊണ്ട് നിലനിൽക്കുന്നതാവശ്യമാണ് ഇപ്രകാരം
ഇങ്ങനെയൊക്കെ അത് തൊഴിലിൽനിന്നും സുഖമുള്ളതും
തൊഴിലും വായിക്കുക എന്നവുമായ്, അതുകൊണ്ട്

[illegible]

വെശ്യങ്ങളുമാണ്” എന്നാൽ, പുസ്തകങ്ങൾ എല്ലാം ഒരു പോലെ ഉണക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും പലരും മണിയുമായിട്ടാണ് കാണുന്നത് അധികം പത്തൊമ്പതാം വർഷക്കാലം അതുകൊണ്ട് പ്രാദേശികമായി ഇരിക്കുന്നവർ ഈ വിഷയത്തിൽ പലരും കരുതലോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് പുസ്തകങ്ങൾ അപരകം നാമകീയ അനുസരിച്ച് സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ചതും ഭേദിച്ചിട്ടുള്ളതായ ചെലുത്തുന്നതാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ, എമർസൺ എന്ന കഥാകൃത്ത് മൂന്നുപേർക്കുൾക്കും നന്നായിട്ടുള്ളതാണ് നിസ്സാരമായ പഠനം അവയെ താഴെ ചേർത്തു:—

൧. ഒരു വയസ്സ് പ്രായം തികയാത്ത പുസ്തകം ഒരിക്കലും വായിക്കരുത്

൨. സുപ്രസിദ്ധരായ പുസ്തകങ്ങളാൽ ഒരിക്കലും വായിക്കരുത്

൩. തനിക്കിഷ്ടമില്ലാത്ത യാതൊരു പുസ്തകവും വായിക്കരുത്

ഈ ഉപദേശപ്രകാരം പ്രവൃത്തിയ്ക്കുന്നതായാൽ വലിയൊരു മിസ്റ്റ പുസ്തകങ്ങളും നമ്മുടെ വായനയുടെ വ്യാപ്തിയിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുപോകാൻ ഇടയുണ്ട് ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം ഒരു കൊല്ലമെങ്കിലും നിലനിൽക്കുന്ന പുസ്തകം വായനയ്ക്ക് യോഗ്യതയുള്ളതല്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ് വല്ല സന്താനം ഉപരിയ്ക്കി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഇവയ്ക്ക് അല്പംകൂടി അല്പംകൂടി കൈമാറ്റം ഉണ്ടാവാൻ കഴിയും അതില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഒന്നും ഇല്ലെന്നതന്നെ തീർച്ചയാക്കാം ഈ വക പുസ്തകങ്ങളുടെ സ്ഥിതി സൈനിൽ എന്ന കവി യേശുവത്തെ പറ്റിപ്പറഞ്ഞിരുന്ന കവിനിയ്ക്കുവാനി അലക്സാണ്ടർ പോപ്പ് പറയുന്നതുപോലെ തന്നെയാണ് അതിന്റെ തർക്കം താഴെ ചേർത്തു:—

3. കാഴ്ചവ്യവസ്ഥ.

“ദൃശ്യഗ്രന്ഥത്തിൽ ദൃശ്യമുണ്ട്” എന്നുള്ളത് വിദ്യാഭ്യാസ ധാര്യങ്ങളിലെ ഒരു ദൃശ്യവസ്തുതയായ നിലപാടാകുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ അംഗവ്യവസ്ഥകളുടെയും ശരീരായുർജ്ജ വ്യായാമം കൊണ്ടാണ് ബുദ്ധിയ്ക്ക് ആവശ്യമായ ഉപയോഗിസ്തൃതനശക്തി ലഭിക്കുന്നത്. ഓരോ ശരീരജാഗരണിന്റെയും ധാര്യത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നതായ അദ്ധ്വാനം അത്യാവശ്യമാണ്. ഇങ്ങനെ പാലിൽ ചെയ്യുന്ന ആനുകൂല്യം, ബുദ്ധശക്തിയെ അധികമായി ഉപയോഗിസ്തൃണിയിക്കുന്നവർക്കും വ്യായാമം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ബുദ്ധിയും ശരീരവും ക്ഷീണിസ്തൃതം. രോഗബാധിതമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനസ്സും ശരീരവും പലപ്പോൾ ഒരു ഉപയോഗം അതിന്റെ അസ്ഥാനത്തിൽ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമുള്ള സംബന്ധം ഉണ്ട്. കേടുകൾ അനുഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇത്തരം ഗ്രന്ഥം നിലനിൽക്കുന്നു. അത്യാവശ്യമായും വിദ്യാർത്ഥികളും ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. മനസ്സിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും വളവും ഒരു പൊതുവായാണ്. മനസ്സ് ശ്രദ്ധിക്കുകയും മനസ്സ് ഉപയോഗം വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിത്തന്നെ കാലാനുസൃതം. രണ്ടിനും കേട് വന്നാൽ അത് “ശരീരമാത്രം വെറുപറ്റിയവനാണ്” എന്നുള്ള മഹദ്വൈദ്യത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം നാം ഏല്പാൻ പറ്റാൻ പാടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കരുതലുകളെക്കുറിച്ചും ശ്രദ്ധയിൽ വെക്കുന്നതിന് മുമ്പായി വേണ്ട ഉപകരണം ശരീരമാണല്ലോ; നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ശീതോഷ്ണാവസ്ഥ നിമിത്തം നമുക്ക് പ്രായമായ വ്യായാമത്തിൽ വളരെ അത്രയും വൈകുല്യം ഉണ്ടാകാതിടയ്ക്ക്. അതുകൊണ്ട് നാം ഇതിൽ സാമാന്യത്തിലധികം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ പകൽ മുറുപ്പൻ ഒരു സ്ഥലത്തു തന്നെ ഇരിക്കും

[illegible]

നാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാണ്. ഇവയെല്ലാംകൊണ്ടും വ്യാ-
 യാമം ഒരു നവപ്രധാനമായ കാഴ്ചയാണെന്ന് ദൃഢമാകുന്നു.
 ഹൃദയോഗ്ദം കേന്ദ്രമായ ഒരു വലിയ അന്തഃസ്ഥമാണ് അതി-
 നെ കമ്മിറ്റിയുടേതും അതുപോലെതന്നെ ഒരു വലിയ ചു-
 മനലയാണ്. ബാലന്മാർക്കും യുവാക്കൾക്കും ശരീരം വളരെ
 കൊണ്ട് വിശ്വസനീയമാണ്. അവർ ഈ വളമുള്ള അടയുണ-
 നായ യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടെ
 നാം നവപ്രധാനമായ വ്യായാമം യഥാക്രമം ചെയ്യേണ്ടതായും
 ഇരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിതന്നെ ഇതിന് വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ
 കൈവന്നു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ബാലന്മാർ പ്രായേണ കട്ടി സ്ഥ-
 ഭാവമുണ്ടാക്കിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഇത് ശരീരപുഷ്ടിയു-
 ള്ലെങ്കിലും പ്രകൃതി ചെയ്തിരിക്കുന്ന മുൻകരുതലാണ്. വിദ്യാലയ-
 ത്തിൽ കമ്മിറ്റിയാൽ, നാം പഠിക്കുകയും അവരുടെ ഒരു ശീല-
 നെ നാം കൂടുതൽ നേടുന്നുണ്ട്. ഒരു ബാലന്മാർ ശരീരം
 അവന്റെ ശക്തിയുടെ ഒരു പ്രധാനഭാഗമാണ്. അയാളു വ-
 ള്കുന്നതിന്റെ ഉൽഗതത്തുള്ള ഉദ്യമത്തിൽ ഒന്നാമതായി
 ആവശ്യമുള്ളത് ശരീരത്തിന്റെ ദൃഢീകരണമാണ്. നല്ല
 ശരീരം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത് ആദ്യപ്രശ്നത്തിന്റെ സമാപ-
 നം. അതിനാലാണ് ആദ്യവും അന്തഃസ്ഥമായ സംഗതിയാണ്
 വളരെ നേരം ഇടവിക്കാത്തതുള്ള മനോഹൃദയാലോചന നിമിത്തം
 ഉണ്ടാകാവുന്ന കലീണത്തിന് വ്യായാമം ഒരു വിശുദ്ധം. നാം
 നാം തടവുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഭാഗങ്ങളിലും
 വ്യാപിതമാകുന്നതിനും ഒരു കിരീടം മാത്രം കെട്ടി നിൽക്കാതിരി-
 കുന്നതിനും വ്യായാമം സഹായിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും
 ശാസ്ത്രപ്രവർത്തനം വേണ്ടതുപോലെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനും
 സൗകര്യമുണ്ടാക്കുവാനും മാനിന് (നേഞ്ചിന്, വകുപ്പിന്മാ-
 ക്കന്) ഇതുകൊണ്ട് ബാലന്മാരിൽ അഞ്ച് പന്ത്രണ്ടുവശം
 മാർഗ്ഗമുള്ള സഹന ശക്തിയും കായകാലോചനകൊണ്ട്
 സിദ്ധിക്കുന്നു. ആദ്യപ്രശ്നത്തിന്റെ പൊതുവിവരണത്തിനും

ശരീരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും ഇത് ജൈവമയമായ ഉപയോഗമാണ് നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ രോഗം ബാധിക്കാത്തതിനും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും ഇത് ഒരു നല്ല മുൻകരുതലാണ് കട്ടിക്കട്ടിൻ പ്രായേണ പ്രയത്നപ്പെടുന്ന കളിസ്വഭാവത്തിന് ഇത് സഹായകമായി വരികയും ചെയ്യുന്നു. സർവ്വകലാശാലകളിൽ ബലപ്പെടുത്തുന്നതിനും കായികവിദ്യാഭ്യാസം വളരെ ഉത്തമമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസമാണ് ഇത് അനുഭവമായിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അനേകം പ്രദേശങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന കായികവിദ്യാഭ്യാസവിധികളിൽ നാം പല പ്രോഗ്രാമുകൾ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ പ്രധാനമായും പ്രായോഗികതയുള്ളതാണ് പ്രധാനമായും പഠനത്തിലായിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം വിദ്യാഭ്യാസങ്ങളിൽ ഇതിലേക്ക് വേണ്ടതായ ഏകദേശം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏതാണ്ട്, പ്രായോഗികമായ, ഇത്തരം വിദ്യാഭ്യാസങ്ങൾ പ്രദേശങ്ങളിലുണ്ട്. അധികം കട്ടിക്കട്ടിൻ പഠിക്കുന്നതായ തരം വിദ്യാഭ്യാസങ്ങളിൽ ഇതിന് ഒരു ഏകദേശം ഉള്ളതാണ് അറിവില്ല. കട്ടിക്കട്ടിക്കൊണ്ട് പഠിക്കുകയോ പഠിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സമയം ഒരു വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വ്യത്യാസം ചെയ്യാൻ അധികം നന്നായിരിക്കും. ഒരു മണിക്കൂറിൽ അൻപത് മിനിറ്റ് മനോഹരമായതും പത്തു മിനിറ്റ് കായികവിദ്യാഭ്യാസത്തിലും വ്യത്യാസം ചെയ്യുന്ന രീതിക്ക് അനുപാതം മിനിറ്റ് മനോഹരമായതും തയ്യാറാക്കിയ ഒരു കോർസ് പ്രകാരം അറിവ്. അധികം ബലമുള്ള ശരീരവും, ഉത്തമമായ ശരീരവും, സർവ്വകലാശാലയും, കൂടുതൽ ബലമുള്ളതും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ—

“സമഗ്രതയോടെയും അനുയോജ്യമായും”

എന്നുള്ള തത്വം ഇപ്പോഴും നാം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് അതിനുള്ള വ്യായാമങ്ങൾ മനോഹരമായതും കട്ടിക്കട്ടിക്കൊണ്ട് ശരീരത്തിനും ബലമുള്ളതും ശാരീരികമായ നന്നായി വരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസകരർ കട്ടിക്കട്ടിക്കൊണ്ട്

രക്തിനാകരേ ബലിസ്താകരേ സൈവരഥം സ്വാതന്ത്ര്യവും നല്ലന്നിപ്പെന്നാണു് പറയേണ്ടതു് ഇവ രണ്ടുമാണു് ശക്തിയായുള്ള വളവും ആത്യാവശ്യങ്ങളായ ഗുണങ്ങൾ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്കു കഴികളെ മുമ്പാതിരി യന്ത്രങ്ങളാക്കിത്തീർക്കാൻ വളരെ ഉതകുന്നവയാണെന്നാണു് പലരുടെയും അഭിപ്രായം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇതാണെന്നു ഏതാ സംശയിക്കേണ്ടിയിരിയ്ക്കുന്നത. അല്പോപകാരാർക്കും അവരുടെ ബുദ്ധിശക്തിയെ ഉപയോഗിയ്ക്കുവാൻ ആവശ്യം അധികം ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

3. മനുഷ്യജീവിതം.

(മഹാ വിചിന്തനങ്ങൾ)

“മനുഷ്യജീവിതം” എന്ന തലവാചകം കണ്ടു് അതിനെപ്പറ്റി പൂർണ്ണജ്ഞാനം നമുക്കില്ലാതെ സമ്പാദിച്ചുകളയാമെന്നു് വായനക്കാരിൻ വല്ലഭനും “മരിച്ചുപോകരുതെന്നാണു് ഏതൊരു ആത്മീയന്റെ അഭിപ്രായം. ഉപകാരമുള്ള മനുഷ്യരുടെ ബോധശക്തിയെ സാമൂഹ്യതയിലധികം ക്ലേശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നതും, ഇന്നവരെയും ഒരു കൃഷ്ണകരമായ സ്വരൂപമെന്നും ആദരംതന്നെ സമ്പാദിയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും, ലോകാവസ്ഥാനുസാരം ത്രമിച്ചാലും അതു് സാധിച്ചാൽ ഏകപ്പെട്ടില്ലാത്തതും, ബുദ്ധിമുട്ടായതും, യോഗികളും, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഒരുപോലെ പഠിച്ചു പഠിന്നി മുഴുവൻ നോക്കീട്ടും പിടികിട്ടാതിരിയ്ക്കുന്നതും, ദുർഗ്ഗാഹ്വങ്ങളും ഹൃദയങ്ങളുമായ അനേകം സംഗതികൾ അടങ്ങീട്ടുള്ളതും ആയതും വിഷയത്തെപ്പറ്റി അല്പമെങ്കിലും ജ്ഞാനം അറുപത്തനായ പണ്ഡിതന്” ലഭിക്കാമെന്നു് നിങ്ങളിൽ വല്ലവരും കരുതുന്നു

ഒരിക്കൽ, അത് ഒരു “വല്ലാത്ത മോഹം” മാത്രമായിരുന്നു. മെൻ പഠവാനെ നിവൃത്തിയുള്ള എന്താൽ ലോകത്തിൽ നമുക്കുണ്ടെന്നതായ വസ്തു വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ഉപകാരനാണെന്നും തീർച്ചയായിപ്പോന്നു. പക്ഷേ, ഇതുപോലെ നാം തുടങ്ങിയതെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്ന വസ്തുവും വേറെ വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ് നാം “മനുഷ്യരും” ഒന്നെന്നുള്ള വിചാരംകൂടി നമ്മിൽ അധികം ചേർക്കു ഉണ്ടാകുന്നു. എന്തുകൂടി സംശയിക്കേണ്ടിയിട്ടുള്ളതെന്നു പറയാം. ഞങ്ങൾ വാസ്തവത്തെ നമുക്ക് ഇഷ്ടമാകാത്ത വിധത്തൽ ഇത് സ്ത്രീകൾ നമ്മെ ഓരോപ്പോഴെന്നുതീർത്ത് ലോകത്തിൽ പല ശക്തികളും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്നാൽ ഇതു പർഗ്വാഹ്യ

മായ വിഷയത്തോട് മറ്റൊരു പക്ഷം നമുക്കുണ്ടാകുന്നു. ലോകത്തുള്ള എല്ലാത്തരത്തിന്റെയും സമോധാരം ഉണ്ടാകുന്നു.

മനുഷ്യരിൽ “ജിജ്ഞാസ” എന്ന മഹത്തരമായ ഒരു വസ്തു സഭാജാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ശക്തി മനുഷ്യനായാണെന്ന് നമുക്കു എപ്പോഴും മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകണം. ഇതിന്റെ ശക്തിയെപ്പറ്റി നമുക്കുണ്ടാകുന്നതു് ഇതിനെ അറക്കുന്നതു് അത്ര സൂക്ഷമല്ല. അത് വാസ്തവമായിരുന്നതായ ഒരു വസ്തുവെങ്കിൽ അതിനെ എത്രത്തോളം അറിവാൻ കഴിയുമെന്ന് അറിയാനാകാതെ ഇരിക്കുന്നത് മനസ്സിന് വലുതായ ഒരു അസഹ്യവും നേരുന്നതാണ്. “സുഖം” എന്ന് പറയുന്നതുതന്നെ “ഹൃദയത്തിൽ ഉത്തരം” എന്നർത്ഥം വാങ്ങുന്നതും ഉണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ട്, എല്ലാ പരിഷ്കാരത്തിനും നമ്മുടെ മുമ്പായിരിക്കുന്നതു് ജിജ്ഞാസതന്നെയാണ്. ഞങ്ങൾ ശക്തിയുടെ പ്രകാശം നിമിത്തമാണ് ഞങ്ങൾ വാസ്തവത്തെ എടുത്തു് മോഹമാക്കിയെടുക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയെന്ന് പറയാനുള്ളതു് വിഷയം എത്രതന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതാണെന്നും മനുഷ്യവർഗ്ഗം അതിനെ നമുക്കു ചുരുക്കിയെടുക്കുന്നതാണെന്നും വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

[illegible]

വിരുത്തിൽ ഇത്ര ദൈർഘ്യം ദാനമെന്നാൽ രീതിയാടി വച്ചിട്ടു താമസിക്കാനില്ല. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ആത്മാവിന്റെ “പരിപൂർണ്ണത്വം”യാണെന്നാണ് മഹാത്മാക്കൾ അറിയാതെ. ആത്മാവ് പരിപൂർണ്ണത സിദ്ധിയ്ക്കുന്നത് ജീവിതത്തിന്റെ ദൈർഘ്യംകൊണ്ടല്ല, ഉണർച്ചയോടും തൃപ്തിയോടും കൂടിയ സൽപ്രവൃത്തികൊണ്ടാണ്. “നാം കാലത്തിലല്ല ജീവിയ്ക്കുന്നത് പ്രവൃത്തിയിലാണ്” എന്ന് ഒരു വിദ്വാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം നമുക്കെന്നതാണ്. കാലത്തെ അളക്കുന്നത്, സംവത്സരം കൊണ്ടല്ല, ഹൃദയത്തിന്റെ തുടർച്ച കൊണ്ടാണെന്ന്, അദ്ദേഹം തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജീവിതം ഹൃദയമായിരിക്കും, ഭീരുവായിരുന്നില്ല. അതിനെ നാം അത്ര വകവെക്കുന്നില്ല. ജീവിതത്തിലുള്ള കാലശേഷങ്ങളുടെ മേൽ, നഷ്ടപ്പെടുന്നതായ ഒരു മണികെട്ടി അലയെ പോകാൻ അനുവദിക്കുന്നതായാൽ നാം ധർമ്മത്തിന്റെ അനുകൂലമായ ഫലം സിദ്ധിയ്ക്കുന്നത് വിശ്വസിക്കാം.

മനുഷ്യജീവിതം ഒരു “അതുർ വില്ലാത്ത സൂപ്പ്”യാണെന്ന് ഒരു വിദ്വാൻ, ഒരു “മരിയ്ക്കുന്ന നിഴൽ”യെന്ന് മറ്റൊരാൾ വിചാരിക്കാറുണ്ട്. “സമ്പ്രതി സ്വപ്നസദൃശ്” എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു. ഇതുകൊണ്ട് മനുഷ്യജീവിതം ഭർതൃവശമായിത്തീർന്ന “തോന്നൽ” മാത്രമാണെന്ന് സൂചിപ്പിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ വാസ്തവമായിട്ടും സാരമായിട്ടും തോന്നുന്ന ഇല്ലെന്നും ഇതിൽ പ്രതാപത്തി രാവിതീയ്ക്കുന്നത് കേവലം അലയെ കൊണ്ടാണെന്നാണെന്ന് ഇക്കൂട്ടരുടെ അഭിപ്രായം. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു അഭിപ്രായം എന്തിനെന്നു തോന്നിപ്പോവാൻ സ്വാഭാവികമായിത്തീർന്നതെന്ന് ആശ്ചര്യപ്പെടാതെയാണ് ഞാൻ മനുഷ്യജീവിതത്തെ അറിയുന്ന ചെറുനോക്കിനായിൽ ഒരു സാമാന്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

അല്ലെങ്കിൽ നിസ്സാരങ്ങളായിരിയ്ക്കും കണ്ടത് എന്നാൽ, ജീവിതം “ഒരു കഠിനമായ വാസ്തവമാണെന്ന്” വേറൊരു കഥാൻ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഞങ്ങൾ പ്രായമേറിയവരായിത്തീർന്നു കാരണം രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും പരിശോധന സ്ഥാനത്തിന്റേതായാ, മിതീയ്യയോ വ്യത്യസ്തം കൊണ്ട് വന്നിട്ടുള്ളതായിരിയ്ക്കും. പരിശോധകന്മാരുടെ ബുദ്ധിയുടെ തുല്യമായ സ്ഥിതികൊണ്ടും ഇങ്ങനെ വരാം. ജീവിതം എന്നു വെച്ചാൽ വിചാരം വാക്ക് പ്രവൃത്തി എന്നിവയുടെ ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രാപാരങ്ങളാണെന്നും ഒഴിപ്രായം ഉണ്ട് ഇവ അന്യഥാത്മങ്ങളാണെന്ന് വിചാരിയ്ക്കുന്ന പക്ഷം ജീവിതവും അപ്രകാരമുണ്ടെന്നാണ് വിചാരിയ്ക്കും. എന്നാൽ, ഇതിനെ അപഗ്രഥനം ചെയ്യുമ്പോൾ “ആത്മാവെ”ന്ന ഒരു സാക്ഷാദർശനം കൂടി കാണുന്നുണ്ടെന്ന് ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്.

“അന്യവരെ ഇമരദൈവാദിത്വന്യോക്താക്കൾ ശഠിക്കുന്നു. അനാഥിനോ പ്രായമു” എന്ന് ഗീതയിൽ കാണുന്നു.

ഇപ്രകാരമായെന്നാൽ ഇരുന്ന് ഭാരമൊത്തവർക്ക് ഉപമം കല്പിപ്പാൻ പാടില്ലല്ലോ. ജീവിതം സപര്യമായ, നിശ്ചയമായതായ ആണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നത് അതിന്റെ ഗൗരവപര്യവേദിത ചുരുക്കത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതിനുള്ള ഓരോപാദേശം, അവയെ വഴിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള മടിയോ കൊണ്ടാണെന്ന് അറിയപ്പെടുകയും ജീവിതം മായയാണെന്നതിൽ നല്ല കാരണം മെഴുതിരിപ്പെട്ടല്ലോ. അതിൽ മയങ്ങിക്കിടന്നാൽ പോകെ—സ്വപ്നത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വളരുന്ന പ്രവൃത്തിയുണ്ടാണോ? ഇപ്രകാരം ആത്മജ്ഞാൽ ജീവിതം വളരെ സുഖം അനുഭവിക്കാൻ എന്നാൽ ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ വ്യക്തിത്വം അത് ഒരു കഠിനമായ വാസ്തവമാണെന്ന് നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നതായ അനേകം സാഹചര്യം നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അതിൽക്കൂടി ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്.

ബുദ്ധിയെ ഏറ്റവും ഉയന്ന ഒരു പനമാവിൽക്കൂടി മാത്രം ച-
 ിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവനായ ഇദ്ദേഹത്തിന് ഇപ്രകാരം
 തോന്നിയത് ഒട്ടും അത്ഭുതമല്ലല്ലോ. ഇതുപോലെ തന്നെ
 “അമേരിക്കയിലെ കാർലൈൽ” എന്ന് പ്രസിദ്ധി സമ്പാടി-
 ച്ചിട്ടുള്ള ഏമേർസൺ, മനുഷ്യ ജീവിതം, “മുറയിൽ ഒരു പിടി
 വെണ്ണയും കാണിച്ചുകൊണ്ട് ചത്തയിടവെണ്ണ നമ്മെപ്പോലും
 ഒരു കഴുതയാക്കുന്നു”ന് വിവർച്ചിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തന്നെ
 ജീവിതത്തിന്റെ അതി നിമിത്തമായ ഉപദേശത്തിൽ സാ-
 മാന്യതയിലധികം വെറുപ്പ് തോന്നിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യ
 ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഇദ്ദേഹം രണ്ടുപേരും ചൊല്ലിയിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങൾ
 വളരെ ശരിയായിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയേണ്ടതാകുന്നു.

“അമാപ്രാപ്തമെന്നോ, മരിക്കേണ്ടതാകയാണെന്നോ
 തീർമാകാലമറിയാതെല്ലാം മരിക്കേണ്ടതാകയാണെന്നോ”

എന്ന് അത്ഭുതകരമായൊരുതരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനും ഇ-
 വർത്തം എങ്കിലും സാധ്യം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.

ജീവിതം നഷ്ടമാകാ, സ്വസ്ഥതയാകാ എന്നീ രണ്ടു
 വശം അതിവേഗം വ്യക്തമായ സൂചനകൾ തുടർച്ചയായിത്തന്നെ
 ബുദ്ധിയാടുകയാണ് ഉപദേശിച്ചുവരുന്നതെന്നു കാണുന്നു.
 ഇവയ്ക്ക് സ്വല്പം തെറ്റിപ്പോയി എന്നു മാത്രമല്ല ഇവർ
 യഥാർത്ഥം ഒരു ദിശയിൽ കളിക്കുന്നുണ്ട് എന്നാൽ, അത്
 അസ്ഥിരമാണെന്നാണ് കരുതിക്കൊണ്ടിട്ട് എന്ന ഒരു പിശകു
 വെള്ള.

മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും കൊണ്ടൊ, അതിന്റെ
 അപ്രതീക്ഷിതമായ അവസാനം കൊണ്ടൊ, സുഖമുണ്ടാ-
 ക്കാൻ അസ്ഥിരതയും കൊണ്ടൊ, അതിമുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടമുണ്ടാ-
 ക്കാൻ കാരണങ്ങൾ നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്ക് അന്വേഷണത്തോടെ
 കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടൊ, പ്രശ്നങ്ങളും പലവും തമ്മിൽ പല
 പ്രോഴ്സും വലിയ അകലം അതിർന്നതുകൊണ്ടൊ, അപ്പോൾ തമ്മിൽ

ചിലപ്പോൾ വൈപരീത്യം കാണുന്നതുകൊണ്ടോ, അത് നമുക്കിട്ടുമില്ലാത്ത പന്ഥാക്കളിലെയും പലപ്പോഴും വൃതിപലിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടോ, അതിനുള്ള വാസ്തവത്തെപ്പറ്റി വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഭയം കൊണ്ടോ, അതിലുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖശോകാദികൾക്ക് പരിഹാരമാറ്റം കണ്ടെത്താത്തതുകൊണ്ടോ, അത് ഓര്ത്തു സംഭവസമയം, നിഴലോ, സ്വപ്നമോ മറ്റൊരു ആകാശത്തുള്ള ഒരു സമാധാനത്തെ അനുഭവിക്കാനോ കാലപരമായേനന്നും ആയ മനുഷ്യൻ അവലംബിയ്ക്കുന്നത് ഒട്ടും ആശ്ചര്യകരമല്ല. എന്നാൽ, ഇതിന്റെ ഗൗരവമറിയിച്ച മതലകളിൽ നിന്നും നമ്മെ ഒഴിയിക്കുന്നതിന് ഇക്കാരണം മതിയാകുകയില്ല. നാം അവയെ ഒഴിയിക്കാമെന്ന് വിചാരിച്ചാലും അവ നമ്മെ ഒഴിയിക്കുകയില്ല. നമുക്കിട്ടുമായിരിക്കില്ല, അല്ലാത്തതിരിക്കില്ല, അവ നമ്മിൽ സമർപ്പിയ്ക്കുന്ന ഭാരം നാം ചുമന്നു തീരൂ. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥത്തെ നോക്കുന്ന രണ്ടു ഗ്രന്ഥിച്ച് പ്രവൃത്തിയ്ക്കുന്നതുതന്നെയാണ് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത്. ഒഴിഞ്ഞു മറന്നു ശുദ്ധിയ്ക്കുന്നത് ജീക്കുക്കളുടെ ലക്ഷണമാണ്.

“പാതയിട്ടെന്നാൽ തിരിച്ചു നോക്കുന്നതിൽ
പോരാട്ടവാൻ ഭേദമില്ലെന്നാൽ അവിതത്തിൽ
പാതയിട്ടവഴി മണ്ടിന മാറ്റാപാൽ നാം
പോകാതെ നിന്നു മണ ശുദ്ധത കാട്ടിപ്പോം.”

(വാങ്മൂലം)

“നമി മഹാ ഭൂതാശ്രയം
ത്വക്തും കർമ്മാശ്രയം”—എന്നും,
“പോകാതെ കർമ്മാശ്രയം”—എന്നും,
“സ്വകർമ്മാശ്രയം ഗ്രന്ഥിതാമിദം”—എന്നും,
“കർമ്മാശ്രയം കർമ്മം”—എന്നും

മറ്റും ഉള്ള മഹാപാപങ്ങളാകെകൊണ്ടും മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യസിദ്ധിയ്ക്ക് ഉണർച്ചയോടു കൂടിയുള്ള പ്രവൃത്തി അത്യാവശ്യമാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. മനുഷ്യജീവിതം “നിത്യമാകുന്ന അഗാധ” സമുദ്രത്തിന്റെ കരശ്ശാരമാകുന്നു.” എന്ന് ഒരു മഹാശാസ്ത്രജ്ഞൻ, അത് “ഒരു നിത്യവസ്തുവകളെ തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഇടമാണെന്ന്” മറ്റൊരു വിചാരം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നോക്കുമ്പോഴും അത് അത്യാവശ്യമായ ഒന്നല്ലെന്ന് വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. “നിത്യത്വ”ത്തിന്റെ അംശങ്ങൾ അനിത്യങ്ങളായിത്തീർന്നു നശിച്ചുപോകുന്നു.

൩. സത്യം.

“സമസ്തമഹാമഹത്വങ്ങൾക്കും സത്യംതന്നെ സമസ്തപരമാർത്ഥതയുടെ തുല്യ പരമമായ ദൈവം അതന്നെത്തന്നെയുള്ള സത്യമെന്നറിയണം മനസ്സ്! സത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാസ്തവ്യം.”

മനുഷ്യർക്ക് അവരുടെ വേണ്ടതായ സർവ്വതരം പലതും ഉണ്ട്. അവയെല്ലാറ്റിനും അടിസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളതും, അവയിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമായിട്ടുള്ളതും “സത്യം” എന്നതാണ്. സർവ്വപദാർത്ഥങ്ങൾ അപഗ്രഥനം ചെയ്ത നോക്കിയാൽ അതിന്റെ പ്രധാനമായ അംശം ഒരു ഗുണമാണെന്ന് കാണപ്പെടും. ലോകത്തിൽ വിജയം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ചരിത്രം സൂക്ഷ്മമായി നോക്കിയാലും അവർ എല്ലാവരും ഒരു ഉത്തമ ഗുണമെങ്കിലും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നുവായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്കറിയാവുന്നതാണ്. ജനങ്ങളെ സമാധാനത്തോടെ ഏകീകരിച്ചിട്ട് വർത്തിപ്പിക്കുന്നതും സത്യമായ ഒരു “ഗുണം” തന്നെയാണ്. “സത്യംനാസ്തിപരമാധർമ്മം”

എന്നുള്ള തറവാട്ടുകാരും ഇതിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങളെക്കുറിച്ചും അറിയുകയും അറിയാതെ വെറുപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നതും, കർമ്മങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി ചെയ്തതും, ഹൃദയങ്ങൾ ശുദ്ധമായതും സത്യത്തെ പാലയ്ക്കുന്നതിനായിട്ടുണ്ടെന്നതാണ് ഇവകൾക്കുമെല്ലാമിരിക്കുന്നത്. ഈ സത്യം തന്നെ എന്താണെന്നാണ് ഇവർ ചോദിക്കുന്നത്. അതിനെ നാം അറിയേണ്ടിയിട്ടുള്ള ആവശ്യം എന്തു്? അതിനെ ലംഘിച്ചാൽ ഓരോരോ എന്തു്? ഇവയെപ്പറ്റിയും നമുക്ക് അറിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. നമുക്കു് ലോകത്തിന്റെയും, ലോകകാര്യങ്ങളുടെയും യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിയാണ് ഇതിനെ ശരിയായി നാം ഗ്രഹിച്ചാൽ സത്യം അറിഞ്ഞുവെന്നും, അറിയുന്നതുപോലെവെളിപ്പെടുത്തിയാൽ സത്യം പറഞ്ഞുവെന്നും, പറയുന്നതുപോലെ പ്രവൃത്തിച്ചാൽ സത്യം പാലിച്ചുവെന്നും നാം സാധാരണ പറയുന്നതുമാണ്. ഈ മൂന്നു അവസ്ഥകളിലും ഒന്നാകെ ഇരിക്കുന്ന മറ്റൊരു മാനദണ്ഡം "സത്യം പാലം" ന് പരമ്പര തമ്മുള്ള എന്നാൽ, മനസ്സ് പലപ്പോഴും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് പറയാതിരിക്കുകയും, പറഞ്ഞതുപോലെ പ്രവൃത്തിച്ചാൽ സത്യം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇതാണ് പല കാരണങ്ങളും ഉണ്ടായതായും. എല്ലാം സമുദായത്തിന്റെ സമാഗ്ഗതസ്ഥിതിയെ ഏകദേശം ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. സാധാരണ നിലയിലുള്ളപ്പോൾ പലരും മനസ്സും ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അപ്രകാരമായ പ്രവൃത്തി ശക്തി കൊണ്ട് സത്യം സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചോദ്യങ്ങൾ പാലിച്ചതേയും മറ്റുള്ളവർ ചിലർ ഈ വിധം പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നു വന്നുവന്നു. സമാഗ്ഗതസ്ഥിതിയുടെ അഭാവം കൊണ്ട് ഇത്തരം ചെയ്യുവാനും വരും. എന്തു കാരണത്താൽ മലയാളത്തിലും അസത്യം വരും. ഒരിക്കലും വരുന്നതല്ല. സത്യം പാലിക്കണമെന്ന് എന്താണ് നിർദ്ദേശം? എന്താണവശ്യം? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് വല്ല സമാധാനവും പറയാനാണോ എന്നാണ് ഇതിന്റേക്കുള്ളത്. എല്ലാ

ജീവികൾക്കും അധരവർക്കും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതായ താഴ്ന്ന നിലയായ അന്യരും ഗ്രാഹ്യപ്പെടുന്നതിനുള്ള ഒരു ശേഷി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷിമൃഗാർക്കും ഭാഷയുടെ സഹായം കൂടാതെതന്നെ ഇത് സാധിച്ചുവരുന്നു. മനുഷ്യനും ഇതുപോലെ വല്ല ശബ്ദംകൊണ്ടോ ഭാവംകൊണ്ടോ തന്റെ ഇഷ്ടമുള്ളതായ അംഗങ്ങളായ അന്യരും ഗ്രാഹ്യപ്പെടുന്നതാണ് സാധ്യമായ ഒരു ഏകീകൃത മനുഷ്യൻ വാഗ്ദശത്തിൽ അദ്വൈതം "ഭാഷ" എന്നൊരു വിശേഷണവുമായും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതാണ് വല്ലതും ഉദ്ദേശ്യം ഇല്ലാതെയായ ഒരു വല്ലതും ഇതുകൂടാതെ മനുഷ്യൻ വിശേഷണമായി എന്ന് മറ്റൊരു അനുഗമമായ അനുഗമനം കീഴ്ത്തിയ വാഗ്ദശത്തിൽ (കരോനത്തെ) ഗ്രാഹ്യപ്പെടുന്നതിനും അതിനെ ഗ്രാഹ്യപ്പെടുന്നതു പോലെ അന്യരോട് നൽകുന്നതിനോട് വാഗ്ദശമായും ബാധിക്കുകയും മനുഷ്യൻ സൂക്ഷ്മവ്വ് നൽകിയതിലൂടെയും നാം ഗ്രാഹ്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം മറ്റൊരുതരത്തെ അന്യരോട് നാം പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനോ ഉദ്ദേശ്യമുള്ള വിശദീകരിക്കുന്നതായും തന്നെയുമല്ല, നാം അന്യരോട് നാം സഹോദരനായ വഴി തന്നെയുള്ളതും കൂടിക്കെട്ടുന്നു. ഇതു കൂടാതെ പരസ്പരബന്ധം കൊണ്ട് വർദ്ധിച്ചതായ ഒരു നാലിടുകിയെ തടഞ്ഞു പറ്റാകാട്ടു തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. ചോരക്കുതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സഹായിക്കുന്നതാണ് മനുഷ്യരിൽ ദാരുണതയെപ്പോലെയുള്ളതായിരുന്നു അതിന് വിചാരിതമായി പ്രവൃത്തിക്കുന്നത് പ്രകൃതിയെപ്പോലെയും മനുഷ്യരോട് ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. വേദാന്തമെന്നും വേദാന്തമെന്നും വേദം ഉപദേശി ഉപദേശി ഉപദേശി എന്നതിൽ പകരം അപരമായ അധാരം അധാരം വിധത്തിൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്നത് എന്നതാണ് അന്യരോട് ഉദ്ദേശ്യമുള്ളതെന്നും നമുക്ക് ഏതെങ്കിലും ഒരു വിധത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്താൻ അതിനെ ശരിയായ വിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുക വേണ്ടത്, അപരോപദേശിത്തലയായ വേദം.

ഇതു കൂടാതെ വേദശാസ്ത്രങ്ങളിലും ഇതുപോലെ തന്നെ ഉപ-
 ദേശിക്കുന്നവരുടെയും അനുസൃതം പറയുന്നതിൽ നിന്നും ന-
 മിഷ് കാലാനുരോധം ഭാഷാഭേദം സംഭവിച്ചുകാണുന്നുള്ളു. മനു-
 ഷ്യത്തിൽ മനുഷ്യാക്കു എന്നു പറയുന്ന ഒരു ദിഗ്ഗമത്തിന്നു
 ണം ശക്തി നമെന്തെന്നും പറയണമെന്നും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു
 കൂടാതെ അനുസൃതം പറയുന്നതായാൽ നമെന്തെന്ന് വിചിന്തം
 ചെയ്തി ശല്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷാപാദ-
 ന്നായും ഇടയാക്കുന്നു. മനുഷ്യാക്കുയുടെ ശാസ്ത്ര നമെന്തെന്നു
 ശാസ്ത്രനാമം വിചാരിച്ചു നോക്കൂ. ണം കാണുന്നതെല്ലാം
 കൊണ്ടും നാം സത്യത്തെ പരിപാലിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്ന്
 സ്പഷ്ടമാകുന്നു. പ്രകൃതിയും യന്ത്രിയും അനുഭവവും ഒരു പോ-
 ലെ ഉപദേശിക്കുന്ന സ്ഥിതിയുണ്ട്. അതു് അനുഭവത്തിനുമു-
 ണമെന്നു തന്നെ വിചാരിച്ചേണ്ടതില്ലെന്നു. സത്യത്തെ ഭം-
 പെടുത്തുന്നതു കൊണ്ടുമാ അനുസൃതത്തെ അനുഭവിക്കുന്നതു
 കൊണ്ടുമാ വരാവുന്ന ഭാഷാപരിവർത്തനം എന്താണെന്ന് ആ-
 ലോചിക്കാം. അനുസൃതം പറയുന്നതുകൊണ്ട് സ്പഷ്ടവും വ്യക്-
 തവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ലോകം എന്തു പറഞ്ഞതു് കാട്ടു-
 സാധ്യം എന്നു തീർത്താണു. എന്നാൽ, കാലാനുരോധത്തിൽ
 അനുസൃതം നിശ്ചയമായും വെളിപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ
 ഭാഷാപരിവർത്തനമായിട്ടുള്ളതെന്നു സംഭവിക്കുന്നു. ലോകത്തിലുണ്ടാ-
 കുന്ന സംഭവങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രധാന ശക്തിയുണ്ട്. നാം അവയെ
 എത്രതന്നെ മറിച്ചാലും ണം ശക്തി അപരത പരസ്യമാക്കുന്നു.
 ലോക സംഭവങ്ങളും അവയുടേ് വേണ്ട കരുതിവിടുന്ന വഴി-
 യുണ്ടു. ലോകത്തിൽ എന്തെല്ലാം ശക്തികൾ വ്യാപിക്കുന്നു
 മെന്തെന്ന് ആരും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. “നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങൾ
 സമുപരിവർത്തനം വിചാരിക്കുന്നവരുടെ വസ്തുതകൾ പ്രതിവി-
 ദ്യാപര്യമുണ്ടെന്ന് ഷേക്കസ്പിയർ ഒരു കൃതിയിൽ പറഞ്ഞി-
 രിക്കുന്നു. ഇവയുടെ എല്ലാവിധത്തിലും കണ്ണിൽ മണ്ണിടാമെന്ന്
 വിചാരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽ തന്നെയാണു് അതുകൊണ്ട്

അനന്തം വെളിപ്പെടുത്തുകയല്ലേ? ഒരിയ്യും ആന വിചാരിച്ചുപോകുന്നു. എന്ത്യാതെന്താകട്ടെ സമരമില്ലെന്നുള്ള അനന്തവാദിയുടെ ഉടനെ കൂടുന്ന ഫലം മനസ്സിലാക്കു സമാധാന നഷ്ടം അന്നുതന്നെ എപ്പോഴാണ് വെളിപ്പെടുന്ന അനന്തം മേലും മനസ്സാക്കു മേലും ശല്യവും മേലും സമാധാനം നഷ്ടമില്ല. അനന്തത്തെ നത്യമാക്കുന്നവനെ നത്യം മററുനത്യങ്ങളുടെ നിയമം അവലംബിക്കുന്നതു് സാധാരണയാണു് എന്നാൽ ഇതു് പഴയ പ്രമാണം അന്നുതന്നെ. ഒരു പുരുഷനെയാണു് പത്തു പുരുഷം ഈ ദേവന്മാർ അതു് ഒരു സംഖ്യയാക്കുമോ? വല്ല ഫലവും ഉണ്ടാകിൽ അതു് ആരോ വിജയം അന്യരോടും വഞ്ചിച്ചു എന്തെന്നു മനമാണു് മനസ്സർ കടന്നുവന്നുവന്നു നഷ്ടമാക്കിയതിന്നു മേൽ "പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതു് പരസ്യം വിശ്വാസത്തോടൊന്നു പൂർണ്ണമായുള്ളിൽ പരസ്യവശമാനം എവിടെ? അനന്തം എത്രയോ മോഷ്ടം ചെയ്യുന്നവനു് കണക്കു പൂ. അനന്തവാദി സത്യം സത്യം അതിലുള്ള മോഷ്ടിച്ചിനെ ശരിയാക്കുന്നതല്ല അന്യപ്രകാരത്തിലുള്ള വഴി തെറ്റാക്കുന്നു "അതിനോ പരാധാർമ്മ്യം" എന്നുള്ള വിശിഷ്ട പ്രമാണത്തെ യാചിക്കുന്നു. അന്നുതന്നെ വ്യതിയാനം അതുവേണ്ടുന്നതായ മോഷ്ടത്തിന്റെ ഉദ്ദേശിച്ചു അടയ്ക്കുന്ന സമാധാനിയത്തിന്റെ സ്ഥാനംവെച്ചു കാണിക്കുന്നു. ഇത്തരമൊരു വാക്കുശക്തിയെ മോഷ്ടം തെറ്റാമെന്നു മോഷ്ടത്തിൽ വിജയം പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരായം അതു കൃത്യം അഥവാ മേൽപ്പെട്ടതല്ല. ദൈവം അനന്തവാനും സമ്പാദിക്കുന്നു. മനസ്സു അന്യമേൽക്കൽ വിചാരിക്കുന്നതല്ല. മോഷ്ടം നിത്യം ദൈവത്തെ ന്യായം ഒരു വലിയായ പാപമേൽക്കൽ മെന്തെന്നു ഇപ്രകാരമുള്ള പല മോഷ്ടങ്ങളും അനന്തവാദി വരുത്തിവെക്കുന്നു.

പക്ഷേ മേലേയും ഒരു മോഷ്ടം മാനുഷമാകട്ടെ അതു് പരിണതകഴിയുവാൻ അന്നു നശിച്ചു പോകുന്നവരല്ല.

അതുകൊണ്ട് അസത്യം പറഞ്ഞു എന്തെല്ലാം എന്നാ തര-
ക്കെടേൻ വചനം വചിതമാകുന്നു എന്നാൽ, ഇത് അ-
ബദ്ധം വാചാഭാഷ് വാക്കും ഒരു താതിരി പ്രവൃത്തിയെന്ന
യാണു് അതിൽ സൂക്ഷ്മാ നോക്കിയാൽ പ്രവൃത്തിയെന്നാൽ
പ്രവൃത്തി ശക്തിയും ഉണ്ടു് വാക്കുകൾ പലപ്പോഴും പ്രവൃത്തി
യെന്നാൽ ചേറും ചെയ്യുന്നതല്ല അന്തരം കൊണ്ടു് എ-
ല്ലാപക്ഷം പറ്റാക്കേ അറിയാവുന്നതാണു് “പറയാഞ്ഞവാ-
ക്കു് നമുക്കു ചിന്ത, പറയപ്പെട്ട വാക്കിൽ നാം അറിയുന്നതു്”
എന്നുള്ള വാക്കുകൾ ഉണ്ടു് സ്വന്തം എന്താണെന്നു് അറി-
ഞ്ഞാലോ ചൂണാക്കിയാൽ അറിയാവുന്നതാണു് ജി.മ.പ. “ബു-
ദ്ധ വാചാപാണ്” അതുകൊണ്ടു് വാക്കിൽ കേവലം
ഒരു ശബ്ദത്തിനുള്ള വിചയല്ല ഉള്ളതു് അതിനാൽ ബുദ്ധി
പൂർവ്വ അസത്യം വരിയ്ക്കുന്നതു് അസത്യം പ്രവൃത്തിയെന്നതു
ചേർന്നു തന്ന നന്മാറ്റമില്ലെന്നു്, ദോഷ മേന്മകൾ, പാപ
വ്യക്തി, അതുതന്നെ സംശയമല്ല, പറഞ്ഞതു് മാറ്റിക്ക
ലോ, പറഞ്ഞതുപോലെ പ്രവൃത്തിയായിരിക്കുന്നതും ചെയ്യുന്ന-
തു് അസത്യത്തിന്റെ രൂപമേകുന്നതാണു് ഇവയെല്ലാം ഒരു
പോലെ നിവൃത്തിയെ തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ
വാചകന്റെ വാചാർച്ചു് വഞ്ചിക്കൽ പ്രവൃത്തിയെന്നതും, അ-
റിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായിരിക്കുന്നതും മറ്റും ചെ-
ന്നതും അസത്യം തന്നെയാണു്. അസത്യം പല രൂപമു-
ള്ള അപലപിക്കുന്നതു് എന്നാൽ, വേണം മാറി എന്ന
വെട്ടു് അസത്യം അസത്യമല്ലാതെയായിത്തീരുകയില്ല. നീ-
തന്ത്രാപാദനാദികളിൽ സാക്ഷികളായി തെളിവുകൊടുക്കാൻ
വന്നവർ സത്യസന്ധതയോടെയല്ല അത്യാവഗ്യാദാണു്.
അന്ത്യന്റെ മാനസം ധനവും ജീവിതം തന്നെയും പലപ്പോഴും
ഇവയുടെ മുകളിലാണിരിക്കുന്നതു് എന്നാൽ, ഞാൻ വാ-
യം അധികപേക്ഷം ഉണ്ടോ എന്ന് സംശയിക്കുന്നതിയിരിക്കു-
ന്നു. സാക്ഷിപദകയെന്നു വെച്ചാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം

പറയുക എന്നാൽ അതിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ത് അതാണ്. അതല്ലെങ്കിൽ വാദിഭാഗം സാക്ഷികളെന്നും, പ്രതിഭാഗം സാക്ഷികളെന്നും രണ്ടുതരം ആളുകൾ ഉണ്ടാവാൻ തരമില്ലല്ലോ. പക്ഷെ, ഓരോ ഭാഗക്കാരും സ്വസ്വത്തിന്റെ ഓരോ വശമായിരിക്കുകയും അവലംബിക്കുന്നത് ബ്രഹ്മാസൂത്രപ്രകാരം “ക്രമം, “റീയും” കൈവരണങ്ങൾ സ്വസ്വത്തിന്റെ ഏതുഭാഗം കൊണ്ടെന്നിലും തുടക്കത്തെ നിവൃത്തിയുണ്ടെന്നും വരുന്നതും. ആതമാക്കയാണല്ലോ ആദ്യപർവ്വം ചിലസന്ദർഭങ്ങളിൽ അസ്വസ്വവാദം പ്രാധാന്യമുള്ളതാണെന്നുള്ളതിന് ചില പ്രമാണങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുത്തുണ്ട്. അപ്രമാണം ഏതായാലും നിർദ്ദിഷ്ടമാണെന്ന് സൂത്രം തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ഇതിന്നിടമില്ല. എന്നാൽ, അസ്വസ്വവാദിഭാഗം പ്രമാണം ഉണ്ടെന്നല്ല. അപക്ഷെ പ്രമാണം ഇതിനെക്കുറിച്ചു ഏതെങ്കിലും കഴിയും കൂടിയതാണ്.

മനഃശ്ചർവ്വപലപ്താഴ്ചം മനഃപുഷ്പമാലം അല്ലാതെയും അപ്രകാരം പറയുന്നത് മനസ്സിന്റെ കോടകൾ വാങ്ങൽ സംബന്ധിച്ചു അവധി പറയുന്ന വിഷയത്തിൽ മനഃശ്ചർവ്വപലപ്താഴ്ചം ചർച്ചാശീതിൽ തന്നെയാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. വാക്കിന് പ്രവചനവേദനയെന്നുള്ളത് അതികാലാവധി നാം കരുതിപ്പോരുന്നില്ല. ഇവയൊക്കെയും നമ്മുടെ സമാധാനബോധത്തിന്റെ അപ്രകൃതമായും, സ്വന്തമായും, സുഷുപ്താവസ്ഥയും സൂക്ഷ്മസ്ഥിതിയും സമാധാനത്തിന്റെ സമാധാനപ്രതിവിദ്യാശ്വാസം കൊണ്ടും മറ്റും ഉത്പന്നമാണെന്നായിട്ടാണ് ദൈവവാദൻ പ്രമാണമാണ്. വിദ്യാശ്വാസത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തിൽ വെച്ച് ഉത്ഭവമായിട്ടുള്ളത് മനഃശ്ചർവ്വപലപ്താഴ്ചം സമാധാനമായതെന്തെന്നുവേണ്ടിയും നിശ്ചിതവുമായവയുമാക്കിയും ചെയ്തയാണല്ലോ. കർമ്മവടക്കൻ തുടങ്ങി, അത് മുതലായവ തെറ്റിയിട്ടും, സമാധാനങ്ങൾക്ക് വിവിധ കൂട്ടിപ്പറകയും ചെയ്യുന്നത് അത്ര അസാധാരണമല്ല. ഇതും അസ്വസ്വത്തിന്റെ

ഒരു രൂപഭേദം മാത്രമാണ്. എന്നാൽ, ഇപ്രകാരം ആരും കുറവു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ ഇതിൽ ജനങ്ങൾ അവിധം കലശലാക്കുകയും നല്ലിട്ടുണ്ടെന്ന് വിചാരിച്ചുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതുകൊണ്ട് നോക്കിയാൽ സ്വത്വവും അസ്വത്വവും കൂടി ലോകത്തിൽ പൂർണ്ണമായി കൈവശപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് കരുതേണ്ടിയിരുന്നതു് ഇതിൽനിന്നും അനാദാനിരൂപങ്ങളു് നാം അന്വേഷ്യമാണെന്നിന്റെ പരമകാണിയിന്നിന്നാണെന്നു് എത്രയും ഉറപ്പായിട്ടാണ് വന്നിരുന്നതെന്നാകുന്നു. “മനുഷ്യജന്മത്തിന്റെ ഉത്തുഹേതും സത്യമാണ്” ഇതിന്റെ അഗ്രാധാരം എവിടെ? നാം എവിടെ?

൭. കണ്ണുകൾ

“കണ്ണുകൾ മനസ്സിന്റെ ഗവേഷണമാകുന്നു.”

കണ്ണു് മനുഷ്യൻ ഖദിവിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളിൽവെച്ചു് പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാണ്. കണ്ണില്ലാത്തതായ അനേകം ജീവജാലങ്ങൾ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടു് ചില ജീവികൾക്കു് കണ്ണുണ്ടെങ്കിലും അതു് പ്രകാശത്തെ മാത്രം ഗ്രഹിയ്ക്കുന്നതിന്നു് ഉപയോഗപ്പെടുന്നതല്ല. വസ്തുമാകട്ടെ, രൂപമാകട്ടെ ഗ്രഹിയ്ക്കുന്നില്ല. ഞെക്കുകളുടെ കണ്ണുകൾ നിശ്ശബ്ദങ്ങളായിട്ടുള്ളവയാണ്. മിസ്സു് ജീവികൾക്കും കണ്ണുകൾ രണ്ടുമാത്രമേ ഉള്ളൂ. എന്നാൽ, എട്ടുകാറിയ്ക്കു് അതിന്റെ തലമറിച്ച് കണ്ണുകൾ ഉണ്ടു്. ഇതിനു് അനേകം കണ്ണുകളുടെ ആവശ്യവും ഉണ്ടല്ലോ. സൂക്ഷ്മതയിൽ ഓരോപടി ഉയരത്തോടും ജീവികളുടെ മനഃശാസ്ത്രങ്ങളോടൊക്കെ ചെങ്കണ്ണുകൾമെന്ന പൂർണ്ണതയെ പ്രാപിയ്ക്കുന്നു. സാധാരണ പക്ഷികളുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും കണ്ണിനു് അവിധം പൂർണ്ണരൂപം ഉണ്ടെന്നുപറയാം. എന്നാൽ, അയ്യയുടെ ജീവിത

തീതിയെ അനുസരിച്ച് അവയുടെ നേത്രങ്ങളാക്കും അവയുടെ ഉയര വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കാതിയിലും കാതി മേടാട്ടുള്ള സമയത്തും ഇരുന്നെട്ടി നടക്കേണ്ട ആവശ്യമുള്ള പക്ഷിഗോപികൾ പ്രാദേശിക ഭിവാസ്വന്മാരായി കാണപ്പെടുന്നു. ഹന്ത്രിയിലാണ് അവയുടെ കണ്ണുകൾക്ക് ശരിയായ കാഴ്ചയും കഴുകാൻ ദൃഢതയും, കമിക്വിന്റ് സൂക്ഷ്മതയും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ കണ്ണിൽ കപടതയേയും കരിമ, പട്ടി ഇവയുടെ കണ്ണിൽ ബലിമയയും സൂക്ഷ്മതയുമാണു. ഹമിനും പത്തു മുതലായവയുടെ കണ്ണുകൾ സൗന്ദര്യമുള്ളതല്ല. ഉപ്പൻ കണ്ണിൽ ചുവന്നിരിക്കുന്നു. പൂവുവയുടെ കണ്ണുകൾ ആവശ്യപോലെ ചുരുക്കുകയും വിടർക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ള യാകുന്നു. ഇതുപോലെ മറ്റു ജീവികളുടെ കണ്ണുകൾക്കും ചില പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ, സംഗ്രഹിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കാൻ തരംഗ നേത്രങ്ങൾ മറ്റു ജീവികളുടെ നേത്രങ്ങളെ അതിശയിക്കുന്നുണ്ട്. ജന്മാനുഭവങ്ങൾ വെച്ച് പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നത് നേത്രയമാണ്. “ചൈതന്യം ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ” എന്നാണ് ഒറ്റ നോക്കുന്നത് നമുക്ക് ബഹിർലോകത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവ്. ഇത് ഇന്ദ്രിയം വഴിയാണല്ലോ ലഭിക്കുന്നത്. പദാർത്ഥങ്ങളുടെ വസ്തുത, വസ്തുതയുടെ ഇവയെ നേത്രവ്യയം കൊണ്ടാണ് നാം ഗ്രഹിക്കുന്നത്. നാം വസ്തുക്കളെ കാണുന്നതല്ലാത്തപോലെ നാം വസ്തുതയല്ല. നാം അവയെ നേരിട്ട് ഒഴിയും കാണുന്നില്ല. അവയുടെ മായ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിബിംബം മാത്രമേ നാം കാണുന്നുള്ളൂ. നാം കണ്ണാടി നോക്കുമ്പോൾ അതിൽ കാണുന്നത് നമ്മുടെ മുഖമല്ലല്ലോ. അതിന്റെ മായ മാത്രമാണല്ലോ മായമെന്ന ശോഭയിട്ടുള്ളതാണോ എന്ന് ആശങ്കിയാ. ദൃശ്യലോകം നമ്മുടെ നേത്രം എത്രയോ ദൂരത്തേക്ക് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അന്ധകാരം അതിനെ നേത്രം ഇല്ലാതാക്കുന്നു. നമ്മുടെ കണ്ണും ഒരു കണ്ണാടിയാണെന്നാണ് അ-

തിൽ പ്രതിഷ്ഠണം കാലം മായുകൾ പതിക്കുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നാം പദാർത്ഥങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നില്ല; ധർമ്മാത്മകപണ മാത്രമേ അറിയുന്നുള്ളൂ. മനുഷ്യാവസ്ഥയിൽ വാക്യവസ്തുക്കളെ നമുക്ക് ഒഴിയില്ലാത്ത അറിയിപ്പായി സാധിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. നമ്മുടെ കണ്ണു എത്രയും ചെറുതായ ഒരു വസ്തുവായിത്തീർന്നാൽ അതിൽ ദൃശ്യവസ്തുക്കൾ, സ്പർശ്യവസ്തുക്കൾ, മറ്റുതരം സമുദായം മുതലായവയും മറ്റു ചെറുതും വലുതുമായ വസ്തുക്കളും പ്രതിച്ഛിന്നമായിത്തീർന്നു. കണ്ണിന് ദൂരവും നേർപ്പും മൗനം അത് അനന്തമായ അന്തർലോകത്തെ ലംഘിച്ചു “പരിമിതസമസ്തി വിശ്വാസം” ഉമായി വന്നിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ അറിവ് ഉപാധിയിൽ എത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് താല്പര്യമുണ്ട് ഈ ജീവനായാ ഞങ്ങൾ ആകാശത്തിന് അനന്തതയെ കണ്ടിരിക്കുന്നത് കാലത്തിനെയും അത് ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. അനന്തത ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കുമപ്പുറം നമ്മുടെ അറിവിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടികൾ ഇപ്പോൾ ഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് ഈ നമ്മുടെ അറിവ് സമസ്തിയിലും വളരെ കാലമായി എന്തും വന്നുപോം. ഇത്തരം അറിവ് അറിയാൻ കഴിയാത്ത പക്ഷം പക്ഷം ഇവയുടെ ഇതിൽ മനുഷ്യസ്വഭാവം വന്നിരിക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും അതൃപ്തിപ്പെടാനില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഇതിന് ഇനിയും വേറെ ചില കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്.

ആകാശം, പ്രകാശം, മനുഷ്യം മുതലായവ പറ്റുന്നതും മനുഷ്യം സന്ദേശം വന്നിരിക്കുന്നതുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അറിയാൻ കഴിയാത്തതും പറ്റുന്നതും പറ്റുന്നതും അറിയുന്നതും സന്ദേശം വന്നിരിക്കുന്നുണ്ട്. കണ്ണു പറ്റുന്നതും വന്നതുമായതും മനുഷ്യനെ പറ്റിയിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യന്റെ വികാശങ്ങളെ പറ്റി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും വെക്കുന്നുണ്ട്. പ്രേമം, കോപം, രാഗം, ദ്വേഷം, സന്തോഷം, വിജ്ഞാനം,

ഉത്സാഹം, ഹർഷം കണ്ടു, കൂതടത്ത മുതലായ നകുല
 മണാവികാശങ്ങളെല്ലാം അവരഭിക്കുകയുണ്ടു് കണ്ണൂർക്കു പ്രദേശം
 ഉണ്ടെന്നു കണ്ടു്, നദാ മനസ്സിലാർ ആനന്ദത്തെ അനുഭവി
 യ്ക്കുന്ന നാൾ പലപ്പോഴും വികാരങ്ങളെ യുഗം വാങ്ങിയൊരു
 തൊറയ്ക്കു വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഭാഗ്യങ്ങൾ എ
 രപ്പോഴും അവയെ ശരിയായ വിധത്തിലല്ലാതെ പരിവർ
 ത്തിച്ചു കയ്യിട്ടു നാശിപ്പിച്ചു, മറ്റു കാലങ്ങളാൽ സംസാ
 രിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയായിട്ടു എന്നാൽ, കണ്ണൂർ എല്ലാ കാലകളും
 സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയും കണ്ണൂർക്കു ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാ
 ഷയ്ക്കു് നവബ്ബത്തുവശമിട്ടു അതു് എറുപ്പെട്ടു ആദ്യം
 മനസ്സിലാക്കുന്നതാണു് നാൾ ഒമ്പതിലും കണ്ണൂർ മോറാൽ
 വലയും പറയുന്നതാണു് ബുദ്ധിമുട്ടു കണ്ണൂർക്കു യെ
 റിംഗിനിയ്ക്കുന്നതു് നാവു് കുമ്പിപ്പാൻ പലപ്പോഴും തായ
 ആഗ്രഹങ്ങളെ നന്മകൾ പലപ്പോഴും സ്തബ്ധമായി പൂർത്ത
 കാണിക്കുന്നു നാവു് മെത്തം അവലംബിക്കുന്നതിന്നു് നി
 സ്സന്ന നാലു് കണ്ണൂർക്കു മനസ്സു അവയെ അഭിമാന
 ണങ്ങളെ കണ്ണൂർക്കു കാണുവാൻ അറിയുന്നു. ഒരു
 എഴുത്തുകാരനും കൈറായ എഴുത്തുകാരനും കണ്ണൂരി
 യായി എത്രമാത്രം ഉത്തമവും ശരിയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു.
 ഒരു കോട്ടത്തിന്നു് എത്രമാത്രം അത്യാദർശവും വശ്യതയും
 ഉണ്ടെന്നു പറയാൻ പ്രയാസമാണു് പലപ്പോഴും നിറുപ്പു്
 നേരെ വിടിക്കുന്നതു് തോക്കിടുന്നതു്, തോക്കു് തോക്കു
 വെട്ടുന്നതു്, കണ്ണൂർക്കു അമൃതപുഴ് വെട്ടു, കിരപ്പാറ
 കാണുന്നതു് വെട്ടു ശരിയെ ഒരു കോട്ടത്തിനേക്കാൾ വെട്ടു
 അപാഥശരണത്തിന്റെ ശൈലിപ്പോലു പ്രത്യേകം പര
 മയെഴുത്തുള്ളതു മോറാൽ, വ്യാഖ്യാനം ഇവ തങ്ങളുടെ
 ഇരകളെ ആകൃഷ്ടനെന്നു ടൂട്ടിക്കുകയുണ്ടു് സ്തബ്ധമായിട്ടാ
 ണു് വിടിക്കുന്നതെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മനസ്സുകർ
 യിതയെപ്പറ്റിയിട്ടുള്ള നോട്ടം കണ്ണൂർക്കു തെക്കുപുറം

ഓടിയെന്നതിന് ശക്തിയുള്ളതായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മെസ്സിനും എന്തെങ്കിലും പ്രയോഗം കണ്ണുകൊണ്ടാണല്ലോ ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. ഇവിടെ കണ്ണിന്റെ പിൻബലം മെസ്സിന്റെ നിർമ്മാണമാണ്. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധി കടിച്ചോ, മുട്ടിച്ചോ എന്ന് അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നും അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. മനുഷ്യബുദ്ധിയും രീതിബുദ്ധിയും അയാളുടെ കണ്ണുകൊണ്ട് തിരിച്ചറിയാവുന്നതാണ്.

കണ്ണില്ലാത്തവർ ചില സൂക്ഷ്മമായ ആകാശം പോലെ ശുദ്ധപ്രകാശം തന്നെയാണ്. മുഖം പോലും എന്ന് പറയുമ്പോൾ കണ്ണിന്റെ ഭാവമെന്താണ്. നാം പ്രശ്നമുണ്ടാക്കി ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഒരു സ്റ്റേജിനെ നാം നോക്കുന്ന സമയവും അയാളുടെ കണ്ണാണ് നമുക്കൊപ്പമായി മെസ്സിന്റെ ഉദിപ്പുന്നത്. ചെപ്പടശക്തിയുടെ ആധിപത്യം മുറുപ്പൻ കണ്ണിനുള്ളിൽ സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നത് അത് ചിലപ്പോൾ സഹായിച്ചായോ ചിലപ്പോൾ പ്രധാനമായോ ഇരിക്കുന്നു. “അമാലാശക്തിയുടെ വൃത്തിയാക്കലും സമുത്തരം ചെങ്കുത്തവ്യം” എന്ന് കവി പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തി ഇല്ല. സൂക്ഷ്മശക്തിയും ചെങ്കുത്തവ്യം കണ്ണിന്റെ ഭാവമേകൊണ്ടാണ് കവിതയെന്ന് സൗന്ദര്യം ഉപധാനമായി കണ്ണിനെ തന്നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. എണ്ണാക്കി, കാതരാക്കി, ആയന്താക്കി, മറ്റൊക്കി, കമലാക്കി മുതലായ പദങ്ങൾ തന്നെ ഇതിന് ഉദാഹരണമാകുന്നു.

“നയനം” “നേത്രം” എന്ന് കണ്ണിനുള്ള പേരുകൾ അതിന്റെ വിവിധക്രമത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കണ്ണാണല്ലോ നമ്മുടെ ലോകത്തിൽ “നയിക്കുന്നത്” സകല വേലകളിലും നമ്മുടെ കൈകളെ നയിക്കുന്നതും ഇതുതന്നെയാണ്. കണ്ണിന്റെ നേത്രത്വം ഇപ്പോഴിരിക്കുമ്പോൾ കൈ തെറ്റിപ്പോകുന്ന ചിത്രകാരൻ, കൊത്തുപണിക്കാരൻ, തലക്കൻ,

കവി ഇവക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് സുശിക്ഷിതങ്ങളായ കണ്ണുകൾ അത്യാവശ്യമാണ്. മനുഷ്യരുടെ കണ്ണുകൾ, വിവിധസ്വഭാവത്തോടു കൂടിയിരിക്കുന്നു. യാചിയുള്ളവന്റെ കണ്ണുകൾ, ആത്മയാചിയുള്ളവന്റെ കണ്ണുകൾ, ശാസിയ്ക്കുന്നവന്റെ കണ്ണുകൾ, പരദശാധിയ്ക്കുന്നവന്റെ കണ്ണുകൾ ഇങ്ങനെ പല വിധങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നു. എട്ടു ചികിത്സകൾ ഉപയോഗിച്ചാൽ, സ്ഥിരമായ വാക്യം ഇവയെ സമ്പൂർണ്ണമായി പ്രഭവശിപ്പിയ്ക്കുവാൻ അത്രേത്രം അതിനല്ലാതെ കഴിയുന്നതല്ല. മനുഷ്യന് ഇതുപോലെ ഉൽകൃഷ്ടവും, പ്രജാജനകവും, അനന്തവും ആയ കലാഗ്രഹം മനോഹരമായതന്നെ ഇല്ലെന്ന് തീർച്ചയായും പറയാം. ഈ അത്ഭുതം നാം ആനന്ദം ഉൾക്കൊള്ളുകയും സ്മരിയ്ക്കുകയോ? “കണ്ണുള്ളവർക്കും കണ്ണില്ലാത്തവർക്കും അറിയാതെത്തന്നെ” ഈ ഉപദേശം ഇല്ലാത്തവർക്കും ഉൾക്കൊള്ളുകയും അറിയാതെത്തന്നെ വിശിഷ്ടമായും, രത്നമായും, വിവിധമായും ഉദ്യോഗം—നമുക്ക് നല്ലതന്നെ ആയിരുന്നെന്നു അർത്ഥം, ഈ അത്ഭുതത്തിന് മേൽനോട്ടമെന്നു ആ പദമാർത്ഥം ചിഹ്നം പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും നമുക്ക് കണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതിനും, അറിയുന്നതിനും സാധിയ്ക്കുവാനിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ സ്വയം നമ്മുടെ കൃത്യമായതായ പ്രകാശമില്ലാത്തവർക്ക്!

“നേത്രങ്ങൾ മെന്തെപ്പോലെയാണു നിരീക്ഷിക്കുന്നതെന്നല്ലാതെ.”

വ്യാ. യുദ്ധം—അന്നം, ഇന്നം.

യുദ്ധം ഇന്നം ഇന്നമെന്നും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു പദമാണെന്ന് വിചാരിച്ചാൽ അതില്ലാത്ത പദങ്ങളും, പരമമായ ചരിത്രങ്ങളും പരിശോധിയ്ക്കുന്നതായാൽ, അവയിൽ യുദ്ധത്തെ പ്രധാനമാക്കി വായിക്കുന്നതാണ് നമുക്കറിയാവുന്ന

[illegible]

മഹദ്യജുർവേദം ഉണ്ടു് അതിൽ അതിശയമായി വിശദീകരിക്കുന്നതും ആ-
 യുധായുധമാണു് പ്രധാനമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നതും
 വർണ്ണനയ്ക്കും എല്ലാ കാലത്തെയും അനുസരിച്ചു ശു-
 ക്കെഴുത്തും ഓരോ കൈയെഴുത്തും സ്ഥലമനുസരിച്ചു വ്യത്യസ്തമായി
 ആയുധായുധാശീർപ്പിയ്ക്കുക എന്നതുകൂടി ഉണ്ടാം. പാതാലവും
 ഉള്ള പതിവല്ല. ദൈവകർമ്മം കൂടിച്ചേർന്നു സേവനം നേ-
 നാനായകനും ഉണ്ടെന്നുകാണുന്നതു് ഇന്നു് പല രാജ്യങ്ങളും
 ഉൾപ്പെടെ വിദ്വാന്മാരും പൊതുവേ പ്രയോജനവും നേടുന്നതിനാ-
 ക്കുമാണു് രാജ്യങ്ങൾ അതിരുകളിൽ കോടികളാണു-
 ഉണ്ടെന്നു കെട്ടിപ്പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ചെയ്യുന്നതു് ഇവയെക്കൊണ്ടു്
 തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതെന്ന വിശ്വാസത്താൽ ചെയ്യുന്നതാ-
 കുന്നതുകൾ പലവണ്ണം ചെയ്യുന്നതു് ഉണ്ടെന്നു്
 ചരിത്ര സംഭവമായിട്ടു് വേർതിരിച്ചു കാണുന്നതും അതിന്റെ
 അഭാവം തന്നെയാണു് അപ്രതീക്ഷിതമായി വിചാരിച്ചാൽ
 തിരിച്ചറിയുന്നതു് മഹദ്യജുർവേദം എന്ന പേരിൽ അറിയുന്ന ഒരു രാ-
 ജ്യവു് ഉണ്ടെന്നു് ചില പേർ പറയുന്നതും അതുപോ-
 നകാലം പ്രകൃതിയെ വേർതിരിച്ചു കാണുന്നതും അതിന്നു്
 സമയം മാത്രമായി വേർതിരിച്ചു കാണുന്നതും അതിന്നു്
 കൂടിയിട്ടുള്ളതും. ഹാബ്ബ്സ് എന്ന തത്ത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻ യു-
 ളും പ്രകൃതിയുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതും
 കിട്ടുന്നതു് ഇതിൽ നന്നം യുഗം ലോകം മാത്രമായി ഒരു
 സ്വഭാവത്തെ സംഭവമായിട്ടു് നമ്മുടെ പുറത്തു് ഗണിച്ചു
 വരുന്നതെന്നും നാം ഇന്നു് വേർതിരിച്ചു വരുന്നതെന്നും അ-
 നമാനിയ്ക്കുന്നതിൽ കിട്ടുന്നതും. യുഗം മേൽപറഞ്ഞ നാലുകൾ
 ആണെന്നു് വന്നാലും ലോകത്തിൽ സമാധാനം വേണമെന്നിൽ
 ഇടയ്ക്കിടെ യുഗം കൂടാതെ നടക്കുന്നതും തോന്നുന്നതു് കാ-
 ലാക്കത്താൽ "ക്രൈസ്തു ദിവ്യ" ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് യുഗം കാലത്താലും
 അതിന്റെ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു് ഒരു എതിർ ശക്തി
 ഉണ്ടെന്നും കൂടാതെ സാധിച്ചു വരികയും ചെയ്യുന്നു.

അക്കാലത്തു് യുദ്ധത്തിന്നു ഇതുതന്നെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവന്നു. പണ്ടുള്ള സാക്ഷാത്കാമരല്ലാവരും ധനാഭവദത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായിരുന്നുവെന്ന് കാണുന്നു. എന്നാൽ, ഇതുകൂടാ. ഒരു മറ്റു താഴെ പറയുന്ന പല ആയുധങ്ങൾ കൂടി ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു.

“വ്രാഹം മുസലം പരിവഹം ചക്രം
വേദാഭി വൈശ്വദേവം ഗദകുടം
തൂളിം മൂന്നയാക് കുലം ചുരികകരം
ഉച്ഛിം നാലിം കുഷ്മാൻവാളകരം.”

ഇവയൊക്കെയും അപ്പോഴു് യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു് ഇതിന്നു പുറമെ യോദ്ധാക്കൾ ഉഷ്ണീകരും, ശവചരും, പരിചര്യം ആവനാഴിയാ കൂടി ശരിച്ചുവന്നിരുന്നു. കൊന്നു കൊന്നുത്തലച്ചു മരിച്ചു അശേഷം ഭയം പറ്റാതി ഇങ്ങനെ നാശംഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കൈയ്യുത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ വിഭാഗം “പത്തി”യും ഏറ്റവും വലിയ വിഭാഗം “അക്ഷതരമിണം”യും ആയിരുന്നു. ഇതിനു നണ്ടിനും മരുതു സേനാമന്ത്രി. നണ്ട, നണ്ടം, വാമിനി, പ്രതാപ, ചമു അതികിനി എന്നും ഏക വിഭാഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു കൈയ്യു-
ത്തരം മാത്രം താമസിയിരുന്നതിൽ കൈനിലകളും (കുടാ-
ക്കുടം) ഉണ്ടായെന്നതായി കാണുന്നു. കൈയ്യുക്കളെ ശത്രു
ശക്തിക്കുമുമ്പായ വിധത്തിൽ പന്തച്ചുവെക്കു ശക്തിയുടേ
മുതലായ സമ്പ്രദായത്തിൽ നിറുത്തി നമ്മുടെ പുറത്താൽ യുദ്ധം
നടത്തിവന്നിരുന്നു. പണ്ടു് സേനാനായകന്മാരും ആയുധം
ഏതെങ്കിലും യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഇപ്പോൾ അവരുടെ ചുമതല
കാണാം, ആളെ, ഉപദേശം ഇവകൾമൂലം യുദ്ധം നടത്തി
പ്പിന്തുടരുന്നതുകാണാം അന്ന് ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ
ശത്രുക്കളെ തടയുകയായി വിടിച്ചിരുന്ന പതിവില്ലായിരുന്നു.
കൈയ്യുക്കളെ യുദ്ധപരിശീലനവും ഇത്ര നിഷ്ഠയോടെകൂടി

അന്നു ചെയ്തവന്നില്ല. യോദ്ധാക്കൾ അനുസരിച്ചുണ്ടാകാത്ത പക്ഷം നിന്മക്കൾ പുകയലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നവനുള്ളതെന്ന് ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടു് പക്ഷെ, അവർ രൂപം ഉള്ളവയെ പ്പോലെ പൂർണ്ണമായിരുന്നെന്ന് സംശയം ഉണ്ടു്

“യുദ്ധ കർമ്മങ്ങൾ സിദ്ധമല്ലാത്തതാ
ബലമോ യോദ്ധാ ശക്തിയോ നീ യെണെ”

എന്നു് ബാലി, തന്റെ നേക്കു് മെച്ചപ്പെട്ട പ്രയോഗിച്ച ശ്രീരാമനോടു ചോദിച്ചു. ഇതു മറുപടി തന്നെ ദ്രോണൻ അഭിമന്യുവിന്റെ വിദ്യ ചതിച്ചു മുറിയ്ക്കണമെന്ന് കരുതുന്നോടു് പൊരുതിച്ചപ്പോൾ കണ്ണൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി കാണുന്നു.

“കർമ്മേണ ധർമ്മമിത്യേതവശം നമമി
സഞ്ജനം വിനശ്യാമില്ലൊരു സംശയം”

നിരാശയാകാതെയും, ആശ്വാസം വരുത്തുവാൻ ഉത്തരമെങ്കിലും ഹിംസിച്ചുകൂടാ എന്നുള്ള നിന്മം അന്നും ഇന്നുമുതൽ തന്നെയാണു് സ്വാമി യാനങ്ങൾ അന്നും ഉണ്ടായിരുന്നവരിലും അവ കാഴ്ചക്കാൽ മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുള്ളു പണ്ടു് ഒരു നിശ്ചിത സ്ഥലത്തു മാത്രം നിന്നു് യുദ്ധം ചെയ്താണു് സാധാരണ പതിവു് യുദ്ധം പ്രായേണ അധിക കാലം നിലനില്ക്കാറുണ്ടു്. കേരള യുദ്ധം പതിനെട്ടു ദിവസം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു എന്നാൽ, രാമരാവണ യുദ്ധം എട്ടു മാസക്കാലത്തോളം ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രാമരാവണ യുദ്ധം, കോരൽ യുദ്ധം ഇവ കാമനി മൂലവും, കേരള യുദ്ധം മറും ഭ്രമി മൂലവുമായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തുള്ള യുദ്ധങ്ങൾ പ്രായേണ ‘ഭൂ കരുത്തു്’ നിമിത്തം ഉത്ഭവിച്ചുവന്നവയാണെന്നു തന്നെ പറയാം. ഏക കരളാധിപത്യ ഭൂമി ബാധിച്ചിട്ടുള്ള രാജാക്കന്മാർ ഇപ്പോൾ ഇല്ലെന്നില്ല.

[illegible]

പക്ഷേ നമുക്ക് ആശയ്ക്കു നൽകാതെ കാരണമുണ്ട് നമുക്കെ പ്രായോഗികം ഇതുതന്നെ ആയിരിക്കട്ടെ.

൩. വാല്യം.

“നമുക്ക് എല്ലാവരും ഭീരുവായിത്തീരട്ടെ ആഗ്രാഹി-
 യ്ക്കായ എന്താൽ. മനസ്സാകുന്നതിന് സമതമിപ്പ്”
 ഇത് എന്തുകൊണ്ടാകാമിരിക്കും? ഒരു പക്ഷെ വാല്യത്തിൽ
 നാം പഠിച്ച പന്തളത്തിന് വിചിത്രതകൾകൊണ്ടും അത് മനസ്സാ-
 കുന്നതായ വെട്ടായതുകൊണ്ടുമായിരിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു.
 വാല്യത്തിൽ നാം ഏതെങ്കിലും അറിയുന്നതിട്ടുള്ള വോക്സ-
 സമ്പദകൾ ആനന്ദമുള്ളതായിത്തീർന്നു ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതായാ,
 അല്ലെങ്കിൽ വാക്യം കേൾക്കുന്നതായാ മിഥുനം, ഏതായാ,
 അല്ലെങ്കിൽ ഭീരുവായ്ക്കും നിത്യയോ, നമുക്കുപി-
 യാശ്ചാൽ തമ്മിലുള്ള വിചിത്രതയാണു് വോക്സാശ്ചര്യം
 ഏകപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് “കരിപയദിവസസ്ഥായദീ-
 റ്വേനം ഏതീ” എന്നു് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. “കേരളം”
 എന്ന പദം കേൾക്കുമ്പോൾ, “കേരളം” എന്നീ മൂന്നു
 വാഗ്വചകൾ ഒന്നിത്തന്നെ പാടുകയാണുവയാണു് അതുകൊണ്ടു്
 ദീപവളിവിതം വേണമെന്നിൽ വാല്യം നമുക്കു് ഇതു് കേൾക്കു-
 ചിലം നല്ലൊന്നും സ്വീകരിക്കുന്നതായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു.
 വിചിത്രതകൾകൊണ്ടു് ഒരു വെട്ടും നല്ലതെന്നും, മറ്റൊരു വെട്ടും
 മന്ദയെന്നും വിചിത്രതകൾ മനസ്സാക്കുന്നതെന്നു് എന്തു്
 സഹജമാണു്? ഭീരുവായിത്തീർന്നു എല്ലാ വെട്ടുകളിലും കൂടി
 ചർച്ചിക്കുന്നതായാ മനസ്സാക്കുന്നതായിത്തീർന്നു കൂടിയിരിക്കുന്നതായാ
 പൂർണ്ണത സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. എല്ലാവിധം ഏതെങ്കിലും നന്നു-
 കൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. കേൾക്കുന്ന പക്ഷം
 മാത്രം നല്ലതു് അതു വേണ്ടെന്നല്ലാതെ നിവൃത്തിയുണ്ടാ?

സ്പഷ്ടമായ വ്യവസ്ഥകളാണി ആരംഭിച്ചതെന്നും, അതുകൂടി പ്രശ്നപരിഹാരം ചെയ്യുന്നത് മനുഷ്യൻ എത്രയും അധികം മാനിഷ്ടമാണ് താനെന്ന് എന്തു വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് ഭരണകർമ്മങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതെന്നും അതിൽ വന്നുചേർന്നു വന്നുപോകുന്നവർക്കും അതിൽ അർഹതയുള്ളവർക്കും ഉണ്ടാകുന്ന പ്രയോജനങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചാണ് അതുകാരെ

[illegible]

ജലം വാൽകൃത്യത്താൽ ഈ ക്ഷയോന്മുഖമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടും അവയുടേ അവയുടെ കൃത്യങ്ങൾ ശരിയായി ചെയ്യുന്നതിന് ശക്തിയില്ലാതെ ഇരയായിത്തീർന്നു. ചിലപ്പോൾ ചില ബാലവാപ്യങ്ങളും വൃദ്ധന്മാർ പ്രശ്നപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി പറയപ്പെട്ടിയിരുന്നു. അതി വൃദ്ധന്മാർക്കും ശത്രുക്കൾക്കും അന്ത്യ സന്ധ്യയെ ഒഴിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന ഇതാണ് വാൽകൃത്യം ശൈശവവും തരമിൽ ഉള്ള പ്രധാനനാട്ടും. ബാലൻ ഭാവിയേയും സ്വന്തം പ്രകാരമുമായും ആനയിച്ച് ജീവിയുന്നു. വൃദ്ധൻ സ്മരണ കൊണ്ടും ബാലൻ ആശങ്കകളും വലകളെത്താൻ ബന്ധുക്കളെപ്പറ്റിയെഴുതുന്നു. ബേക്കിംഗ് പായർ മനുഷ്യജീവിതത്തെ ഏഴ് ഖണ്ഡങ്ങളായി വിഭജിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ അസ്ഥിരീകൃതങ്ങളാകട്ടെ ശൈശവം ഒന്നാമത്തെ ഖണ്ഡം, നൈശ്വര്യവും നൈശ്വര്യവും നൈശ്വര്യവും സുന്ദര്യവുമായ വാൽകൃത്യം ഏഴാമത്തെ ഖണ്ഡം ആകുന്നു.

വാൽകൃത്യം, ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യ ഖണ്ഡങ്ങളായിട്ടും അതു മുമ്പുതന്നെ നിലപെടാൻ ആസന്നകരമായ ഒരു സ്ഥിതിയാകുന്നത് ഒഴിഞ്ഞുപോകാൻ പറ്റാത്തതുകൊണ്ട്. മദ്ധ്യപ്രായത്തിന്റെ അന്ത്യം മുതൽ ജീവിതാവസ്ഥയും വരുമാനവും കാര്യമാണ് വാൽകൃത്യത്തെ പറയപ്പെടുന്നത്. ഇതിന്റെ മുമ്പിലുള്ള ഭാഗം ഒഴിച്ചാൽ ശൈശവം ഭാഗം ഏകദേശം ഉപയാഗപ്രദമായ കാലഘട്ടമാണ്. ശൈശവം, ബാല്യം, യൗവനം മുതലായവ ഒട്ടുമിക്കാലും അജ്ഞാതമായിത്തീർന്നു. അജ്ഞാതമായ ഉപയാഗപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നതുകാര്യമാണ് അജ്ഞാതമായതുകൊണ്ട്. ആരോപനാശക്തിയുടേ പക്ഷത വരുന്നതും അന്ത്യകാലം അന്ത്യകാലം പ്രസിദ്ധമായതും, രാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും ശാസ്ത്രങ്ങളായി തീർന്നതും മനുഷ്യൻ സമാധാനത്തെ പ്രാപിയ്ക്കുന്നതും ഒരു ഖണ്ഡമായിത്തീർന്നു. ഇതുകൊണ്ടായിത്തീർന്നു മന്ത്രിസഭ, അദ്ധ്യക്ഷനാസഭ, കമ്മീഷൻ ഇവകളിൽ വൃദ്ധന്മാരെ അംഗങ്ങളായിട്ട് നിയമിയ്ക്കുന്നത്.

“മധനാഹ്” “എൽഡേഴ്സ്” “ആൽഡർമൻ” എന്നുള്ള പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം വൃദ്ധന്മാരെന്നതെന്നതാണ് ഉപദേശങ്ങളും സേനാക്കമ്മാജിയായി അങ്ങനെയൊരാൾ വൃദ്ധന്മാരെയാണ് സിദ്ധിച്ചുവരുന്നത്.

“വൃദ്ധന്മാരില്ലാത്ത ഒരു സഭയും സഭയല്ല” എന്ന് വിശ്വവാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കാരണം എന്തെന്നു പ്രകൃതിദത്തമായ നരകത്തിലുള്ള ഒരു ദൈവദൂഷകമാണ് അതിന് അപരിമിതമായ ശക്തിയുണ്ട്. ഇത് ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ വികസിപ്പിച്ചുയും, ബുദ്ധിശക്തിയെ പൂർണ്ണമാക്കുകയും, ജ്ഞാനത്തെ വളർത്തിയുയും പാടും ചെയ്യുന്നു. ജീവിതാനുഭവ വികാസ പ്രവൃത്തിയാണ് ധാരാളം പ്രവൃത്തിയുമാകുന്ന പ്രവൃത്തിസ്വഭാവം. പക്ഷെ ഇതിൽ പരിമിതിയും അന്ധതയും കൊണ്ടല്ലാത്ത ജ്ഞാനം പൂർണ്ണമാക്കിയല്ല ജ്ഞാനമാണല്ലോ ശക്തി. അതുകൊണ്ട് ദീർഘജീവിതംകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യൻ ശക്തി വഴിച്ചുവരുന്നത്.

കാലിക ശക്തികൾക്ക് ക്ഷയം ഉണ്ടാവാം. സഭയ്ക്കും ക്ഷയിക്കുകയും ഉണ്ടാകാം. പക്ഷേ പ്രായമായ വാദകൃത്വമാണ് പൂർണ്ണതയെ പ്രാപിച്ചുവരുന്നത്. ഇതിൽ ന്യായവും ഇല്ലെന്ന് പറയുകയോ പ്രകൃതിയുടെ നിയമം ഇതാണെന്നു മാത്രമേ പറയുന്നള്ളൂ. എന്നാൽ, വയോവൃദ്ധന്മാരൊക്കെയും ജ്ഞാനവൃദ്ധന്മാരായി കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഇത് മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ വിവിധതയാകൊണ്ടും, ബുദ്ധിശക്തിയുടെ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകാറുണ്ടും, പ്രതിഭയുടെ ശീലത്തിന്റെ അഭാവംകൊണ്ടും, അന്ധതയുടെ അഭാവംകൊണ്ടും വരാവുന്ന ഒരു ഫലമാണ് വാദകൃത്വത്തിൽ എത്തിച്ചേരും. ഭാഗ്യവശാദികൾക്ക് ശമനം വരാത്ത വൃദ്ധന്മാരും ഇല്ലെന്ന്. വാദകൃത്വമുള്ള സ്പന്ദനമുള്ള പരിശീലനത്തിൽ ക്രിസ്തു പ്രയാഗങ്ങളും മറ്റും ചെയ്തു വരുന്നവരും ഉണ്ട്. എങ്കിലും, പ്രകൃതിയുടെ നിയമങ്ങളെ

[illegible][illegible]

മുതലായവയ്ക്ക് അല്ലാത്തതായിത്തീർന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? തൊൻ ഇത്രയും പറഞ്ഞത് സ്വദേശിയായുകൂടിച്ച് നമുക്കല്ലാ വയ്ക്കും നിഷ്പക്ഷമായ സ്റ്റേറ്റ്സ്മാൻ വാസ്തവ്യവും വേണ്ടതാണ് എന്ന് കാണിച്ചുനന്നായിട്ടാണ് എന്നാൽ, ഈ സ്റ്റേറ്റ്സ്മാന്റെ നാം എങ്ങനെയാണ് പ്രദർശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടത്? സംഗമമല്ലാതെ. സ്വദേശിയുടെ 'പോഷണം കൊണ്ടുതന്നെ' യാണ് നമുക്കുതന്നെത്തുള്ള പ്രതിപത്തിയെ മറ്റൊരു കാണ് പ്പിച്ചത്. അതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തത്തെക്കുറിച്ചു ഈശ്വര- മന്തകനായാണ് നമുക്കു നോക്കണം അന്യമായിട്ടു പ്രതിപത്തി എത്രതന്നെ മോശമാ നിസ്സാരമാ ആയ അനാഥം നാം കൊ- ണ്ടും നല്ലതും വിചാരിച്ചുനിൽക്കുന്ന നല്ലതായിത്തീർന്നതും സ്വദേശാഭിമാനവും അന്യമായിട്ടു കാണുന്നതും ആദ്യം മറക്കുകയാ, അന്യ ശ്രമത്താലോ മോശമായോ താൽമ്യം ചെയ്തതിനാലോ നാം അനുഭവിക്കുന്ന തുണയല്ല. അവനമ്മു- ണ് രീതിയിലുള്ള കൈകളെ. പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്, സ്വദേശാഭിമാനം നമുക്ക് ഒരു വലിയ ഉപദേശമായിട്ടു നൽകുന്നതും സ്വദേശാഭിമാനവും നമുക്കു ഒരു ശ്രമപരമായ കരുതലും കർമ്മവും ഇരിക്കുന്നു. പ്രാപ്തവും, പുതിയ പ്രവൃത്തിയും പല വിഷയത്തിലും കൂടുതലായിട്ടുള്ള ഒരു ഭാഗമായിട്ട് നമുക്ക് പരിചയമുണ്ടെന്നു വലാർച്ച് അന്യകളെപ്പോലെ സ്വദേശിയെ നിസ്സാരമാക്കുന്ന പാതിച്ച് തള്ളിക്കളയുന്നതു് പറ്റാ. സാമസമാക്കുന്നത് പറഞ്ഞുവരികയുണ്ടു, ഒരു വിചാരമായിട്ട് നമുക്കുള്ള പരിചയം നിമിത്തം അന്യമനു- മന്തം മറ്റൊരു ആയിരിക്കുന്നതായ നമുക്കു കാതാപി താക്കന്മാരെ നിസ്സാരമായി വിചാരിച്ചുനന്നുപോലെ ഇതും ഒരു കണ്ണാഴ്ചയല്ലാതെ അപരാധമാകുന്ന നാം മാനാപി- താക്കന്മാരെ സ്റ്റേറ്റ്സ്മാൻമാരും ബഹുമാനിക്കുന്നതും അവയുടെ വിശ്വസ്തതയെന്ന ആസ്ഥാനം-പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് നാം സ്വദേശാഭിമാനിക്കുകയെന്നതുകൊണ്ട് സ്വദേശാഭിമാനിക്കുകയെന്നതുകൊണ്ട്

ആയിരിക്കട്ടെ. അതാണ് ഇതിനുള്ള സാക്ഷ്യമുണ്ടെന്നു സാധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ആരോടുകൂടിയിരിക്കട്ടെ. അതാണ് പ്രസിദ്ധനായ തുഞ്ചത്തെഴുതിയതും കാര്യം കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നെ കരകാശത്തെയും നമ്മുടെ സാമീപ്യത്തെയും ത്രു-
 ന്വമായി കിടന്നിരുന്ന എന്ത് പാശങ്ങളിൽ വെച്ചു. നമ്മുടെ മലയാളഭാഷയ്ക്ക് മലയാളത്തിൽ സ്വഭാവവും അഭിപ്രായത്തിൽ അതി-
 ദിഷ്യാം. ഈ കാലങ്ങളിലും ഇടയ്ക്കിടെ, വാൽനക്ഷത്രങ്ങളുടെ വരവുപോലെ ചില കവികൾ അന്ധഗന്ധത്തെ പ്രകാശിപ്പി-
 ച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നെന്ന് വെച്ചാൽ മലയാള ഭാഷയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന സാമീ-
 പ്യസ്വഭാവം എത്രയും അന്ധഗന്ധത്തിൽനിന്നും ഉത്തമമായി-
 യുള്ള എന്തെങ്കിലും. എന്നാൽ, ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒരു നൂറ്റാണ്ടി-
 കൊല്ലങ്ങൾക്കിപ്പുറം മലയാളഭാഷ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും, പക്ഷെ കാരണങ്ങളാലും ആ പരമ്പരയിൽ ഒരു
 ദൃഷ്ടാന്തത്തെ അനുസരിച്ചും മലയാളഭാഷയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന സാമീ-
 പ്യത്തിനുമായ ഒരു സംഭവത്താണു് നാട്ടുഭാഷയ്ക്കുണ്ടായ സർ-
 കാര്യമായ കാര്യം. ഇംഗ്ലീഷുമായുള്ള സംസ്കൃത, സംസ്കൃതഭാഷയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന അസാമാന്യമായ
 പ്രാധാന്യം, വിചാരങ്ങളുടെ പരിഭ്രമം, ഭാഷാപോഷിണി മുത-
 ലായ സങ്കല്പങ്ങൾ ഉണ്ടായും, ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ
 പ്രാധാന്യം, മലയാളവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഭിരുചി, ഭാഷാകത്തിൽ
 നൂറ്റാണ്ടുകളായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ, വിചാരങ്ങൾ, അനു-
 കൂലം ഇവയുടെ ആവിർഭാവം മൂലമായി അനേകം സംഗതികൾ
 ഇതിന് മേൽത്തുറന്നുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. വിചാരിച്ചു കൂടാ. ഇതെല്ലാം
 കൊണ്ടും മലയാളഭാഷ, സാമീപ്യസ്വഭാവം, പക്ഷെ മലി-
 വ്യാപ്തി ഈ വിഷയങ്ങളിൽ കാര്യസ്ഥനായിരിക്കണം. സമീപ-
 കലയ്ക്കുണ്ടായ എന്ത് ആഭാസമായി അറിയുന്നതിലും പരിചയ-
 മുള്ളവർ അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഇതുകൊണ്ടൊക്കെ
 മലയാളഭാഷ ഇപ്പോൾ പുണ്യതയെ പ്രാപിച്ചുവെന്നല്ല ഞാൻ
 പറയുന്നത്. ആ പരമകാവ്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള പരമാവർത്ത-

എന്നാൽ ഓരോ കടന്നു ചെന്നുമാറുമ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം എന്താൽ, പരമകാവ്യത്തിൽ എത്തിയില്ല എന്നുള്ള ആശങ്കയും പറഞ്ഞു് അതിന്റെ ഗതിയെ തടയുകയോ അതിനെ പിടന്നാക്കം തള്ളുകയോ ചെയ്യുന്നത് അപ്പം കടന്ന കൈ ആതിവരുന്നതോ. പുണ്യതലോകത്തിൽ ഒരു വസ്തുവില്ലെന്നും കാണുന്നില്ലാത്ത സ്ഥിതിയ്ക്കു് മലയാളഭാഷയിൽ അതു് നാം പ്രതീക്ഷിയ്ക്കുന്നത് അപകൃതമാണ് അപുണ്യത ഒരു വലിയ കുറ്റമായും വിചാരിച്ച കൂട. ഭാഷയുടെ വളർച്ചയിൽ പല ഘട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടു് ഇപ്പോൾ അതിന്റെ വളർച്ചയുടെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ അതു് പ്രവേശിച്ചതായുള്ള മലയാളഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു് സഹായ പുകകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാരണങ്ങളിൽ മലയാളവിദ്യാലയങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന ഭാഗം ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്നാണ് എന്റെ അപ്പ ബുദ്ധിയിൽ തോന്നുന്ന അഭിപ്രായം. ഇപ്രകാരമായതന്നാൽ മലയാളവിദ്യാലയങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത ഭാഷയുടെ പല സ്വഭാവം മലയാളഭാഷയുടെ പല സ്വഭാവമായ അഭിവൃദ്ധിയെ ഉറപ്പിച്ചുവെക്കുവാൻ തക്കപോലുള്ള കൂട്ടു നിന്മയില്ലെന്നു് “വിദ്യാലയസങ്കല്പനകൾ” ഇതരം വിദ്യാലയങ്ങളിൽ തന്നെ കൂടുതൽ ക്ലാസുകൾക്കു വിട്ടു് ഉയർന്നതരം വിദ്യാലയം നൽകണമെന്ന് പ്രചാരമേല്ക്കുന്നതെന്നു വിചാരിയ്ക്കുന്നത് ഒരു തെറ്റായ അനുമാനമായും തെളിയുന്നതെന്നു. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം പ്രചാരപ്രകാരമുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വന്നിട്ടില്ല എന്ന തന്നെയുള്ള ഉപദേശം എന്നതായ ഉയർന്നതരം വിദ്യാലയങ്ങൾ നന്നുകൂടാ ചെയ്തിട്ടാണു് ഏതു ഭാഷയായാണെന്നും മതസ്ഥതയുടെ സൗകര്യം, ബുദ്ധി, ശക്തി, ആവശ്യം ഇവയെ അനുസരിച്ചു് വിദ്യാലയം വെക്കുന്നതിന്നു് തക്കതായ വിദ്യാലയങ്ങൾ പലപലമായി ഓരോരുത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ് അതല്ലാതെ അവ എല്ലാം ഒരേ നിമിഷത്തിൽതന്നെ ഇതന്നാൽ ഇതു് സാക്ഷ്യമല്ലെന്നു പറയണം

തില്ലല്ലെങ്കിൽ ഇത് സുവിശേഷത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കാരമായ ഉത്-
 ഗതിയും വളർച്ചയും ഒരു പ്രതിബദ്ധം ഉണ്ടാക്കിവയ്ക്കുകയാ-
 ഒന്നനുവദിക്കാം. ഉയന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്നതിനുമുമ്പും
 മേന്മയുള്ള കെട്ടിപ്പിടിക്കൽ അനുഭവം പുറപ്പെടുവിക്കാം. ഇങ്ങനെ
 വളർച്ചയോടും യോജിച്ച ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ, മലയാള
 ഭാഷയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്കു നോക്കിയാൽ ഒരു
 ആഴ്ചക്കുപത്തുനേരം ഇത് എത്രമാത്രം അറിയാത്തവർക്കും
 വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്നവർക്കും തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നത് എല്ലാംകൊണ്ടും യു-
 ക്തമായിരിക്കുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. എന്റെ സ്വഭാവം മലയാളം
 തന്നെയാണെങ്കിലും എന്റെ അറിവ് അത്രയും അതിവേഗം
 വളർച്ചയെക്കുറിച്ചുള്ള വായനയും അറിവും ഉയർന്നതരം വിദ്യാ-
 ഭ്യാസവിഷയത്തിലുള്ള കെട്ടിപ്പിടിക്കൽ എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് നിശ്ച-
 യയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് സാധിച്ചുവെന്ന് അല്ലെങ്കിൽ മലയാളം
 യോജിച്ച പാഠ്യപുസ്തകം ഉണ്ടാകണം എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ഒരു
 സ്വന്തം നോട്ട് സാക്ഷാത്കാരം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ സ്വഭാവം വിദ്യാ-
 ക്തമായ നോട്ട് എല്ലാവരും അതിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനുമുമ്പേ
 ഉത്തമം ചെയ്യുന്നത് അത്യാവശ്യമായ ഒരു കാര്യമാണെന്നും
 പ്രകാശനം ചെയ്യുകയാണു്.

ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് ഭാ-
 ഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിയും ഭാഷാജ്ഞാനമായും വിദ്യാഭ്യാസ-
 മായും വർദ്ധനയും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സുവിശേഷം. വാസ്തവ-
 മായാണെന്നു് പ്രകാശിപ്പിക്കും ഒരു വലിയ സാക്ഷാത്കാരം
 തന്നെയാണു്. ഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധി വിദ്യാഭ്യാസ-
 മായ്ക്കൽ നിന്നല്ല മറ്റു പ്രകാരമായാണു് ഉണ്ടാകുന്നതെന്നും
 മെട്രിക്യം ഇല്ലെന്നില്ല ഭാഷയ്ക്കു് അഭിവൃദ്ധി വർദ്ധനയാ-
 കിൽ നിന്നും ആണല്ലോ ഉണ്ടാകുന്നതു് വിദ്യാഭ്യാസമെന്നു്
 വിദ്യാഭ്യാസമെന്നു് അല്ലെങ്കിൽ അറിവ് വള-
 രു്കു പിന്നെ എന്താണെന്നും അറിയാൻ പാടില്ലാതെ ഇരി-
 യുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം വിദ്യാഭ്യാസമാണെന്നു് എങ്ങനെയാ-

ണാലോ? വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഭവനനവരോടും വിദ്യാർത്ഥി-
 നായി വരുന്നതല്ലാതെ വാസ്തവവും, ബുദ്ധിശക്തിയും, ഉത്സാഹവും ഉള്ളവർക്ക് ഉപനയനം വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടായിരുന്നെന്ന് ഇതരേന്ദ്രൻ പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും
 മുഖ്യതാനല്ലാതെ വിദ്യാർത്ഥിക്ക് വേണ്ടതായ ഗുണങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യസ്ഥാനം പ്രാദേശിക വിദ്യാലയങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നതാണെന്നാണ് അതേനായ് വിദ്യാർത്ഥൻ വേറെ പറയുന്നത്. ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് സമ്മതിച്ചാലും ഇവയുടെ വിദ്യയുടെ പരിമാണ കൃതികൾ വായിക്കുവാൻ ഉണ്ടാവാമോ? ഉദ്യോഗ വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലാത്തവർക്ക് ഇത് സാധ്യമാണോ? ഇതിന് ഉദ്യോഗ വിദ്യാലയങ്ങൾ ആവശ്യമല്ലയോ? വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കൃതികളെ അഭ്യസിക്കുന്ന ആവശ്യമില്ലാതെ അപരസ്ഥാനത്തെ പറ്റാതെ വരൂ? എന്നാൽ, വിദ്യാർത്ഥിയെ പ്രയത്നിക്കുകയും മറ്റും വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്ത് പറയുമായിരിക്കും. സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു കാര്യം അന്നുമാണ് എന്നാൽ പിന്നെ ഇവയുടെ ഉദ്ദേശ്യം വേറെ എന്താണെന്നും, അതേനെ എത്രമാത്രം ഈ വിദ്യാലയങ്ങൾ നിറവുവരുത്തണമെന്നും ആവാമെന്നല്ലാതെ പക്ഷെ, ഗവണ്മെൻറ് സർവ്വീസ് ലഭിക്കുന്നവർക്കുള്ളവരെ അഭ്യസിക്കുന്നതിനായല്ലാതെ. ഇങ്ങനെയായിരുന്നെന്ന് ഉദ്യോഗ വിദ്യാഭ്യാസമല്ലാതെ ആവശ്യം എന്നു അന്നുയർത്തി. ഇപ്പോൾ പരീക്ഷാ വിധികൾ മാത്രമേ ഇതിന് അഹങ്കാരമായിട്ടുള്ളൂ എന്ന് എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുമായി മലയികാലികളും തീർത്തുപോയ വെളിച്ചം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലാതെ ഇത് മേൽസ്ഥാനം മലയാള വിദ്യാഭ്യാസം സ്ഥിരമായി ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒന്നും ആശ്ചര്യം വർദ്ധിക്കാതെ പറയാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ പിന്നെ ഏതാനും വർഷങ്ങൾ മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനാണെന്ന് പറയുമായിരിക്കും. ഇത് 'വിദ്യാഭ്യാസ മാതൃക' എന്ന് അദ്ദേഹം സംശയം ഉണ്ട് പക്ഷെ, ബുദ്ധിശക്തിയെ പ്രയത്നിക്കാൻ ഒരു

മാതിരി വിദ്യാഭ്യാസമായിരുന്നില്ല. ഇതു രണ്ടും കേവലം അ-
 രോഗനാശമാത്രം ന്യായങ്ങളും കൂടാ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതെന്നു
 തോന്നുന്നു. അതല്ല വല്ല തൊഴിലുകരും ചെയ്യുന്നതിനും വി-
 ദ്യാത്മികങ്ങളെ യോഗ്യമാരാക്കിത്തീർക്കാനായിരിയ്ക്കും. എന്നാൽ,
 ഞ്ഞു വക യാതൊന്നും നാട്ടുരാജാവിദ്യാലയങ്ങളിൽ പാഠവി-
 ഷയങ്ങളായി പഠിപ്പിച്ചുനന്നായി അറിവില്ലെ സ്വാഭാവി-
 വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ തൊഴിലുന്തിപ്പിച്ചി-
 ന്നത് നാട്ടുവൃദ്ധ്യ. എന്നാൽ, തൊഴിലുകരെന്ന ശരി-
 യായി ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ ഉയന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം അത്യാ-
 വശ്യമാണ് “ബുദ്ധിയാണു് ഹസ്തത്തെ ചലിപ്പിച്ചുനന്നു്”.
 ബുദ്ധി പുറകിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ തുമ്പാ, കോടാലി, മൺപെട്ടി
 മുതലായവ സൗചര്യങ്ങളായിത്തീർന്നു. കരകൗശലങ്ങളാ-
 മഹനാ മലയാളവിദ്യാലയങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചുനന്നു് മിഥ-
 യങ്ങളാകും ചെയ്യുന്നതായി കേൾക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇ-
 തിന്ത് മറ്റു വിഷയങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തള്ളിക്കുറുപ്പി വയ്ക്കുന്നതു-
 കൊണ്ടു് വല്ല പ്രായാചനവും ഉണ്ടാകുമൊ എന്നു സംശയിയ്ക്കു-
 ന്നു. അവിഷയത്തിൽ ഒരു മഹാനായ അറമ്മരിക്കൻ അദ്വൈ-
 തകൻ്റെ അഭിപ്രായം താഴെ ചേർന്നു. —“പ്രാചസാരക
 വിദ്യാഭ്യാസം തന്നെയാണു് നമ്മുടെ തൊഴിലാളികളുടെ കട്ടി-
 കൾക്കു് അത്യാവശ്യമായും വേണ്ടതു് എന്നാൽ. ഞ്ഞു മാതിരി
 വിദ്യാഭ്യാസം സാധാരണ വിദ്യാലയങ്ങളിലെ പാഠവിഷയങ്ങളെ
 ഉടെ സപോഷത്തെയും ഉദ്ദേശ്യത്തെയും മുഴുവൻ മാനദണ്ഡം
 അതിന്റെ ഓരോ ഭാഗമാക്കി ഫലപ്രദമാക്കുവണ്ണം നടത്തു-
 ന്നതു് അസാദ്ധ്യമാണു് പ്രവസായവിഷയങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
 മറ്റുള്ള വിഷയങ്ങളെ ക്രമത്തിലധികം കാഴ്ചയ്ക്കുന്നതായാവാം.
 ഇപ്രകാരം പ്രവസായവും ബുദ്ധിവികാസവുംകൂടി കലു്
 നടത്തപ്പെടുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം അവസാനത്തിൽ രണ്ടിനെ
 സംബന്ധിച്ചും ഒരു ന്യായോപകരമായ അല്പമെന്നതെന്തെന്നാലും
 നന്നായി എന്നുവന്നുക്കാം. അതുകൊണ്ടു് ഇതിന്ത് മാത്രത്തിൽ

അതിന്റെ പ്രത്യേക വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നത് നന്നായതില്ല.

മിന്നി, വിദ്യാലികളെ യോഗ്യരായ പെരന്മാരെ സമുദായം കണ്ടും ആകെ ജ്ഞാനനായ ഹിന്ദു, ശരി, ബ്രഹ്മതന്ന മഹദ്വൈദ്യരും ഇവകാരമാകണമിത് ഉദ്യോഗവിദ്യാഭ്യാസം, ബഹിസംസ്കൃതം, സമാധാന വികസനം, കൃത്യബോധം മുതലായവയാണല്ലോ വേണ്ടത് ഇതിൽ ഉയന്നതരം വിദ്യാലയങ്ങളിലൊക്കെ ഹിന്ദു മത സാധിപ്പിക്കുന്നല്ല ഇപ്പോഴുള്ള മലയാള വിദ്യാലയങ്ങളിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസരീതി ൨൦ മറ്റും ഇതിനനുസരണമല്ലെന്ന് പറയാമെന്നല്ലല്ലോ. ഇവയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളായ മാററക്കും മലപ്പുറത്തുവെട്ടാലാണെന്ന് പലർക്കു അറിയാമല്ലോ ആദ്യമായി ഈ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ചിലതുകൾക്കു ഉദ്യോഗവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനായാണ് കൗതുകമുള്ളതും ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതാണ് ഇക്കാരം വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടല്ലാതെ ബുദ്ധിയും സമാധാനവും ആവശ്യമായ സമ്പന്നം പല പുസ്തക പ്രമാണമാണെന്നു മനസ്സാക്കണം. ഇപ്പോൾ നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പഠനാനുഭവം ഉണ്ടാകുന്ന പരിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ കൈപിടിച്ചു ഉത്തരമെന്നുതന്നെ. എന്നാൽ, ബുദ്ധിയുടെ മറ്റുശ്രേഷ്ഠമായ ശക്തികളെ അഭ്യർത്ഥിച്ചും മറ്റ് പുസ്തകങ്ങളെ ഉദ്യോഗവിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും സമയം പഠനത്തിലാണ് അവക വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിന്നും പുറത്തുവരുന്നവർക്കെന്ന ഇതിനെ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്ന പ്രയത്നം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വഭാവത്തെ സംസ്കരിച്ചതായ രൂപീകരിച്ചതായ ചെയ്യുന്നത് ഈ വിദ്യാലയങ്ങളിലെ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്ന് വല്ലാതെ വിചാരിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് അനുചിന്തിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ് ഇപ്പോൾ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നാം കാണിച്ചുവരുന്ന പ്രതിപത്തായ ബഹുമാനമോ ഈ വക

വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് മാറിപ്പകർത്തുന്നത് എന്തെന്നും ആ-
 ചാരവിദ്യയുടെ സംഗതിയാണ് അദ്ധ്യയുടെ മോശസ്ഥിതി
 കൊണ്ടും, അദ്ധ്യയുടെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതിയെ അറിയുന്നതിന്
 നമുക്കുള്ള അർത്ഥനികോണ്ടും എന്തെന്നറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു-
 ന്നത് നല്ലതായെന്നുംതാനും നാട്ടിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളിൽ
 ശ്രദ്ധാർഹമായ വിദ്യാഭ്യാസംനേടുന്നതിനായി ഇവയിലൊന്നെല്ലാം
 പ്രാധാന്യം നേടുന്നത് നമ്മുടെ സഭാപര്യായം നടത്തപ്പെ-
 ടുന്നവരും ഇവതന്നെയാണല്ലോ. ചാപിയിൽ പെരുന്നോരായ്-
 മിപ്പാൻ പോലുന്ന സമയം സന്താനങ്ങളുടെ ജാതകം എന്തു
 ന്നതും ഇവിടെ തന്നെയാണ്. മേ. സ്ഥിതിയുടേതും വിദ്യാലയ-
 ങ്ങളും എത്രയും ഉത്തമമീതിയിൽ നടത്തപ്പെടേണ്ടവയാണ്
 എന്തെ പഠിക്കേണ്ടതീത്ര എന്തില്ലെല്ലെ. എന്നാൽ, അദ്ധ്യയുടെ
 ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി ഇല്ലാതായെന്നും വിചാരിപ്പാൻ നി-
 വൃത്തി കാണുന്നില്ല. ഇവയിൽ പലതും അടുത്തുള്ള ഇംഗ്ലീഷ്
 വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് നാവിൻമോയ്ക്കും തട്ടാതിരിപ്പാൻമോയ്ക്കും
 വെട്ടിയിട്ടുണ്ടാവുന്നതെന്നതോന്നുമെന്ന് ആരോ പറഞ്ഞതുകിട്ട
 തായി മാർമ്മിയുണ്ടാക്കി. ഇത് പക്ഷെ, അതിശയോക്തയോ
 മറ്റോ ആയതല്ല. പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസനിയമത്തിന്റെ
 പൂർണ്ണപ്രവേശനത്തോടുകൂടി ഞ്ഞും വക വിദ്യാലയങ്ങളും ഏതൊ
 തന്നെപ്രദങ്ങളായിത്തീരുമെന്ന് സമുപാധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഒരു
 വിദ്യാലയത്തിൽനിന്നുണ്ടാകാവുന്ന ഇന്നും അതിലെ അദ്ധ്യാ-
 പകന്മാരെയും പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെയും മറ്റും സ്ഥിതിയെ
 ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിഷയങ്ങളിലും മലയാള
 വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് ചില ന്യൂനതകൾ ഇപ്പോഴിയുണ്ടെന്നില്ലെ-
 ന്നാണ് സാധാരണയുള്ള അഭിപ്രായം. ഇപ്പോൾ മറ്റൊരു
 വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് അന്യപ്രശ്നമായി വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതാണ് ഒരു
 മൗലിക "കൗതുകം" ആകുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം കൊ-
 ണ്ടാണ് ഇപ്രകാരം ഇംഗ്ലീഷ്വിദ്യാലയങ്ങളെപ്പോലെ നാം
 ആദരപൂർവ്വമായത്. മേ. സ്ഥിതിയെ പരിഹരിക്കുന്നതിന്

യ്യുന്നതിൽ ഞാൻ വന്നിട്ടുവരുന്ന നയമൊ കറുവല്ലതുമൊ
 ഒന്നു കേൾപ്പട്ടു എന്നതു നന്നായിരിയ്ക്കുമെന്ന് വിചാരിയ്ക്കുന്നത്
 അബദ്ധമാണെന്നു തോന്നുന്നു.

ഇനി പാഠവിഷയങ്ങളെ പാഠപുസ്തകങ്ങളായി പഠിപ്പി-
 ത്തതിന്നു പഠനത്തുകകളുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചു
 ഇപ്പോൾ സന്നദ്ധനല്ല. ഇപ്പോൾ നല്ലിൽ ഇരിയ്ക്കുന്ന
 ഭാഷാപാഠപുസ്തകങ്ങൾക്ക് ചില ആശങ്കകൾ ഉണ്ടെന്നു
 കേൾക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമതു് അധ്വാനാധാരവ് ക്കാദിത്ത
 വയാണെന്നതും. രണ്ടാമതു് അദ്ധ്യയന സമ്പന്നപദങ്ങളും ഭാ-
 ഷികമാനമല്ലായ് എന്നതും ആകുന്നു. ഒന്നാമത്തെ ആശങ്ക-
 പത്തെ പരിഹരിയ്ക്കുന്നതിന്നു് ഇവയെ കുറച്ചു പാഠം ഉയർത്തി
 പാടിപ്പിഴയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടും, രണ്ടാമത്തെ ആശങ്കപത്തൊന്നു്
 സംസ്കൃതപദങ്ങളെ കുറച്ചു് ഇവയിലെ അർത്ഥഭിന്നതയെ അല്പം
 കേൾപ്പട്ടു എന്നതുകൊണ്ടും പരിഹരിക്കുമാൻ തോന്നുന്ന ഒരു
 നോമ്പ്, ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതൽപാദം ആണെന്നു് ഭാഷാപാഠപു-
 സ്തകങ്ങൾ നർമ്മിതയ്ക്കുതല്ല എന്നു് വിചാരിയ്ക്കുന്നവർക്കു്
 ഈ തോതി ൽ നല്ലതുളള ഭാഷാവിദഗ്ദ്ധന്മാരെക്കൊണ്ടു്
 നിശ്ചയിപ്പിഴ്ക്കുന്നതു് നന്നായിരിയ്ക്കും. പ്രത്യേകിച്ചും ഭാഷാ-
 പാഠങ്ങളെ നവോദിത പവിത്രം തന്നെ പൂർത്തീകരിപ്പി-
 ന്നതും, കേരളത്തിലുള്ള അനേകം വലിയൊരു അംഗങ്ങളായി-
 ിയ്ക്കുന്നതുമായ ഭാഷാപാഠവിദ്യാഭ്യാസത്തെ തന്നെ ൽ വലിയ
 ത്തിൽ ചെറിയൊരു തുണയ്ക്കു് എല്ലാകൊണ്ടും ഉത്തമമായി
 ഉള്ളതെന്നുവന്നു എന്നല്ല തോന്നുന്നത്. ഇപ്പോൾ പലതെ അ-
 ന്വതോത്തമം പാഠപുസ്തക പാഠയ്യുന്നതെന്നുവന്നു അദ്ധ്യയന
 വല്ലഭവും ഉത്തമപ്പെട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളെ മലയാളം സ്വഭാഷ
 യാൽ ഉള്ള അദ്ധ്യയനങ്ങൾക്കു് മലയാളം പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നായി
 നിശ്ചയിപ്പിപ്പിഴ്ക്കുന്നതു് എത്രമാത്രം ഉത്തമമായൊരു ഉദ്യമം
 നിശ്ചയിക്കുന്ന ആശ്വാസപ്പെട്ടുള്ളതെന്നു് മലയാള ഭാഷാ

മലയാള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഒരു പക്ഷേ കൂടി പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഒരഭിപ്രായം ഉണ്ട്. സാധാരണ വിദ്യാലയം പഠിച്ച ഒരാൾ മ. യ. ബിരുദപരീക്ഷയും രണ്ടു തോഷകരായും അറിഞ്ഞതിനെയെല്ലാം തന്നെ ഇത് മലയാളത്തിനെക്കാൾ ഉയന്ന പട്ടികയിൽ ഇറിയുന്ന ഒരു ഭാഷയാകയാൽ നന്നായ് മനസ്സിലാക്കേണ്ട സംസ്കൃതമാണെന്നു കരുതുന്നത് വിചാരിച്ചു. ഇതുകൊണ്ട് തോഷകത്താനും ലഭിക്കുന്നതു പ്രകാരം ബുദ്ധിശക്തികളെ പലവിധത്തിലും പൊതുവിട്ടു നാം വികസിപ്പിച്ചുയും ചെയ്യുന്നതുമാണല്ലോ.

ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങൾ ഇപ്പോൾ മലയാള വിദ്യാലയങ്ങളിലെ പാഠവിഷയങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കേണ്ടതല്ല. കാരണം മലയാളഭാഷയ്ക്ക് ഇതിൽ വേണ്ടതായ കൈമാറ്റപുഷ്പങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിലും, തക്കതായ പുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലെന്നും, മലയാളത്തിൽ ഇവയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾക്ക് പേരുകൾ തുല്യവും, ഇവയെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ചു വന്നുള്ളതുകൊണ്ട് മലയാളവിദ്യാലയങ്ങളിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നതും മറ്റൊരുകാരും ആദ്യം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാരണത്തിനാൽ യാഥാർത്ഥ്യത്താക്കിച്ച് തോഷാവിരുദ്ധമാണെന്നു തീർച്ചയാക്കേണ്ടതാണെന്ന് മുമ്പുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പുസ്തകങ്ങളും തക്ക പേരുകളും ഇല്ലെന്നുള്ളതു് ഒരു സമയം ശ്രദ്ധയർഹിച്ചു്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ തോഷകർ ഉണ്ടാകുന്നമെങ്കിൽ അവയുള്ള ആവശ്യം കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നതും, ആവശ്യമാണല്ലോ നമ്മുടെ അന്തർലോകാരണം. ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങൾ മലയാളവിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നതോൾക്കുതക്ക പുസ്തകങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ട് ശാസ്ത്രീയ പുസ്തകങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഇല്ലെന്നുള്ളതു് മലയാള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഒരു വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കാരണമാകതില്ലെന്നല്ല, അവയെ

[illegible]

* இது மிக உயர்ந்த அளவுக்கு உடனடியாக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியதாக உள்ளது.

[illegible]

ഇപ്പോൾ ഒരു വിശ്വാസം ജനിച്ചിട്ടുണ്ട് എങ്ങനെയാണത് സംശയിച്ചുകൊണ്ട്. അതായത് ആദ്യമായി പെങ്ങളെ നോക്കിയിട്ട് കൈയ്യൊന്നിടാത്തതും, നോക്കിയാൽ നോക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ, സഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഇവയെ ഗവൺമെന്റിനെ യെപ്പറ്റി ചർച്ചകൊണ്ടിരിക്കുകയും, നോക്കിയിട്ട് നിറവേറുന്നതാണ് അതിന്റെ സഹായം.

[illegible]

വാനുള്ളത് ഈ സമയക കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് അപ്പു-
മതിലും ധനാഗ്രയം ആവശ്യമാണ് അതിനെയും എന്തെ-
ങ്കിലും ഒരുമാറ്റം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ് ഒരു മൂലധനം
ശേഖരിയ്ക്കാമെങ്കിൽ നന്നായിരിക്കും ഇനിയും പലതും പന-
വാനെങ്കിലും ഈ മൂന്നു സംഗതികൾ മാത്രം ഇപ്പോൾ
ഈ സമയത്തെ ഒരുപാട് ആശ്ചര്യമായി അവരുടെ മി-
മ്പിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

൧൧. ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഗ്രന്ഥശാലകളും.

വിദ്യാഭ്യാസപ്രചാരത്തിനുകുന്നതായ പല ഏല്പാടക-
ളും സ്കൂളുകളിൽ ഉണ്ട് വിദ്യാലയങ്ങൾ, സമാജങ്ങൾ, വാ-
യനശാലകൾ, വന്തമാനപ്പന്ത്രങ്ങൾ, മാസികകൾ, ഗ്രന്ഥ-
ശാലകൾ ഇവയൊക്കെയും പല വഴിയ്ക്കുന്നതിലും ഒരു വി-
ഷയത്തിൽതന്നെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശക്തികളാ-
ണ് ഇവയിൽവെച്ച് "ഗ്രന്ഥശാലകൾ" ഒട്ടും അപ്രധാന-
മല്ലാത്ത ഒരു കാലം വരിയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന് സംശയ-
മില്ല. ഇവയിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന ഗുണങ്ങൾ തന്മന്തിലും
അളവിലും ഏറ്റക്കുറവു വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, ബുദ്ധി വി-
കാസത്തിനും ജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധിയ്ക്കും ഇവകളെല്ലാം നെരപോ-
ലെ അനുക്രമികളായിത്തന്നെയായിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്
നാം അധികമായി അവലംബിയ്ക്കുന്നത് വിദ്യാലയങ്ങളാണ്
ഇവിടെ നാം വിദ്യാസമ്പാദനമാണ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും
നാം വിചാരിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ, വാസ്തവം നോക്കുന്നതാ-
യാൽ ഇവിടെ നാം ചെയ്യുന്നത് സ്വയംഭവ, വിദ്യയെ സ്വ-
ധാരിയ്ക്കുന്നതിന് വേണ്ടതായ ശക്തിയെ സമ്പാദിയ്ക്കു മാത്ര-
മാണ് നാം വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിന്നും പുറത്തു വരുന്നത്
"അത്യസ്തവിദ്യന്മാരെ"ന്നു നിലവിലാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ നാം

അതിന്നു അനുകൂലം. ഒരു ഗ്രന്ഥശാലയാണു് യഹൂദ സമ്പദ
 ലാശാലകളായ് കാർക്കിയാൽ ഏതാ മഹാൻ പാദത്തിന്നു
 യുദ്ധം. “ഭൂതകാലത്തിന്റെ ദീപൻ മൂലം ഗ്രന്ഥശാലകൾ
 കിടക്കുന്നു.” മനുഷ്യർ വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ള
 തും സമ്പദ ചിട്ടകളും ആയിത്തീർന്നതും ഏതാ ഗ്രന്ഥ
 ശാലകളുടെ ഉള്ളിൽ സമരഭൂമി ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം
 മനുഷ്യ ചിന്തയിന്റെ വിശിഷ്ടസാക്ഷ്യം എന്തു പാപാപാപം
 ഒരു ഗ്രന്ഥശാല, ഏല്ലാം കൊണ്ടും പാപാപാപം നാം
 പാപാപാപമായ മനുഷ്യചിന്തയെ ചേർത്തു നോക്കിയിട്ടു
 യുദ്ധം. ഇതാണു് ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അവിശിഷ്ടമായ
 മഹാമഹാമഹാ പാപസമ്പദകൾ ഒരു നാലാം ഗ്രന്ഥശാലകൾ
 സൂക്ഷിപ്പുകാരനായി തീർന്നു് ഇട്ടിട്ടുള്ളതു് അതു നാലാം.

ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കൊണ്ടും ഗ്രന്ഥപാഠനത്താൽ കൊണ്ടും
 ഉണ്ടാകാവുന്ന ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി ഇവയുടെ സവിശേഷ പ്ര
 സ്താവീകരണമെന്നു് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു് ഓ
 ള്ളാൽ കൈയെഴുത്തുവെച്ചു എന്നാൽ, ഇതെപ്പറ്റി ഒരു നാലാം
 മഹാ പാപത്തെക്കൊള്ളട്ടെ. മഹാമഹാഗ്രന്ഥശാലകൾ
 കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും അവയിൽനിന്നും ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ ആദി
 ശാലകൾ നാം ഗ്രന്ഥശാലകളാണു് ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായി
 ട്ടിട്ടുള്ളതും ഉണ്ടായിരിക്കാണു് തീർന്നിട്ടുള്ളതായ പരിശുദ്ധ ദൈ
 വഭയം ആദർശപ്രാപ്തിയായി മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന ശ്രമ
 ണത്തിന്റെ പലങ്ങളാകുന്നു. ആദർശശാലകൾ പ്രായത്താൽ മനു
 ഷ്യന്മാർ അപ്രാപ്യങ്ങളാണെന്നിവിടെ അവയുടെ സാദൃശ്യം ഏ
 രക്കൊന്നിനുമുണ്ട് പ്രാപ്യതയെക്കുറിച്ചാണു് ആദർശശാലകൾ ഇ
 ള്ളാത്ത മനുഷ്യർ ആത്മതന്നെ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുന്നതു് കേവല
 മനുഷ്യാവസ്ഥയായ വനവർത്തിതാട്ടു് ദിവ്യഭയംതന്നെയുള്ള മഹാ
 ശാലകൾവരെ ഓരോ പടിയും ഉള്ള മനുഷ്യശാലകൾ തന്നെ
 തന്നെ ആദർശശാലകൾ ഉണ്ടായെന്നുള്ളതും ഇവയെ ആവശ്യം
 ലോകം ഉയർത്തിയും ദൈവപ്പെടുത്തയും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണു്

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശ്യം. ഗ്രന്ഥപാഠകന്മാരുടെ അറിവ് നിലനിർത്തുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് ഇതുതന്നെയാണു്. ഗ്രന്ഥപാഠകന്മാരുടെ വിജയത്തിലും നാം ചില നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചു നടത്തുന്നതിലുള്ളതും. “അധികം വായിക്കണം, ഏതാൽ, അധികം വായിക്കണം” എന്നുള്ള സാരോപദേശത്തെ സ്വീകരിച്ചു നൽകുന്നതായാൽ അതാണ് അനേകം പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുക, വായിക്കുന്ന പുസ്തകം പല പരിവർത്തനം വരുത്തുകയും വായിക്കുന്നതെന്നാണ് ഇതിന്റെ സാരം. ഒരു വിധം അനുഭവത്തിലൂടെ് ഏതുപുസ്തകവും വായിക്കുന്ന ഒരുവൻ അപ്പോഴൊരിക്കലും ഒരു വിചാരമെന്നാണ് ഡാക്ടർ ജോൺസന്റെ ഉപദേശം. ഒരു കൊല്ലം പ്രായത്തിൽത്തന്നെ, തന്നിട്ടുള്ളതെല്ലാം, പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിക്കുന്നതെന്നു ചുരുക്കം വായിക്കുന്നതെന്നാണ് ഏതെങ്കിലും ഉപദേശം ചില പുസ്തകങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, ചിലവയെ വിഴിച്ചുകളയും, ചിലവയെ ചെലുത്ത് അവയുടെ പേരുകൾക്കും ഗ്രന്ഥിപ്പേരും ചെലവുണ്ടാകുന്നതാണ് ലാഭവും ബലം ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം ആദ്യം പറഞ്ഞ ഉപദേശത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിനെ മാർഗ്ഗമായിട്ടാണു് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെന്നു് സംബന്ധിച്ച് ഏതൊരു നാർദ്ദാക്ഷിണ്യനായ നിരൂപകൻ കാലമാണ്. അപ്പോഴപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന പുസ്തകങ്ങളെ തുടർന്നു് നോക്കി ഏതെങ്കിലുംതവയെ പിറകിൽ അടിച്ചു സാരമായുള്ളവയെ മാത്രമേ ചോദിക്കുകയും നിശ്ചയിക്കുകയും അനുവദിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇപ്രകാരമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സമയ ദ്രവ്യം കൂടാതെ കഴിഞ്ഞും അവയിൽ ത്രാസമുള്ളവയെ ഒന്നാതെന്നു കാണുകയും. ഇത്തരം പുസ്തകങ്ങൾ പരക്കെ ചുരുക്കമായിരിക്കാം എന്നാൽ, ഒരു വിഷയത്തിൽ അളവറ്റ തരമാണ് നാം പ്രധാനമായി ഗണിക്കുന്നതും അതുകൊണ്ട്

[illegible]

൯ കൊള്ളാമെന്നുതന്നെ. ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ലോകത്തിൽ ഉപാധിയാക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനമാണ് വഹിച്ചിരുന്നത്. വല്ലതും മറ്റൊരു വിവിധതാൽ അഥാ ബാലന്മാരുടെയും അജ്ഞാതാ-
 രാധാമാർ ഉപാധിയിൽ കടന്നുകൂടി പല ദോഷങ്ങൾക്കും ഇട വരാതിരിക്കാമെന്നും. നമുക്ക് വല്ലതും അറിയാമെന്നിൽ അ-
 തൊക്കട്ടാൽ, അതിവർദ്ധിക്കുന്നതല്ല. നമുക്കു ചുരുക്ക-
 കൂടാതെ വല്ല വശമെങ്കിലും അറിയാമെന്ന് നമുക്ക് വന്നു വരികയാകട്ടെ വന്നതിൽ മേലും, നമുക്കു അന്യത-
 രാമെങ്കിലും ഇവർ തന്നെയും ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊ-
 ണ്ട് നമുക്കു മറ്റൊന്നുകൊണ്ടാൽ അങ്ങനെയുപേക്ഷിക്കുകയാ-
 മെന്നാണ് അതും വഹിച്ചിരിക്കുന്നതുകൂടി അപരമം ചുരുക്ക-
 കൂടാതെ മലയാളാചാര്യൻ ഇതർഭാഷകളെ അപേക്ഷിച്ച്, പൂർണ്ണമായി ഉപാധി വഹിക്കാമെന്നാണ് സമർത്ഥ-
 കൾ പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അറിവു, വിജ്ഞാനം, സാഹിത്യം വ-
 അതും, നമുക്കു അറിയാമെന്നും പറയുക കൂടിക്കൂടിയ-
 വശമാണ്. ഇതിലേയ്ക്ക് വിചാരമെല്ലാമെന്നും അതിനേ-
 അതുകൊണ്ട് വിചാരിച്ചും മലയാളഭാഷയ്ക്ക് ഇക്കാലത്ത് അ-
 തം നമുക്കു പറയാം. അതുകൊണ്ടും നേരവും ഉണ്ടല്ലോ. മലയാള-
 ഭാഷാ വിചാരിച്ചാൽ ഇത് എത്രയും പ്രസന്നമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നും പറയാതെ കഴിയില്ല. ഈ വിഷയ-
 ത്തിൽ “പ്രാണപോഷിണം”യുടെയും മറ്റും വിചാരിച്ചാൽ നമുക്കു കണ്ണാമ്പുക്കളിൽ ഇപ്പോഴും ചുറ്റി-
 കിടക്കുന്ന ഒരു ഇതരന്റെ വിചാരണത്തിനായി എന്തെ-
 മ് ചുരുക്കവും വേണ്ട കാര്യം സന്നിഹിതമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാം ഇതിലേയ്ക്ക് ഒപ്പം പൂർണ്ണമായി ചുഴ്ത്തി-
 തെക്കുമല്ല വേണ്ടത് ഒരു ഭാഷയുടെ സാഹിത്യസമ്പത്തി-
 നെ വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ എണ്ണം മാത്രം കൊ-
 ണ്ടല്ല. നമുക്കു മുമ്പ് ഇന്നത്തെ നമുക്കും കൊണ്ടും കൂടി-
 യാണെന്നുള്ളത് നാം വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്.

നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്ക് നേരിട്ടിട്ടുള്ള ആശങ്കപരമായ നിലവിലിൽ നാം ആദ്യമായി ചെയ്തതെന്ത് എന്തെന്നാൽ ഞങ്ങൾ പത്തിനെ മലയാളഭാഷ ഒട്ടും തന്നെ അറിയാത്തവർക്ക് അഭിവിഷ്ണുതാണ് ഇത് അധികം പ്രയാസകൂടാതെ ഇനി സാധിക്കുമെന്നും തോന്നിയിരുന്നു. സർവ്വകലാശാലകളുടെ ശ്രദ്ധ നാട്ടുഭാഷകളിൽ സവിശേഷം പതിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും സംഗതി വിട്ട് ഇത്രയും പാരമ്പര്യവത്തായി വായനക്കാർക്ക് മാപ്പു ചോദിക്കുന്നു.

വായനക്കാർ ഭിന്നതകളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നാം എന്തെല്ലാം കരുതൽ ചെയ്താലും എല്ലാ ഭാഷകളിലും ഒട്ടേറെ അനുഭവദാനീയങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതല്ലായിരിക്കും. എന്നാൽ, അവയ്ക്ക് പ്രായം അല്ലായ്ക്കാണെന്ന് ഒരു സമാധാനം ഉണ്ട്. കാലത്തിന്റെ കൈമാറ്റവും കലാതത്വനാടിപ്രായത്തിന്റെ ചരകിരണങ്ങളും എന്ത് സാധിക്കാൻ പാടില്ലാതെ ഇവ വെളിപ്പെടുത്തി അധികം താമസംകൂടാതെ വിസ്തൃതയിൽ ചരിച്ചുപോകുന്നു. ഈ മാതിരി പുസ്തകങ്ങൾക്ക് “നഞ്ചാപതിപ്പ്” രേഖയും ആവശ്യപ്പെടുകയില്ല. അഥവാ അപകാരം വേണ്ടിയിരുന്നാൽ അനിവാര്യമായി പതിപ്പാതും മതിയാകും. ഇവയെക്കൊണ്ട് ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ഉള്ളിലുള്ള ശ്രദ്ധയായുവിനെ കൈപ്പിടംകൊള്ളിക്കുന്നതാണ് നാം

൧൨. സമാഗ്ഗവിദ്യാഭ്യാസം.

ഇൻഡ്യയിൽ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ രീതിയിൽ പല സ്കൂളുകളും ഉണ്ടെന്നും അറിയ പരിചരിക്കുന്നവർക്കും അതിനുമുമ്പിൽനിന്നുവെന്നും പലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കായിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നമ്മുടെ ഗ്രാമ പേ

അതുപോലെ ചരിത്രരചനയിലും, സന്യാസവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നന്നായിട്ടുള്ളതും ഒരു വലിയതായ ആവേശം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മതസംബന്ധമായ വിദ്യാഭ്യാസവും ആവശ്യമാണെന്നുള്ളതും കൗവല്യം എന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ചിലതിനെക്കുറിച്ച് മിന്നാമിപ്പായങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും, സന്യാസവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി അഭിപ്രായപ്പെടും ഒട്ടും ഇല്ല എന്നാൽ, വിദ്യാലയങ്ങളിൽ സന്യാസവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നത് എത്ര വലിയതാണെന്ന് ഇവർക്കും ആരും തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായിക്കാണുന്നില്ല. ഇതിൽ 'നന്മ' അഥവാ നന്മയെപ്പറ്റി ഇത് അത്ര എളുപ്പത്തിൽ തീർച്ചയാക്കാവുന്ന ഒരു സംഗതിയല്ലെന്നാണ്. ഇത് ഇത്ര കഠിനമായിത്തീരുന്നതിനുള്ള കാരണം മറ്റൊന്നാണെന്നും അറിയാമത്രെ. സന്യാസാചാര്യന്മാരും അടങ്ങിയ പണ്ഡിതന്മാരും പഠിച്ചാൽ മതിയെന്ന് മിക്കവാറും മതത്തന്മാരും ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് മറ്റു മിക്കവാറും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, പുസ്തകം മുഖേന സന്യാസവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതുകൊണ്ട് അധികം പ്രയത്നമുണ്ടാകാമെന്ന് അറിയുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ചെറു ഉപാദേശങ്ങൾ മനസ്സിൽ കേറി ഇറങ്ങുന്നതല്ലാതെ മനസ്സന്റെ ഭീമതയെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതിന് മതിയാകുന്നതല്ലെന്ന് പല മഹാത്മാക്കും അഭിപ്രായം ഉണ്ട്. മതശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കും സാധാരണക്കാരായ അധ്വാനക്കാരും വിചാരമുണ്ടെന്ന് ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്ത വിദ്യാഭ്യാസം മതത്തോടു വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായിട്ടും, സന്യാസിയായാണെന്നും ഇദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിയുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ഇവയെ തീർത്തു നൽകുന്നില്ലെന്ന് പറയാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ, അവയെ പോലെയുപോലെ സ്ഥിതിക്കുമ്പോൾ, പ്രകീർത്തിക്കുന്നതല്ലെന്നും മറ്റൊന്നായിട്ടും എന്നുള്ള കാര്യം സംഗതമാണ്. ഈ പ്രശ്നത്തിൽ നമുക്ക് പല കാര്യങ്ങളും നേരിടാനിടയുണ്ട്. നാം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ശരിയായതും ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ

അനന്തരമുള്ള പ്രഭുവായുണ്ടെന്നുള്ളതു് എല്ലാവരും അറിയാവുന്നതാകാൻ വിദ്യാഭ്യാസം സർവ്വപോലുള്ളവർക്കായിത്തന്നെ ഉണ്ടെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യമുള്ള നാം മുൻ നിശ്ചയിച്ച പ്രവൃത്തിയെന്നതു് അതേ വിഷയത്തിൽ തുറന്നിട്ട് നാമുതു വീരം കിട്ടുന്നതിന്നും ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ ഉദ്യോഗം ചെയ്യുന്നതിന്നും എതു മിതിയാവാൻ ഹാമിയുണ്ടെന്നാണു് അധികം പേരും അറിയുന്നതു് അപ്രാപകന്മാരും അപ്രാപ്യതാക്കാരും തമ്മിലുള്ള സമാധാനം സമാധാനം കാലവും വളരെ ചുരുക്കിയാണെന്നുള്ളതു് അതുകൊണ്ടു്, അപ്രാപകൻ ഉത്തമനാണെന്നു് വിചാരിയ്ക്കുന്ന പക്ഷവും അതാലുക്കു ജീവിതത്തിന്നുള്ള നല്ലൊരു വിദ്യാഭ്യാസം കൂടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിന്നു് അവസരം തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. അപ്രാപകന്മാരും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന്നും നാം ധർമ്മം അർപ്പിക്കുകയുള്ളല്ലോ സാധാരണ നോക്കിവരുന്നതു് യുവാക്കന്മാരുടെ വികാര സമുച്ചയങ്ങൾ പ്രവീക്ഷിയ്ക്കാനും ബലപ്പെടാനും തുടങ്ങുന്ന ഹൃദയത്തിൽ, അപ്പർ അപ്രാപകന്മാരുടെ പ്രേരണാശക്തി മുതലായ പ്രാപ്തിയെന്നും അപ്രാപകന്മാരും തുടങ്ങുന്നു. ഈ ന്യൂനതകളെ പരിഹരിക്കുന്നതായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസരീതി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതുവരെ സമാഹൃതിവിദ്യാഭ്യാസം എത്രതന്നെ പ്രതിഫലിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു് ന്യൂനതകളുപയോഗിച്ച്, പ്രശ്നാശ്വാസം ഉണ്ടാക്കുന്നതു് വന്നു ചുവന്നതന്നെ കാലത്തു്, യുവാക്കന്മാരുടെ സമാഹൃതിയെ അതു പ്രകാരമിരിക്കുന്നതു് അതാവിടുന്നു. അതാണു് സമാഹൃതിപ്രകാരം ഉത്തമിപ്പാൻ അവയിൽ ഇതു ചുറ്റും നാം ചാരിച്ചു എന്നറിയാനാലു പ്രകാരമെന്നല്ലാതെ വിശേഷം ഒന്നും ഉണ്ടാകുമെന്നു് അതാണല്ല സമാഹൃതിപ്രകാരം ഇന്നവരെന്നു് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നാം അവരെ പലപ്പോഴും ചാരിയ്ക്കുന്നതു് ഒരു രസ്യതയ്ക്കു് മോഹിയ്ക്കുന്നതു് ഒരു തെറ്റായ പ്രവൃത്തിയാണെന്നു് നല്ലപോലെ അറിയാമായിട്ടും, വേറെ ഒരു ശക്തിയുടെ പ്രവേശനം കൊണ്ടു് പലപ്പോഴും മോഹനശക്തിയെ

ന്യന്ത. അതുകൊണ്ട് നാം അടിസ്ഥാനപ്പെടുന്നത് ശരി-
 പ്പെടുത്താൻ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ജീവിതത്തെ ഉൽകൃഷ്ട ജീവി-
 ത്വം നയിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ചരിത്രങ്ങളും ഉത്തമന്മാരായിട്ടുള്ള
 അപ്രാപകന്മാരുടെ ദൃഷ്ടാന്തവും, ശരിയായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന
 വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെ സഹായി-
 യ്ക്കുന്നവയാണ്. ഗ്രന്ഥവും വിദ്യാലയവും ഒത്തു ചേർന്നിട്ടു്
 പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ഇതിലേയ്ക്കു് അനുക്രമമായിത്തീർന്നതാണ്.
 അന്ത്യമുൾ നൽകുന്ന ഉപദേശത്തോടുകൂടി അദ്ധ്യയനത്തിൽ
 യ്ക്കുന്നതു് അവരിൽനിന്നും അദ്വൈതമായും അമരണമരണമുള്ള
 വിധത്തിൽ നമ്മൾ പ്രവേശിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥശാസ്ത്രമാണ്.
 ഇന്നും ഭാഷയും പഴയതും വ്യാഖ്യാനമെന്നതാണ്. അ-
 ത്തെ സമാധാനം കൊണ്ടു് മേന്മയും എളുപ്പവും നമ്മെ ബാ-
 ിക്കുന്നു. അപ്രാപകന്മാർ സാന്നിദ്ധ്യമാണ് വിദ്യാലയ-
 വായുവെന്നപോലെ ഉപകരിക്കുന്നതു് സമാധാനത്തിൽ
 ചർച്ചയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് ദൃഷ്ടാന്തം മറ്റൊന്നുമാണ്.
 അതുകൊണ്ടു് അപ്രാപകന്മാരെ അനുസരണമെന്ന കാര്യ-
 ത്തിൽ അദ്വൈതശാസ്ത്രത്തിലേയ്ക്കു് ഏകദേശം ഉദ്ദിഷ്ട ഫലം നി-
 ലം തുടങ്ങുന്നതാണ്. അതിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതും മറ്റൊരുവിധം
 പ്രവൃത്തിയ്ക്കും കലയ്ക്കുന്നവരുടെ ദൃഷ്ടാന്തം വാചസ്പത്യമെന്ന
 നല്ലതാണല്ലോ. ഇരുപാർ വ്യായാസങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം
 നിമിത്തം അപ്രാപകന്മാർ അധികം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതി-
 നാൽ അനുസരണമെന്നതിനുള്ള തോതു് ശരിയായി ഉപ-
 യോഗിക്കാൻ സൗകര്യമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് നമുക്കു്
 കിട്ടുന്നവരെക്കൊണ്ടു് തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടതായ്ക്കുന്നു. “അമി-
 വൃദ്ധി നമിസ്തർ” വെട്ടു്, വ്യായാസം കൈക്കൊണ്ടാ, വടക്കോ-
 ണ്ടാ, തിരിയുന്നവർക്കുമാത്രം അതിൽ ധ്യാനം ഉണ്ടെന്നതായാൽ, അ-
 വർ നന്നായിരിക്കുകയില്ലെന്നതാണ് പക്ഷം. അതിനാലേയ്ക്കു്
 ഇതു് യോഗ്യം വല്ലതും ഹിംസ ഉണ്ടായ്ക്കുന്നു. ഇല്ലെന്ന പ-
 റക്കുന്നതിൽ ഞാൻ സന്നദ്ധനല്ല. പക്ഷം, അതാണ് ഇ-

ആപാരം കൊടുത്തുവരുന്ന വിഭാവനം നാമിങ്ങനെയൊക്കെയൊക്കെയും ഉണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം സംശയമാണ് കട്ടിക്കര കാട്ടുന്ന ചെറുപാലകൻ കൈയും വലിയുറ വെയ്ക്കുന്നത് അഭിമുഖം നീക്കിയ ഒരു ഏറ്റുവാങ്ങലാണെന്നു നീക്കിയ ചുറ്റും പാടില്ല. സന്തോഷം ഉള്ളിൽ അറിഞ്ഞുനടന്ന മുൻപ്, ബാലന്തൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളെ “സന്തോഷം”, “സന്തോഷം” വിവക്ഷിക്കുന്നത് ശരിയെ സന്തോഷം ഉള്ളിനെപ്പോലെ ഒരുപോലെ തോന്നുന്ന പ്രവൃത്തി സന്തോഷം ഉള്ളിനെപ്പോലെ അപകാരം തോന്നുകയല്ലല്ലോ അതുകൊണ്ട് കട്ടിക്കര ഒരുപോലെ ഉള്ളിനെപ്പോലെ വെച്ചുകൊണ്ട് അപകാരം തോന്നുന്ന ഒരുപോലെ ഉള്ളിനെപ്പോലെ തോന്നുന്നില്ല. പാലകൻകൊണ്ട് കൈയും, ബാലന്തൻ വെച്ചുകൊണ്ടും, ഉള്ളിനെപ്പോലെ ഉള്ളിനെപ്പോലെ ചെയ്യുന്ന അപകാരം മാത്രമേ വിജയം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

൧൩. കാശി

ഈ പേരിൽ എന്തെല്ലാം അർത്ഥങ്ങൾ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്? ഇതിന് എത്രമാത്രം ആകർഷണശക്തിയുണ്ട്? ഗണ്യമാത്രയിൽ ഇത് എന്തെല്ലാം സ്മരണയുണ്ടായ വികാരങ്ങൾ ഉണ്ടോ മനസ്സിൽ ഉളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്? ഇത് ഹിന്ദുക്കൾക്കു എത്രമാത്രം പ്രതിമധൂഷണമായിട്ടുണ്ട്. ഈ പേരു കേൾക്കുന്നവർ ഹിന്ദുക്കളിൽ ആകർഷിച്ചുണ്ടോ? ഇത് മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കു ആകർഷിച്ചുണ്ടോ, ഉപാപങ്ങളായ ആഗ്രഹങ്ങളും, തോന്നിയ മനസ്സാധനത്തെയും സ്മരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഈ പേരിന്റെ ചുറ്റും എന്തെല്ലാം ചരിത്ര ശക്തികൾ പെറ്റിപ്പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്? കാശി ചരിത്രശാസ്ത്രത്തിലെ “നാമം” ആണെന്നു പറയാം. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം നാമിന്റെ നാമം

പോലെയെ കാലാസംകാരത്തിൽ ഒന്നിനായി തന്നെ അർപ്പിക്കുന്നു. ഇതു് ഒരു പുണ്യസ്ഥലം എന്നുള്ളതല്ലാതെ പുരാതനമായ ഒരു വിദ്യാലയം ആകട്ടെ ശ്രീ ആയിരത്തു ഇതു് വിവിധങ്ങളായ വാസ്തുവിദ്യാകലകളിൽ പലപ്പോഴും അകപ്പെടുന്നതിനിടയിൽ ഏതാലും അവയെ കൈമാറ്റം ചെയ്തിട്ട് വിജയം പ്രാപിച്ച് ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യുവാനുപയോഗിക്കുതു് അതിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അനുമത സംഹാരത്തിനുള്ള അനുമതിക്കുപിന്നാൽ കഴിഞ്ഞ ഒരു ശതകത്തിൽ നിന്നും രണ്ടുപതിറ്റാണ്ടു് മുമ്പുള്ളതോളംകൾ അതു് ഇപ്പോഴും മാത്രമാണു് പറയേണ്ടതായിരുന്നു ഒരു മഹത്തായ സമുദായത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട് അന്നുള്ള ഒരു കേന്ദ്രമായിത്തീർന്നു് കേന്ദ്രമായിത്തീർന്നു് ഒരു വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തിന് ആത്മരക്ഷയുള്ള ശക്തി സ്വതസിദ്ധമായിത്തന്നെ ഇരിയ്ക്കുന്നതാണെന്നുള്ളതിന് തർക്കം പോക്കൽ പുരാണ പുതിയ, മാരാലുപ്തം, വിദ്യാലയം, ശ്രീ ആയിരത്താണെന്നു് സ്ഥലം ഇരിയ്ക്കുന്നതു് മഹത്തീയ മഹാപ്രതികളിൽ നിന്നും ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഉപദ്രവങ്ങൾ പല പലവിധം ദോഷങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടായവയിലും കേന്ദ്രമായിത്തീർന്നു് മാഹാത്മ്യത്തെ തീരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന് കഴിഞ്ഞല്ല അനുമതിക്കുപിന്നാൽ കാലത്തുതന്നെ മറ്റും കേന്ദ്രങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് കാശ്മീരിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട മേന്മയും ഇപ്പോൾ ഒരു മഹത്തീയ പള്ളിയായിത്തീർന്നു് ഇതു് ക്രിസ്തുമതം ഇപ്പോൾ ഉള്ളവയിൽ ഒരു കേന്ദ്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു് മഹത്തീയർ കമ്മ്യൂണിസം, മറ്റൊരു ഭാഗത്തു് ഹിന്ദുക്കൾ അധികാരം ചെയ്തും ചെയ്യുന്നതുള്ള ഇങ്ങനെയൊരു ഇപ്പോൾ കാശ്മീരിൽ മറ്റും കേന്ദ്രങ്ങൾ ഉള്ളതായി കണ്ടുകാണപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നു. ഇവ ക്രിസ്തുമത വിവിധവിധം മതവിശ്വാസങ്ങൾ മറ്റൊരു സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ട് വളരെക്കൂടെയായിട്ട് കാശ്മീരിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്റെ

പാശ്ചാത്യരുടെ കീഴിൽ അടിച്ചമർത്തലിനെ പ്രാപിച്ചവരികയാ-
 ണ് കാശി ഗംഗാനീരത്ത് വാണിജ്യം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്
 ഗംഗയുടെ സാഹിത്യം കൊണ്ട് കാശിയെയും, കാശിയുടെ സാ-
 നിധ്യം കൊണ്ട് ഗംഗയെയും മാഹാത്മ്യം സിദ്ധിച്ചതെന്ന്
 അറിഞ്ഞുകൂട എങ്ങനെയെന്നുപോലും ഗംഗാസ്നാനം കൊണ്ട്
 പാപമോക്ഷം സിദ്ധിയ്ക്കുമെന്ന് ഹിന്ദുക്കൾ മിശ്തവരും വി-
 ശ്വസിച്ചുവരുന്നു. ഗംഗയും കാശിയും ഒരുമിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
 നിന്നും അവതരിച്ചതാണെന്നും രണ്ട് ഐതന്ധ്യം ഉണ്ട്
 “ഭാഗീരഥി” എന്നുള്ള പേരുതന്നെ ഗംഗയുടെ ഉദ്ഭവത്തിനെ
 കാട്ടുന്ന ചുരുക്ക ചുരുക്കമായ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

കാശിയിൽ പ്രതിവർഷം ഇരുപതുലക്ഷം നാനാ ഭാഗത്തുനിന്നും
 വരുന്ന തീർത്ഥാടകരുമായി സംബന്ധിച്ച് ഇരുപതുലക്ഷം മനു-
 ഷ്യരെ അകമ്പിടിക്കുന്നതിന് ഒരു സ്ഥലത്തിനുള്ള ശക്തി എ-
 ളായിരിക്കുമോ മനുഷ്യവൃത്തത്തിൽ സൗഹൃദമായി വ-
 ന്നുവന്ന ഒരു വിശ്വാസം തന്നെ ആയിരിക്കണം. മനു-
 ഷ്യർക്ക് എല്ലാവർക്കും അവസരമുണ്ട് ദുഷ്ടതയുള്ളവരെ പലം
 പരലാക്കാനുവേണ്ടിയെന്നും നീട്ടിവെക്കാനെ വല്ല വിധവും
 ഇവിടെവെച്ചുതന്നെ ഭൂതകരിച്ചാൽ കൊല്ലാമെന്ന് കോലാഹലം
 ഉണ്ടാകുന്നത് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ഇതിന് ഒരു വഴിയു-
 ണ്ടായിട്ട് ആരെയും വിട്ടുകളയുമോ? കാശിയാത്രയും ഗംഗാ-
 സ്നാനവും ഇതിലേയ്ക്ക് കൈകളെമാറ്റാമെന്നത് പരമാനു-
 ഷികയും മറ്റും പോലെയുള്ള കൃത്യമായ സാധനം ആ മാറ്റത്തെ
 തന്നെ അപലംബിക്കുന്നത് ആവാമെന്ന് തുറന്നാണുത്ത് പര-
 ലോകം എന്നുള്ളത് എവിടെയാണെന്നും എന്താണെന്നും
 ആരും തന്നെ അറിഞ്ഞുകൂട. അവയെപ്പോൾ മനുഷ്യരുടെ
 ഐതിഹ്യ പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി വിചാരിക്കേണ്ടതിനി വിധി
 കഴിയുന്നതെന്നും ചില വല്ലാത്ത സംഭവങ്ങളും മനസ്സിലാക്ക
 യാൻ ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തിൽ മാഹാത്മ്യം അസാമാന്യ

മത തേരത്തന്നെ വ്യാകരണവും അധിപനതാരായ്ദാണിയിൽപ്പു-
 ന്നതു് ഇവയൊരു പരഹാരമാത്രം ആക്കതിലും മുന്നിടുക-
 ണിസ്താത്ത നാമസമുദയമുള അതൊരു അവലംബിസ്താൻ.
 ഇതാമ് കാശിയാത്രയുടെ കഥസ്യം. ഇപ്രകാരം മനഃസാ-
 ക്ഷിതയുടെ ശല്യം നോർക്കാത്തകാലത്തിൽ മീ ചിതം നയിസ്തുന്ന.
 വരും ഗംഗസ്താനം വെട്ടാറുണ്ടുളൊ. ഇവയുടെ ഉദ്യോഗ്യാ
 പാദവകയാത്രയിൽ വേണ്ടി ചരുന്നതായ സൂത്രതയായ പാ-
 ളമനം സമ്പാദിസ്താനായിട്ടാണെന്നു് വിചാരിസ്താം. ഇങ്ങ-
 നെത്തല്ലാത്ത കേവലം ദേശസഞ്ചാരമറ്റാതകൊണ്ടും ചിലർ
 കാശിയാത്ര ചെയ്യുന്നില്ലെന്നില്ല. എന്നാൽ, പുണ്യസ്ഥലസ-
 ന്ധർമ്മകൊണ്ടു് ഒരു ഫലവും ഇല്ലെന്ന് ആരും തിന്നുന്ന പറ്റായ
 മെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. നിഗ്യാജമായ ഭക്തിയുടെയതിൽ ഉദ്ദി-
 ഷ്ടപാദവും പരിസ്താതിരിസ്തയില്ല. തീവണ്ടിയുടെയും മറ്റും
 ആധിപത്യത്തിൽ മുൻപു് തീർന്ന താത്രക്കൊണ്ട് അസാമാന്യ
 മത കാരുഷ്യം സാധിസ്തുന്നതായിരുന്നു. ഈ കിരകളിൽ
 നന്നും പോയി മടങ്ങി വരുന്നതിന് അഞ്ചാറുമാസം വരെ
 വേണ്ടിയും ഇരുന്ന മാർത്താണ് ഇപ്പഴംകൊല്ലാൽ സു-
 ചരിതങ്ങളല്ലാതെന്നു ചെക്കനാടി വിചാരമാലിലും സെരുക-
 ്രം കറങ്ങുന്നതെന്നും ഒരു വക ക്ലേശങ്ങൾ എല്ലാം സാധി-
 മ്തു് അധികെ എത്തുമ്പോഴെല്ലാം പ്രാഞ്ചന ആക്കും കൈവിലം
 സമാധാനബുദ്ധിയുണ്ടാകാതിരിസ്തയില്ല. മാഗഭൂമിയിലും
 ശരിസ്തുന്നതായിട്ടുണ്ടു് മനസ്സമാധാനത്തോടുകൂടി ഉൽകൃ-
 ഷ്ടവിചാരങ്ങളും ശരഗരസ്യങ്ങളും ഉദിസ്തുന്ന. ഗംഗാജല-
 തിന്റെ അനന്തമായും ദൈവത്തിനെന്നും മനസ്സിനെന്നും ശു-
 മ്ലീകരിസ്തുന്ന. ഗംഗാജലത്തിന് എന്തൊ പ്രസ്ഥശക്തിയു-
 ണ്ടായിരിസ്തുന്നതെന്നാമു് പാദമേയും അറിയാതം. അ-
 തൊരു മാലിന്യവും അതിനെ ബാധിസ്തുന്നില്ല. ചപ്പികളി-
 ലാക്കി വൃത്തിയാൽ വട്ടമെക്കാലം നൽകുമെങ്കിലും അതെന്ന
 ഇരിസ്തുന്ന ഇതിൽ എന്തൊ മാനസ്യം ഉണ്ടായിരിസ്തുന്ന.

ഹി ഭക്തരും വാല്മീകി ഭഗവതിയ്ക്കു എഴുതിയത്പിന്നെയുള്ള വലിയ മോഹം ഗംഗാസ്നാനം ചെയ്യണമെന്നാണ് കാശിയിൽപച്ച് മരിയ്ക്കുന്നതും അന്ധികൾ ഗംഗയിൽ നിക്ഷേപിയ്ക്കുന്നതും മകുതിയ്ക്ക് ഉത്തമമാഗ്ഗമാണെന്ന് വിചാരിച്ചു പോരുന്നു. പക്ഷം പൂച്ചന്മാരുടെ അന്ധികൾ ഗംഗയിൽ നിക്ഷേപിയ്ക്കുന്നതിനായിട്ടും ഇത്ര ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, ഇക്കാലത്തുള്ള ഓരോ ആവിവണ്ടിവഴിയാകയാൽ കാലതാമസമോ കാര്യക്ഷമമോ ഒന്നും വേണ്ടിവരുന്നില്ല ഇതുനിമിത്തം അത്രക്കാരെ സഖ്യ വലിച്ചാണ് വരുന്നത് സകൃതം സന്ധാദിയ്ക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ എങ്ങനെയാ

ചിലർ വീട്ടുകാരോടൊത്ത് രസമല്ലാതായ്കും കാശിയ്ക്ക് പോകുന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ, രംഗം രസക്കുറവ് ആവിടെ എഴുതി പണക്കിനായിട്ട് കർവ്വിയടിയ്ക്കുന്നതുവരെ മാത്രമേ നിലനില്ക്കുന്നുള്ളൂ പല വിധത്തിലും മനുഷ്യബുദ്ധിയ്ക്ക് സമാധാനം നൽകുന്നതിന് ഈ സ്ഥലത്തിന് ശേഷിയുള്ളതായിക്കാണുന്നു.

കാശി ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ കോട്ടയാണ് ഇൻഡ്യയുടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും യുവാക്കന്മാർ മതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഇവിടെ വന്നുപോരുന്നു. ഇവിടെ വലിയ വലിയ പഠനാലയങ്ങളുതിന്നാൽ വേദാന്തം മുതലായവ അത്ഭുതയ്ക്കുന്നതാണ് നല്ല കൗശലമുണ്ട് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ മിസസ്സൗ-ആനിബസന്റർന്റെ ഉത്സാഹം നിമിത്തം ഒരു ഹിന്ദു കാമേജ് സ്ഥാപിച്ച് നടത്തിവരുന്നുണ്ട് ഇവിടെ ഹിന്ദുമത സംബന്ധമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതു കൂടാതെ പാശ്ചാത്യ രീതിയിലുള്ള ഉൽകൃഷ്ട വിദ്യാഭ്യാസവും നൽകപ്പെടുന്നുണ്ട് പക്ഷെ, ഒരു സൗകര്യമൊന്നും ഉണ്ടാകുന്നതിനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ട് ഇപ്പോൾ പുണ്യസ്ഥലം ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാരുടെയും മഹമ്മദീയ രാജാക്കന്മാരുടെയും ക്രിസ്ത്യൻ സാമ്രാജ്യത്തി-

൧൯൨൭ ആഗസ്തുത്തിർക്കിടൽ നിലനിൽ ഇപ്പോൾ പു-
 രംകൾ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചുവെന്നതു് നോക്കാവുന്നതാ-
 ഇതിൽ എത്രയോ അനന്യ സാധാരണമായ മാഹാത്മ്യം ഉണ്ടെ-
 ന്നതെന്നു വിലാപിതൃക്കൾക്കിരിക്കുന്നു. സമുദായങ്ങൾ നന്നി-
 യ്ക്കുന്നു സാമ്രാജ്യങ്ങൾ ശിഥിലിഭവിയ്ക്കുന്നു ഭരതങ്ങൾക്ക് വൃ-
 ങ്കിഷ്ഠങ്ങൾ സഭയിയ്ക്കുന്നു. രാജ്യധർമ്മവും കൈമാറുന്നു
 മഹാപുരുഷ മഹത്തായ മാനവങ്ങൾക്ക് കൈവ്യ കാവ്യകാവ്യ
 മഹിമയും വ്യക്തികൾ വ്യക്തികൾക്കു മഹത്തമത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം
 ചിന്താനു അതിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനവും മഹിമയും കൈ-
 മകസ്തു : ൧൯൨൭ ജോക്കിമാർക്കു ദൈവമായത് സമുദായത്തെ
 വലംവെച്ചു, അന്യമതപ്രാസംഗികന്മാരുടെ ഇടത്തിന്റെ
 വിചാരത്തെ സാമൂഹികവും കാശി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു ശര-
 ങ്ഗമായ നവീനഗണനക്കാരെ നോക്കിപ്പോട്ടുവെന്ന തെരുവായ
 പാലത്തു് അത്ര പുരസ്കാരം ഒരു കാഴ്ചയല്ല.

ഏതാൽ കാശി പുണ്യസ്ഥലമാണെങ്കിലും അവിടെ
 ഞാനെങ്കിലും തോതിയുന്നില്ലാത്തതായ മറ്റു വസ്തുക്കളും കാ-
 നെടുപന്ന മറ്റു സ്വപദാവതരന്റെ വിചാരിച്ചവർക്കും ഇ-
 ന്നീ പാലത്തുണ്ടു് ചില നൂറു വർഷത്തിൽ, വന്നുവന്നുവന്നു
 പ്പോൽ, കൈമാറ്റവും കിട്ടിത്തു്, മറ്റും മറ്റൊരിക്കലും
 നല്ലതും മതമില്ലാത്ത, കൈമാറ്റവും മറ്റൊരിക്കലും കിട്ടിത്തു്, പന്ന
 ന്നാലും മതമില്ലാത്ത, പന്നാലും മറ്റൊരിക്കലും കിട്ടിത്തു്. യോഗികൾ
 സന്യാസികൾ, ഉദാരജാതികൾ മറ്റൊരിക്കലും കിട്ടിത്തു്, മറ്റും ദൈവ-
 മന്മാർക്കും മറ്റും കിട്ടിത്തു്, മറ്റൊരിക്കലും പറ്റുകൾ മറ്റൊരിക്കലും കി-
 യ്ക്കൽ പറ്റുന്ന പരസ്പരബലീശ്വരമുള്ള വസ്തുക്കൾ ഇവിടെ
 സ്ഥലം കിട്ടി പറ്റിയെന്നു വരികയുള്ള ഇക്കാര്യവും ഉപദേശ-
 കൾ ഉപദേശമുള്ള പ്രാണവസ്തുക്കൾ മറ്റൊരിക്കലും ബാധിച്ചവ-
 രും മറ്റും മറ്റൊരിക്കലും മറ്റും മറ്റൊരിക്കലും സമ്പ്രദായ-
 മറ്റൊരിക്കലും മറ്റൊരിക്കലും മറ്റൊരിക്കലും മറ്റൊരിക്കലും
 മറ്റൊരിക്കലും മറ്റൊരിക്കലും മറ്റൊരിക്കലും മറ്റൊരിക്കലും
 മറ്റൊരിക്കലും മറ്റൊരിക്കലും മറ്റൊരിക്കലും മറ്റൊരിക്കലും

കൂടി ചരിച്ചുവെച്ചു അന്തരം നിലിയിൽ എന്ന് ഒരു ദി-
 ശയിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. എന്നാൽ ഇവയുടെ
 കൈയും ഇടതാൽകൂടി ഹിന്ദു മതത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിന്
 ശാക്തീയവും, അസംഖ്യം മതങ്ങളുടെ വ്യത്യാസത്തെ ശ്രദ്ധി-
 ക്കുകയും ആഗമങ്ങളെ മെതിമാറ്റത്തിൽകൂടി ബ്രഹ്മത്തിന്റെ സ്വത്വം
 നയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “വേദാന്തത്തിൽ ജ്ഞാപ്യയുടെ ആ-
 ത്ഥാപ്തി ശ്രീകാശിയുടെ അധീനതയിലും സംരക്ഷണയിലും ഉ-
 ചയ്യുന്നു.”

൧൪. അദ്ധ്യാപകവൃത്തി

“നോക്കിപ്പോയതും പാടാൻ” എന്നും പല പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്
 എന്നാൽ, അദ്ധ്യാപകസ്ഥാനത്തിലേയ്ക്ക് ചാടുന്നവർ പിൽ
 ഉപദേശസ്ഥിതിയിലായിത്തീർന്നു പിന്നെയും എത്രമാത്രം അനുസരി-
 യ്ക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് ഏറ്റവും പ്രതിഭാസം തന്നെ. ഇവർ
 പ്രധാനമായും അധികാരമുള്ളവർ എന്ന് സംശയാസ്പദം
 തോന്നിയില്ല. അഥവാ ഇപ്രകാരം ചെയ്തില്ലെങ്കിലും ഇ-
 ന്തിന്റെ വിചാരിതത്വത്തെ അനുസരിച്ചുവെത്തിയെന്നും
 ഉണ്ടായാലും മതിയായിരുന്നു പാടിട്ട് അോഷ്ടം. അധിക-
 ടില്ല. അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയിൽ പലരും പല ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ
 കൂടിച്ചേർന്ന് പ്രവേശിക്കുന്നത് ചിലർ കാലമകൾക്കായിട്ടും
 ഒരു മാത്രമായിട്ടും, മറ്റു ചിലർ ഭൗതിക ഒരു കൗശലി-
 യേണിയും, മേലേ ചിലർ അന്യർ പ്രാപ്തമുൾപ്പെട്ടവയ്ക്കു കൗ-
 ണത്തിൽ ഒരു ചവിട്ടുകല്പായിട്ടും, ചുരുക്കം ചിലർ വാ-
 സ്തവികത്തിൽ ഇന്നിമിത്തവും അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയെക്കുറിച്ചും
 കാലവെക്കുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ എല്ലാം നേടേക്കുവാൻ
 എങ്ങനെയെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ എങ്കിലും അവയെ എ-
 നിമിത്തങ്ങളായി ഗണിക്കുന്ന പാടില്ല. ഇതാൽ പഴയതി

യുക്തതിരുള്ള ഉദ്യോഗം എടുത്തെന്നു ആരോടുന്നാലും പു-
 ഖാരിച്ചതിനാൽ തത്സംബന്ധമായ കൃത്യങ്ങളെ ശരിയായ
 വിധം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് വേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരോടാണി-
 ത്താവ് പ്രവൃത്തിയുണ്ടെന്നു അഭ്യൂഹകന്മാരുടെ എല്ലാവരുടേ-
 യും ഏറ്റവും ഗൗരവപരമായ അപേക്ഷയാണു് എന്നാൽ.
 ൊം വിഷയത്തിൽ അഭ്യൂഹകന്മാരിൽ എത്രപേർ വേണ്ടതു-
 പോലെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിയുന്നതിന് അത്രയുദ്ധേയമല്ല
 പക്ഷെ, മറിപ്പുള്ളവർ പലരും ഉണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയെ
 മറയ്ക്കാതെ നിവൃത്തി കാണുന്നില്ല തന്റെ തൊഴിൽ
 ദൈവധർമ്മമല്ല പ്രതിപത്തിമില്ലാതിരുന്നാൽ അതിൽ വി-
 ഭവമോ, പ്രാതിരോധം, ഉദ്ദിഷ്ടഫലമോ സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴി-
 യുന്നതല്ല എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം നാം എല്ലാവരും സദാ
 ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണു് പള്ളിക്കൂടത്തിൽ വന്നു് ദൈവധർ-
 മനാലോ അജ്ഞാ മണക്കൂട്ടം കഴിച്ചുകൂട്ടയാൽ തങ്ങളുടെ
 ചുമതല തന്നെ എന്നുവിചാരിക്കുന്ന അഭ്യൂഹകന്മാരുടെ കൃ-
 ത്യാന്ധര്യം ചുവടെ ചേർന്നിട്ടു കുന്നാക്കോൽമാറ്റമർ പറ്റയാ-
 നുള്ള അനുഗ്രഹത്തോടു ബുദ്ധിമുട്ടേറിയ വികാരിപ്പിരിയു-
 ണ്ട ചുമതലയുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയെ നന്നുമാക്കുന്നതെ-
 പ്പോൾ തിരുമുതലെന്നു വെച്ചിരുന്നാൽ വരുന്ന വെളിച്ചം പ-
 റക്കിട്ടിറയുന്നതിനക്കാൾ ആശ്വാസിച്ചറയുകയാണു് നടന്നു-
 ന്നതെന്നു അനവരതമായ ബുദ്ധിബോധമെന്നും പ്രശം-
 ഷയും ഒരു തൊഴിലായിട്ടു് ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതു് അഭ്യൂഹ-
 കന്മാരാണെന്നു് നിഷ്കാര്യം പറയാം തന്റെ ഉദ്ദിഷ്ടഫ-
 ലം നേടി തെచ్చു് മനക്കൂട്ടിവെക്കുന്നതാണു് ഒരു നല്ല ആശാ-
 യുടെ ലക്ഷണം അനവരതം സുഖിയുടെ ഗതി, വളർച്ച,
 വളരൽ, നൂണത മുതലായവയെ സൂക്ഷിച്ചറിയാനു് പരിഹാ-
 രമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിയ്ക്കുന്നവൻ തന്റെ അധ്വാനത്തിലുള്ള
 ബാഹ്യതയുടെ ബുദ്ധിമുട്ടും വളയ്ക്കയാ നിവർത്താ തെ-
 ട്ടിട്ടുമാ ചെയ്യുന്നതാണു് എടുപ്പം സാധിച്ചുവെന്നതാണു്

മെരുത്തത്തിലിരിക്കുന്ന ബുദ്ധന്റെ അത്യാത്മ പ്രാപ്തിയെ അവയുടെ ദൃഢതയ്ക്കും വ്യക്തിയ്ക്കും അനുകൂലമായ ദൃഷ്ടിയാണ്.

പാപപുരുഷൻ അദ്ധ്യയാക്കപ്പെടുന്നത് അദ്ദേഹകന്മാർക്കുള്ള ഏതെങ്കിലും വാസ്തവം അദ്ധ്യായകന്മാർ പലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ക്രാമ്യൻ വന്ന് പാപപുരുഷനെ കൈകൾക്കടുത്തു് അക്കരപുരിയോ പരീലയോയോ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന ഒരു അദ്ധ്യായകൻ തന്റെ കൗതുകത്തെ അപ്പോക്കീസിപ്പിക്കുകയും സർവ്വമുള്ള വാസ്തവത്തെ അപ്പോക്കീസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതല്ലാത്തതായാ അദ്ധ്യയാവിൽനിന്നു മനസ്സിക്കാ ബുദ്ധന്റെ യാതൊരു ഭ്രമമോ അധ്വാനമോ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു പ്രവൃത്തിയ്ക്കു് “പരിപ്പിക്കുക” എന്നുള്ള പേരിൽ യാതൊരുവകാരമെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നുള്ള ഒരു അനുമാനിച്ചു തീച്ചപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് പാപപുരുഷൻ ധർമ്മത്തെ സംഗതമായ താൽതന്നെ ആദ്യം പലപ്പോഴായി ശ്രമിച്ചു് തന്റെ യക്ഷി, അനമാനം, മനോധർമ്മം, മനോമുക്തമായ ബുദ്ധിശക്തികൾ പ്രയോഗിച്ചു് ഒരു പുതുപ്പണം വരുത്തിയതിനു ശേഷം അദ്ധ്യയാക്കപ്പെടാൻ ഉപദേശിക്കുന്ന നായാൽ അദ്ധ്യയാക്കൾ അതഥന ലഭ്യമായും അദ്ധ്യയാക്കപ്പെട്ടതിനുള്ള പ്രാപ്തിയും അവരുടെ അനുമാനശക്തിയ്ക്കു് ഉണ്ടായ തിടുക്കം ചെയ്യുന്ന ഇപ്രകാരം എല്ലാ സംഗതികൾക്കും അദ്ധ്യയാക്കുന്ന മനസ്സാക്കുന്ന ദശനാൽ ഉതകി കരുതിക്കു് നൽകിയെന്നതുകൊണ്ടു് പ്രാത്യകമായ ഒരു മറ്റൊരു സിദ്ധിയെന്ന ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം പറ്റുകക്കുള്ള കിടക്കുന്ന മഹാത്മാക്കൾ ഉൽകൃഷ്ടമായ അനന്തതയ്ക്കും നഷ്ടമായതായി വെച്ചു് അദ്ധ്യയാക്കപ്പെട്ട മനസ്സിൽ പ്രവേശിച്ചു് അതിന്റെ വ്യക്തിയ്ക്കുതന്നെയായ ഒരു ചലനം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഇപ്രകാരം പ്രാപ്തിയെന്ന സംഗതികൾ ദൃഢമായി നിഖർന്നു.

നായു കൂടാതെ ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള വലിയ പ്രയത്നത്തിന് സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജ്ഞാനം ഒരു ബാഹ്യവസ്തുവായി വിലയിരുത്തുന്നവർക്ക് അത് അർത്ഥപരമായി പലതരം വിചാരിച്ചുവെന്നുണ്ടെന്ന് അവരുടെ പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും ഉറപ്പായിത്തീരുന്നു. കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള വിചാരം അർത്ഥശൂന്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. “ജ്ഞാനമേ ശത്രുഃ” എന്നുള്ള വാക്യം പ്രമാണം പുസ്തകമായി നിശ്ചയിക്കുന്നതു് അർത്ഥം കണ്ടാൽ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അല്ലാത്തതോ ചിലപ്പോൾ വേണ്ടതാണ്. ഒരു പ്രമാണത്തിൽ ഉള്ളതിലധികം സത്യമുണ്ടെന്ന് വിചാരിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിനെ കവിഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന മറ്റൊരു സാക്ഷാത്കാര തത്ത്വത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മഗ്രഹണം സിദ്ധിക്കാതെ വന്നുപോകുന്നു. ജ്ഞാനം നിന്ദാർഹമല്ലെന്നോ ഉപദേശമില്ലെന്നോ കഴിയുന്ന നുകരണപ്രകാരമുള്ളതോ ഒരു മനുഷ്യൻ വിശ്വകൂടനും അറിവിന് സമമനോപദേശിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയില്ല. മനുഷ്യൻ തന്റെ പ്രധാനാശ്രയ ബുദ്ധിശക്തിയെ വലുപ്പമുള്ളതോ വലുപ്പമില്ലാത്തതോ ചെയ്യാനായിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപകാരം അറിയാതെത്തന്നെ ചെയ്യാനായിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തികളെക്കൊണ്ട് ഉപയോഗിക്കുന്ന ആവശ്യം ഉണ്ട്. എന്നാൽ, ഗുണമുള്ളതോ “ജ്ഞാനത്തെ മാത്രം” എന്നൊരു ചെറിയ പ്രയത്നത്തിനായി കാണുന്നതിൽ ഇതുപോലെയോ മതിയാകുന്നില്ല.

ജ്ഞാനത്തെ മനസ്സ് അറിവുകളെക്കൊണ്ട് നോക്കുന്നതുമായാണ് അർത്ഥപരമായ ഒരു കൃത്യമെന്ന് വിചാരിയ്ക്കുന്നതു് ഒരു തെറ്റായ അഭിപ്രായമാണ്. അറിവുകൾ കഴിയാത്ത ഉപദേശമില്ലാത്തതെന്ന സംശയമില്ല. എന്നാൽ, ഉപകാരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അറിവുകൾക്ക് സഹായം

അറിവ് നന്നാക്കിപ്പോരുന്ന ശക്തിയ്ക്ക് വൈകല്യം പണ്ടോ-
തിരിപ്പാൻ സൗകര്യമുണ്ടെന്നാണ് അനേക ശതാബ്ദങ്ങൾ-
ക്കുമുമ്പ് പെരുങ്കിളികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പരിചയം.
പണ്ടാർ സമ്പാദിക്കുന്നതെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് ഒരു പരിചയം
തന്നെയാണ് അങ്ങനെയുള്ള പരിചയങ്ങൾ ഇന്നുള്ള അഖ്യോ-
പകരണങ്ങളുടെ ഭൂമിയും അസംഗതതയുമാണ് അറിവ് പരി-
ചയം ഒരു വസ്തുവല്ലെന്നല്ല; എന്നാൽ അതിനെ സ്വയമാർത്ഥം
സമ്പാദിക്കാൻ ശക്തി കൈവശപ്പെടുത്തുന്നത് ഇതിലും
അധികം വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള
ശക്തിയെ വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതിന് ശക്തിയുള്ള ഒരു
അഖ്യോപകരണ അഖ്യോപകരണങ്ങളുടെ വിദ്യാലയ കീഴിൽനിന്നും
അതിനെ സമ്പാദിക്കാൻ ഉൽപ്പന്നമായ ശക്തിയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.
അവർണ്ണമായ അഖ്യോപകരണങ്ങളുടെ ഉൽപ്പന്നമായ ശക്തിയെ
മാത്രം സിദ്ധിക്കുന്നതായ സിദ്ധിസമ്പന്നനായ ശക്തിയെ വി-
ദ്യാലയമാണെന്ന് പറയാൻ പാടില്ല അറിവിൽ പെട്ടി-
ട്ടുള്ള ശക്തിയെ പരിശോധിക്കുന്നതിനും വിദ്യാലയത്തെ
കിടക്കുന്ന അഖ്യോപകരണങ്ങളെ കണ്ടെത്തുന്നതിനും ഉള്ള ശക്തി
നിഖാലതയുണ്ടെന്നാണ് വിദ്യാലയത്തിന്റെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള
ഉദ്ദേശ്യം.

കൈവരൻ വിദ്യാലയം വല്ല പരിഷ്കാരം ജാമിച്ച്
പ്രകൃതി വിദ്യാലയത്തിനോടുകൂടി പുനർജനനം എന്ന് വിചാരി-
ക്കുന്നത് അബദ്ധമാണ് പ്രാദേശിക വിദ്യാലയം വിദ്യാൽ
മനസ്സിനെ വികസിപ്പിക്കുകയും സിദ്ധിസമ്പന്നനായിപ്പോകുകയും
ചെയ്യുന്നതിനായി യുവാക്കൾക്ക് പ്രാദേശിക അഖ്യോപകരണങ്ങളെ
പരിശോധിക്കുന്നത് വ്യസനപൂർവ്വം പാഴായതിനാലാണ്
അങ്ങനെയുള്ള അഖ്യോപകരണങ്ങളെ പരിശോധിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നതായ ജീവിതകാലത്തെക്കുറിച്ചും കൈവരൻ
വ്യഥാ വൃദ്ധം ചെയ്യുകയാണ് ചാൾസ് ഓക്സ്ഫോർഡ്

ന ചാരിയെന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹമോ ശക്തിയോ ഉണ്ടെന്നു
 ഒരു വല്ലാതെക്കും വല്ലാത്തതിൽ നിന്നും വിട്ടുപോകുവാ-
 ന്നാണ് അത്. അതുകൊണ്ട് ചിലപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഒരു വലിയ
 അപകടമായിത്തീർന്നുവെന്നു അറിച്ച് സന്താപിക്കുന്നതും
 തന്നെയുള്ള ആഗ്രഹം. ബാലന്മാർക്ക് സഹജമാണ് ഒരു ബാലൻ
 കൈവെട്ടാത്തതാകട്ടെ, ഒരു വല്ലാത്തതാണെന്ന് ഒരു മറ്റൊരു
 പക്ഷത്ത് നിൽക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പ് അദ്വൈ-
 തപക്ഷത്ത് ഒരു സ്ഥിരമായ ശീലമാക്കിത്തീർക്കുന്നതും അത-
 ക്കാണ് പ്രധാനകൃത്യമാണ്. പഠിപ്പിക്കുന്ന ഏതൊരു വിദ്യാഭ്യാസം
 ഉപയോഗിക്കുന്നതും അതിന്റെ ഗുണമെന്നതിൽ യത്നം
 ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയാത്തതാണ് അ-
 ചാര്യപക്ഷത്തിന്റെ പ്രധാന പക്ഷം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കർമ്മശാ-
 ലം സമാധാനം ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ്. നല്ലതെങ്ങനെയോ അതാ-
 ലംഗമാണ്. എന്നും, അറിവുസമ്പാദിപ്പാനുള്ള ശക്തി വളരെ
 ഹൃദയമായിട്ടുള്ളതാണെന്നിട്ടും അതിനെ തുണച്ചതായിട്ടുള്ള
 വിദ്യാഭ്യാസം ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ്. ശക്തി ഇതിലും സാധാരണ
 ചെയ്യുന്നതും. ഏതൊരു വിദ്യാഭ്യാസമാണ് അറിവുസമ്പാദിപ്പി-
 കുന്നതും അതുകൊണ്ട് വേദാകരപക്ഷത്തിനുമായി ഉപയോഗി-
 ക്കുന്നതിൽ താല്പര്യമോ ശക്തിയോ ഇല്ലാതിരുന്നാൽ അതു-
 ന്നെയും നല്ലതായതല്ലാത്തതല്ലാത്തതും അദ്വൈതപക്ഷത്തിന്റെ വി-
 ദ്യാഭ്യാസസാമാന്യത്തിന്റെ പക്ഷമായി അദ്വൈതപക്ഷം ഗ-
 ഹിക്കുന്നതിൽ ഇടയാക്കേണ്ടതാണ്.

“അന്യന്മാരോടൊത്തുപോയി ഇരിക്കുന്നവർ അദ്വൈതമായി
 തങ്ങളെത്തന്നെ കാണുന്നവർ ശീലിക്കുന്നു” എന്നുള്ള ത-
 ത്വം അന്യന്മാരോടൊത്തു മറ്റൊരാളെക്കണ്ടപ്പോഴും അദ്വൈ-
 തപക്ഷം ഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്. തങ്ങളോടൊത്തുപോ-
 മിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസങ്ങളെ അന്യന്മാരും അടക്കമുള്ളവരും

ഇത്തരമുള്ള വർത്തിക്കുന്നവർക്കും മറ്റും ശക്തിയില്ലാത്തവർക്കും അനേകം ഭിന്നസ്വഭാവങ്ങളാൽ ഉണ്ടായ അനേകവിധങ്ങളായ ഒരു സംഘടനയായ സമുദായത്തെയും ഭരിയ്ക്കുവാനായി പുറപ്പെട്ടെന്നത് ഒരു സാമസംസ്കൃതിയല്ലെന്നും എന്ത് സംശയിക്കുന്നതിനിടയിലുള്ളതും. നാം അറിയുന്നതാണു് മറ്റുപിടിയുള്ളവർക്കും യുദ്ധത്തിന്നു് ഒരുക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ളതും അറിയും തിളയും മറ്റുള്ളതും ചെയ്യുന്നതല്ലല്ലോ. മേൽനോട്ടത്തിൽ ഇപ്രകാരം നടന്ന മനസ്സിനേയും ഉത്തരജ്ഞാനം. മറ്റുപ്രാപകൻ ബാലന്മാരെ യെന്നല്ലാ അറിയാവാനുള്ളത് ഇതു് വളരെ ചെറുവായിട്ടുള്ള കാര്യമാണെന്നു് ചിലർ വിചാരിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു നാം, ഇപ്രകാരമുള്ള വിചാരം മിക്ക അബദ്ധമാണെന്നു് അപ്രാപകൃതിയിൽ അല്ലകാര്യമായിട്ടും ഇതിന്നു് യാതൊരു വർണ്ണനാശം അതികൂടിയായും സംഭവിക്കുന്നതാണു് ബാലന്മാർ പ്രായേണ വിചാരമുണ്ടാകും, ചിലർക്കു ചിലർ ഉത്തരജ്ഞാനം, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അപമാനം എന്നും ആയിട്ടാണല്ലോ കാണപ്പെടുന്നതു്. ഇവയുടെ ഒരു സ്വഭാവവികാരം അനവരതമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ ശക്തികളെ തന്റെ ആജ്ഞയ്ക്കു് കീഴടക്കിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു് ചില വിശേഷ ഗുണങ്ങൾ ഉള്ള ഹാർഷികമാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു സ്ത്രീയോ ഒരു സ്ത്രീയാ അതിന്റെ ഭരിയ്ക്കുന്ന അപ്രാപകന്റെ പ്രതിഫലമായിട്ടാണു് ഇരിക്കുന്നതു് ഒരു സ്ത്രീയുടെ പ്രയത്നം മേൽനോട്ടം അതിന്റെ മേൽ മിക്കയും ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നു. ഒരു വാസ്തവം അപ്രാപകന്മാർ സദാ മാർമാർക്കു പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നതാണു് മേൽനോട്ടം എന്നുള്ള സ്വാഭാവികമായിട്ടുള്ള ഒരു ഗുണമാണെന്നും ചിലർക്കു കൊണ്ടു് അതു് മിക്കവാറും സന്ധാരിയ്ക്കാവുന്നതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു് മേൽ

ശക്തി നെക്കണ്ടതിൽ അത്യാപകന്റെ പ്രയാസത്തിൽ പാ-
തിയിലധികവും നീങ്ങിപ്പോയതായി വിചാരിയ്ക്കും. നേരെ
മറിച്ച് ഈ ഗുണം ഇല്ലാത്ത അത്യാപകൻ തന്റെയും അ-
ദ്വൈതാശങ്കയേയും ശക്തിയേയും സമയത്തേയും കണക്കില്ലാതെ
വൃഥാ വ്യയം ചെയ്യുന്ന ഏന്ത് മാത്രമല്ല, മറ്റു ചില ദോഷ-
ങ്ങൾക്കും ഹേതുഭൂതനായും ജീവനും. എന്നാൽ, ഭരണശക്തി
പരീക്ഷിതയ്ക്കുണ്ടത് ആദ്യമായി തങ്ങളിൽതന്നെയാണു്. ഒരു
കൈവ്യക്തത നയിയ്ക്കുന്ന അധിപനും, ഒരു സദസ്സിനെ പ-
ശികരിയ്ക്കാനിച്ഛിയ്ക്കുന്ന വാഗ്മിയ്ക്കും, ഒരു സ്ത്രീ ഭരിയ്ക്കുന്ന
അത്യാപകനും തങ്ങളുടെ ജോലിയിൽ വിജയപ്രാപ്തിയ്ക്കുത-
ക്കുന്നതായ ഉത്തമഗുണം "സ്വഭാവം" ഒന്നുതന്നെയാണു്.

അത്യാപക ജോലിയിൽ തങ്ങളുടെ ക്ഷമാശീലത്തെ പ-
രീക്ഷിയ്ക്കുന്നതായ അനേകം സന്ദർഭങ്ങൾ നേരിട്ടുവന്നുവന്നുവരും.
എന്നാൽ, ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഒക്കെയും അടക്കമില്ലാത്ത
കോപിച്ച് വാക്കുടക്കുന്ന അത്യാപകന്മാർ അവരുടെ സ്ഥാ-
നത്തിന്റെ ഗൗരവവും മനസ്സിന്റെ സമാധാനവും ഇല്ലാതെ
യാക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഇതു നിമിത്തം മറ്റൊരു ഫലപ്രാപ്തിയും
ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഇതുകൊണ്ട് അദ്വൈതാശങ്കയുടെ തരംഗമെ
യല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ട് മിണ്ടാതെ ഇരിയ്ക്കണമെന്നല്ല അത്
മാക്കേണ്ടതു്; അവയുടെ നാരതന്ത്രം ഗ്രഹിച്ച് അവയ്ക്കു്
വിബകപൂർവ്വമായ പരിഹാരം ചെയ്യേണ്ടതായ ചുമതല അ-
ത്യാപകന്മാർ വിസ്മരിച്ചുകൂട എന്ന് മാത്രമാണു്. ബാഹ്യന്മാർ
സൂക്ഷ്മം ഗ്രഹിയ്ക്കുന്നതിലും കണ്ടു പഠിയ്ക്കുന്നതിലും പ്രത്യേക
താല്പര്യവും വൈദഗ്ദ്ധ്യവും ഉള്ളവരാണു്. അതിനാൽ അവ-
രുടെ മുമ്പിൽ ഇരിയ്ക്കുന്നതും അവർക്ക് സഭാ ഉപദേശം കൊ-
ടുക്കുന്നതുമായ അത്യാപകന്റെ സ്വഭാവം, പ്രവൃത്തി മുത-
ലായവ അവർക്ക് ഉത്തമങ്ങളായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിരിപ്പാൻ ഉ-

തന്നുവന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടും തങ്ങളുടെ ഗൗരവമേറിയ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിന് ആത്മമനം, ക്ഷമ, അപമാനം വെറും മുതലായ ദ്രോഹഗുണങ്ങൾ അപ്രാപകന്മാർക്കുണ്ടാകണമെന്നും അപ്രാപകന്മാർക്ക് പൂർണ്ണമായും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അപ്രാപകന്മാർ ചുരുക്കം പ്രായം, അപ്രാപകന്മാർക്കുണ്ടായ ആശയപ്രവർത്തനം, സന്ദർഭാപിതങ്ങളാൽ ഉപദേശങ്ങൾ ഇവയെ അപ്രാപകൻ അപ്രാപകനായിത്തീർന്നതിന് നിർദ്ദേശിതമാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിലും അവയെ ഒഴിവാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ബാലന്മാരുടെ ആത്മാവിനുള്ള ക്ഷമയ്ക്കുണ്ടാകുന്നതിനിടയുള്ളതായ യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും അപ്രാപകൻ ചെയ്യുകയാണെന്നു.

ഒരു കത്ത് അതിന്റെ പുറംതൊട്ടിയിൽ ആകർഷക സ്വഭാവം, അതുകൊണ്ട് കടിക്കാൻ പറ്റിയെന്നു നോക്കിയും കൊണ്ട് കടിക്കാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. പിന്നീട്, അതിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ കടിക്കുകയും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കൊണ്ടുവരുന്നു. ഇപ്രകാരംതന്നെ ബാലന്മാർ അപ്രാപകന്മാരെ കടിക്കുന്നതിൽ നിപുണന്മാരാണ്. അപ്രാപകൻ യോഗ്യനോ അയോഗ്യനോ എന്ന് അല്ലെങ്കിൽ വിധിയുണ്ടാകുന്നത് കൂടുതലാണ്. ഇത് അപ്രാപകന്മാർക്ക് ചെന്നുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണെന്ന് അറിയാം. ഇത് പരമാർത്ഥമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണെന്ന് വിചാരിച്ച് സമാധാനപ്പെടുകയും നിവൃത്തിയുള്ള, മേലധികാരികൾക്കും വാസ്തവം കാലക്രമംകൊണ്ട് മാത്രമേ ഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇതുതന്നെയും സംഗതിയിലാണ്. അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയൊരു ഉത്തരം ഇല്ലെന്നോ എന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നതിന് അന്ത്യമാരെക്കൊണ്ട് അധികം സൗകര്യം അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യത്തിലുള്ളതായതുകൊണ്ട്. പോലീസിൽ കടികൾ സൂക്ഷ്മഗ്രഹണത്തിൽ സമർത്ഥന്മാരാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അതന്നെ

അയോഗ്യനെന്നുള്ള ഒരു വിധി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള അഗ്രോപകൻ പിന്നീട് ആ സ്ത്രീയെല്ലാം ക്ലാസിലോ ഇരിക്കുന്നതു കൊണ്ട് പല കഴിപ്പങ്ങൾക്കും ഇടയായിത്തീരാവുന്നതാണ്. അതു തന്നെയല്ല, പിന്നീട് നല്ല പേര് സമ്പാദിക്കുന്നതിനും അതു ഏർപ്പെട്ടിട്ടു. അതിനാൽ അഗ്രോപകന്മാർ ആദ്യമേ തന്നെ ബാലന്മാരിൽ ഒരു ചീത്ത അടിച്ചാൽതന്നെ ഇരു കൊടുക്കെ തിരിയ്ക്കാൻ വേണ്ട കരുതലോടുകൂടി പ്രവൃത്തിയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

